

พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549

คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติทางหลวง สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาทางหลวงท้องถิ่น
9 กรมทางหลวงชนบท ถนนพหลโยธิน
แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ
www.drr.go.th

กรมทางหลวงชนบท
กระทรวงคมนาคม
พ.ศ. 2567

คำนำ

พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๖ ได้กำหนดให้ทางหลวงท้องถิ่นเป็นทางหลวงประเภทที่ ๔ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่นตามมาตรา ๑๐ เพื่อให้เกิดสิทธิในการดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งกลไกในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติทางหลวงฯ ได้กำหนดให้ ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้อำนวยการทางหลวง และเป็นเจ้าหน้าที่กำกับ ตรวจสอบ และควบคุมทางหลวงและงานทางที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงท้องถิ่น โดยให้อำนาจเจ้าพนักงานทางหลวงในการตรวจตราจับกุมผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๓ ตามลำดับ

การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติทางหลวง สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้ประกอบในการกำกับและบังคับใช้กฎหมายในแนวทางเดียวกัน โดยจัดทำเป็นผังงาน (Flowchart) พร้อมขั้นตอนการปฏิบัติงาน รวมทั้งแบบฟอร์มประกอบการดำเนินการ แยกตามกลุ่มการกระทำความผิด เพื่อให้เข้าใจง่ายและสะดวกต่อการใช้งาน

กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการปฏิบัติงานฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนใจ สำหรับนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการดำเนินงานของหน่วยงานต่อไป

กรมทางหลวงชนบท

สารบัญ

บทนำ	๑
บทที่ ๑ องค์ประกอบในการกำกับและบังคับใช้กฎหมาย.....	๓
บทที่ ๒ ขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมาย และขั้นตอนการปฏิบัติงาน.....	๗
- กลุ่มที่ ๑ กรณีกระทำการใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต.....	๗ - ๑๒
- กลุ่มที่ ๒ กรณีฝ่าฝืนกฎหมายที่เป็นความผิดสำเร็จ.....	๑๓ - ๑๖
- กลุ่มที่ ๓ กรณีบรรทุกน้ำหนักเกิน.....	๑๖ - ๑๙
- กลุ่มที่ ๔ กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้อำนวยการทางหลวง.....	๒๐ - ๒๖
หรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง	
บทที่ ๓ บทลงโทษกรณีกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง	๒๗
- กลุ่มที่ ๑ กรณีกระทำการใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต.....	๒๗ - ๓๑
- กลุ่มที่ ๒ กรณีฝ่าฝืนกฎหมายที่เป็นความผิดสำเร็จ.....	๓๑ - ๓๒
- กลุ่มที่ ๓ กรณีบรรทุกน้ำหนักเกิน.....	๓๒ - ๓๓
- กลุ่มที่ ๔ กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้อำนวยการทางหลวง.....	๓๓
หรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง	
บทที่ ๔ การใช้อำนาจทางปกครอง.....	๓๔
บทที่ ๕ ผลกระทบจากการไม่มีการกำกับควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง.....	๓๗
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องจากความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ.....	๓๗
- ตัวอย่างคดีความต่าง ๆ จากการไม่กำกับควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง.....	๓๘

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. คู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องในการกำกับบังคับใช้กฎหมาย

ภาคผนวก ข. แบบฟอร์มสำหรับดำเนินการตามประเภทความผิด กลุ่มที่ ๑

ภาคผนวก ค. แบบฟอร์มสำหรับดำเนินการตามประเภทความผิด กลุ่มที่ ๒

ภาคผนวก ง. แบบฟอร์มสำหรับดำเนินการตามประเภทความผิด กลุ่มที่ ๓

ภาคผนวก จ. แบบฟอร์มสำหรับดำเนินการตามประเภทความผิด กลุ่มที่ ๔

ภาคผนวก ฉ. เอกสารเกี่ยวกับการอุทธรณ์

บทนำ

การที่จะมีทางหลวงท้องถิ่นที่ดี นอกจากจะต้องมีการก่อสร้าง บำรุงรักษาและมีมาตรฐานความปลอดภัยตามหลักวิชาการที่ถูกต้องแล้ว การกำกับ ตรวจสอบ ควบคุม และดูแลตามกฎหมายเป็นอีกหนึ่งมาตรการที่จะคงรักษาให้ทางหลวงท้องถิ่นมีสภาพการใช้งานที่ยาวนาน และมีความสะดวกปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทาง ซึ่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ในมาตรา ๔ ได้ให้ความหมายที่มีใจความสำคัญของคำว่า “ทางหลวง” คือ ทางหรือถนนซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจรสาธารณะทางบก และหมายความรวมถึงที่ดิน และอาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์งานทางบรรดาที่มีอยู่หรือที่ได้จัดไว้ในเขตทางหลวง เพื่อประโยชน์แก่งานทางหรือผู้ใช้ทางหลวงนั้นด้วย และได้กล่าวถึงบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่หรือที่ได้รับแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ดังนี้

๑. “**ผู้อำนวยการทางหลวง**” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ หรือได้รับแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงและงานทางเฉพาะประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งหรือเฉพาะสายใดสายหนึ่งตามพระราชบัญญัติ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑.๑ ผู้อำนวยการทางหลวง ที่รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวงฯ ซึ่งได้ระบุไว้ว่า รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งผู้อำนวยการทางหลวง การแต่งตั้งนั้นจะจำกัดให้เป็นผู้อำนวยการทางหลวงเฉพาะประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง หรือเฉพาะสายใดสายหนึ่งก็ได้

๑.๒ ผู้อำนวยการทางหลวง ที่เป็นบุคคลโดยตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวงฯ ซึ่งได้ระบุไว้ว่าในกรณีที่รัฐมนตรียังไม่ได้แต่งตั้งผู้อำนวยการทางหลวงตามมาตรา ๑๔ ให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้อำนวยการทางหลวง ได้แก่ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด นายเทศมนตรี นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา หรือผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ที่มีกฎหมายจัดตั้ง แล้วแต่กรณี เป็นผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

๑.๓ อำนาจและหน้าที่ทั่วไปของผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวงฯ ได้กำหนดให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมและตรวจตรายานพาหนะที่เดินบนทางหลวง และการจราจรบนทางหลวงให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กรณีที่ไม่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกรณัั้น

๒. “**เจ้าพนักงานทางหลวง**” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานทางหลวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ ตามมาตรา ๒๓ แห่ง พระราชบัญญัติทางหลวงฯ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ตรวจตราดูแลมิให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

๒.๒ เรียกยานพาหนะให้หยุด เพื่อทำการตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันน่าสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๒.๓ จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในขณะกระทำความผิด เพื่อส่งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้เจ้าพนักงานทางหลวงแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

จากบทกฎหมายดังกล่าว ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้เป็นเจ้าพนักงานทางหลวงต้องมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวง จึงจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามกฎหมาย อีกทั้งยังต้องทราบถึงขั้นตอนวิธีการตามกฎหมาย เพื่อจะได้ใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีต่อบุคคลที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายอันจะยังผลให้ทางหลวงท้องถิ่นที่อยู่ในความรับผิดชอบนั้น เป็นทางหลวงท้องถิ่นที่ดี มีความสะอาดปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทางตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

ดังนั้นเพื่อให้ถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคุณภาพ ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย กรมทางหลวงชนบทจึงได้กำหนดแนวทาง เผยแพร่ความรู้ และสร้างความเข้าใจให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและผู้ใช้ทางเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้กำหนดส่วนที่ใช้ในการกำกับและบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ปรากฏอยู่ในส่วนที่ ๒ เรื่องการควบคุม การรักษา การขยายและสงวนเขตทางหลวง โดยฐานความผิดที่พบการกระทำความผิดบ่อยครั้งจะมีอยู่ ๑๔ ฐาน และในที่นี้จะแบ่งประเภทของการดำเนินการออกเป็น ๔ กลุ่ม ประเภทความผิด ประกอบด้วย

● **กลุ่มที่ ๑ กรณีกระทำการใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต**

ม.๓๗ การสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใด เพื่อเป็นทางเข้าออกในเขตทางหลวง

โดยไม่ได้รับอนุญาต

ม.๓๘ การติดตั้ง แขนว วาง หรือกองสิ่งใดในเขตทางหลวงในบางลักษณะ

โดยไม่ได้รับอนุญาต

ม.๓๙/๑ การระบายน้ำลงในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

ม.๔๗ การสร้างอาคาร หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

ม.๔๘ การปักเสา พาดสาย วางท่อ ในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

ม.๕๙ การกีดกันหรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

● **กลุ่มที่ ๒ กรณีฝ่าฝืนกฎหมายที่เป็นความผิดสำเร็จ**

ม.๓๙ การปิดกั้นทางหลวง

ม.๔๐ การทำลายเครื่องหมายจราจร ป้ายจราจรฯ

ม.๔๓ การขูด ขน ทำลาย ทำให้เสียหายแก่ทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

ม.๔๔ การซื้อ ขาย แจกจ่าย เรือโรบนทางจราจรหรือไหล่ทาง

ม.๔๕ การทิ้งขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง

ม.๖๐ การใช้ยานพาหนะบนทางหลวงซึ่งยังไม่เปิดอนุญาต

● **กลุ่มที่ ๓ กรณีบรรทุกน้ำหนักเกิน**

ม.๖๑ การใช้ยานพาหนะที่ไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

(บรรทุกน้ำหนักเกิน)

● **กลุ่มที่ ๔ กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้อำนวยการทางหลวง หรือเจ้าพนักงาน**

ซึ่งผู้อำนวยการทางหลวง แต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง

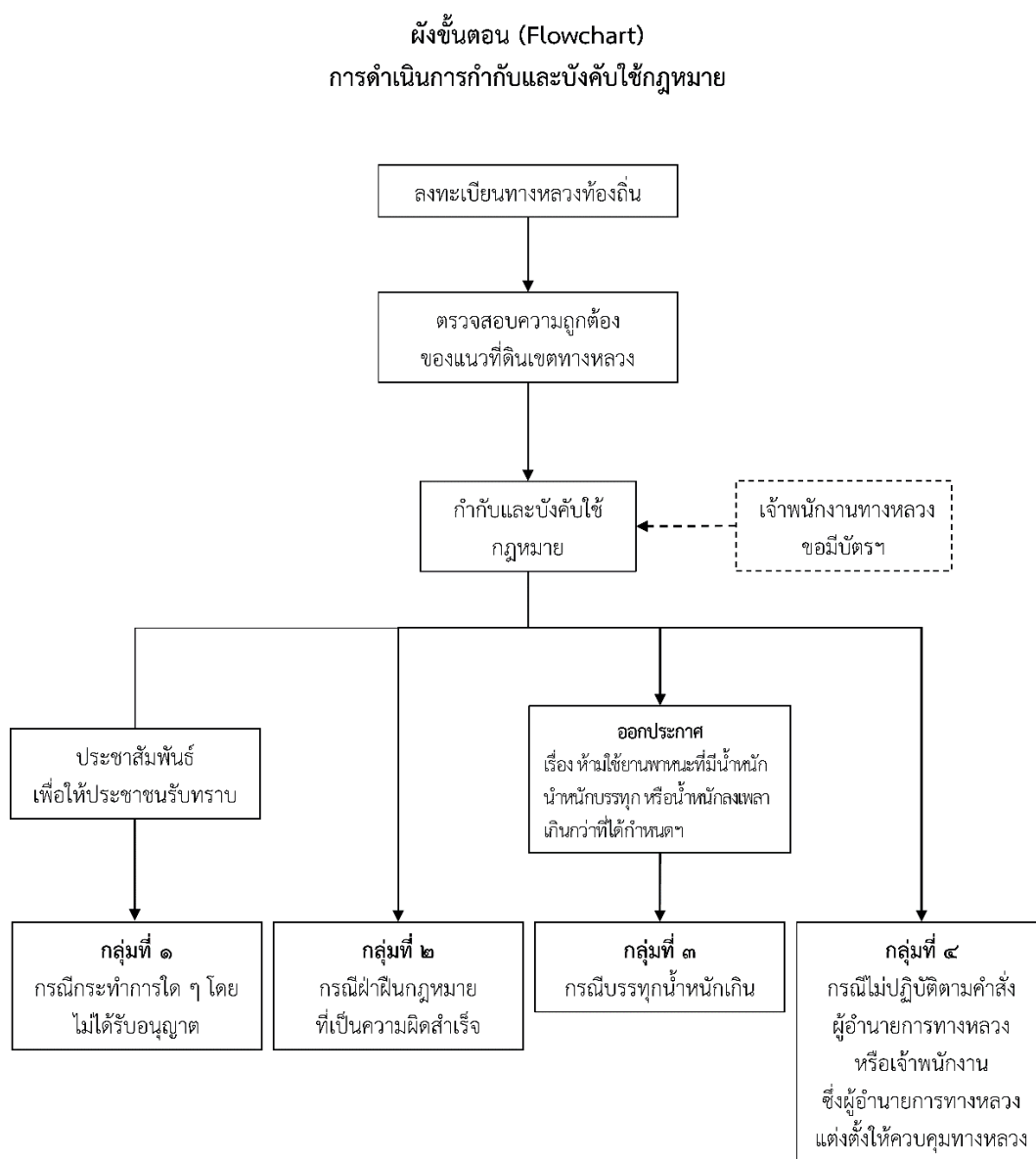
ม.๖๒ การไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งให้แก่ไซทรัพย์สินริมทางหลวง

โดยการดำเนินการทั้งหมดจากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ควรจะต้องมีการดำเนินการลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของแนวเขตทางหลวง และขอมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงให้เรียบร้อยก่อน ก่อนการกำกับและบังคับใช้กฎหมาย เพื่อจะได้ไม่มีข้อโต้แย้งเรื่องอำนาจหน้าที่ ซึ่งเนื้อหาและรายละเอียดการดำเนินการและแนวทางการปฏิบัติจะถูกกล่าวถึงในบทต่อ ๆ ไป

บทที่ ๑

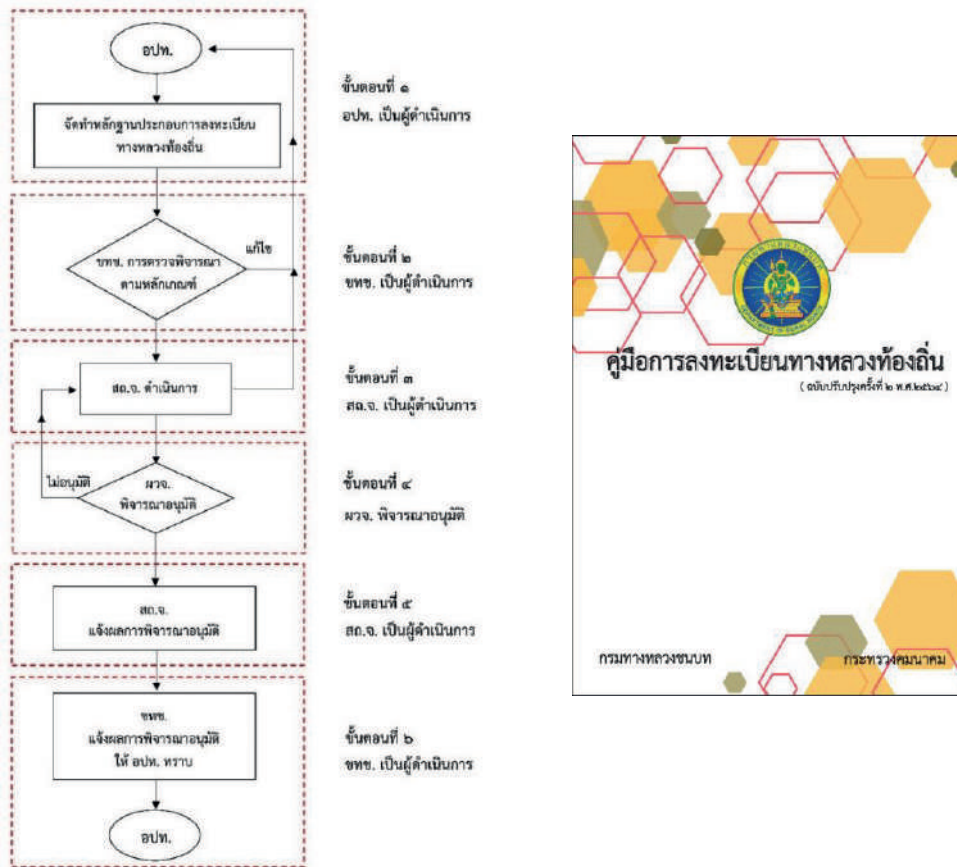
องค์ประกอบในการกำกับและบังคับใช้กฎหมาย

จากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ มีจุดประสงค์หลักในการกำกับ ตรวจสอบการใช้ทางหลวง และการกระทำใด ๆ ในเขตทางหลวง รวมถึงการรักษาทางหลวง เพื่อให้เกิดความสะอาดปลอดภัยแก่การจราจรบนทางหลวงท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งข้าราชการ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการกำกับควบคุมและดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย คู่มือฉบับนี้จึงได้รวบรวมรายละเอียดส่วนที่เกี่ยวข้องในการควบคุมดูแลรักษาทางหลวงให้เป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยมีองค์ประกอบและขั้นตอนการดำเนินการตามผังขั้นตอน (flowchart) การดำเนินการกำกับและบังคับใช้กฎหมาย ดังรูปที่ ๑.๑

รูปที่ ๑.๑ ผังขั้นตอน (Flowchart) การดำเนินการกำกับและบังคับใช้กฎหมาย

๑. การดำเนินการลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น ถนนที่อยู่ในขอบเขตความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ตามมาตรา ๑๐ แห่ง พ.ร.บ.ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดไว้ให้ทางหลวงท้องถิ่นคือ ทางหลวงที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บูรณะและบำรุงรักษา และต้องดำเนินการลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น ตามมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อจัดสรรบบนทางหลวง และกำหนดผู้รับผิดชอบที่มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับบังคับใช้กฎหมายบนทางหลวงท้องถิ่นในแต่ละสายทาง โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้จัดให้ลงทะเบียนไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังรูปที่ ๑.๒

รูปที่ ๑.๒ Work Flow กระบวนการลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น (กรมทางหลวงชนบท, ๒๕๖๔)

ซึ่งรายละเอียดการดำเนินการลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก QR Code คู่มือการลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๔) ของกรมทางหลวงชนบท ตามภาคผนวก ก.

๒. การตรวจสอบความถูกต้องของแนวที่ดินเขตทางหลวง สำหรับการกำกับและบังคับใช้กฎหมายตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ สามารถกำกับและบังคับใช้ได้ในพื้นที่ที่เป็นเขตทางหลวงเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตรวจสอบแนวเขตทางหลวงของสายทางในความรับผิดชอบให้ชัดเจนแน่นอนก่อนการกำกับบังคับใช้กฎหมาย โดยมีขอแนะนำเป็นแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ ทางหลวงท้องถิ่นสายใด ช่วงใด ที่ทราบแนวเขตทางหลวงชัดเจนแล้ว แต่ยังไม่มีการปักหลักเขตทางหลวงจะต้องเร่งรัดดำเนินการให้ครบถ้วนสมบูรณ์โดยเร็ว

๒.๒ กรณีที่มีปัญหาโต้แย้งเกี่ยวกับแนวเขตทางหลวง โดยความกว้างเขตทางหลวงตามบัญชีเขตทางหลวงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่างจากหลักฐานเอกสารสิทธิ์ของราษฎรผู้เป็นเจ้าของที่ดินติดเขตทางหลวง สามารถดำเนินการให้เขตทางหลวงชัดเจนและถูกต้องได้ โดยการเจรจาขอให้อุทิสที่ดินให้กับทางราชการหรือใช้วิธีจัดซื้อ หากเจ้าของที่ดินไม่ยินยอมแต่ทางหลวงท้องถิ่นสายนั้นได้ใช้เป็นทางสาธารณะมานานแล้ว (โดยทั่วไปใช้เวลา ๑๐ ปี เป็นหลัก) ถือว่าเจ้าของได้อุทิสที่ดินเป็นทางสาธารณะโดยปริยายแล้ว เขตทางหลวงจะเท่ากับขอบโครงสร้างของทางหรือสะพานที่ได้ก่อสร้าง เช่น ลาดคันทาง ขอบรางระบายน้ำ ทั้งนี้ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะได้ที่ดินเพิ่มเติมภายหลังจากการขอให้อุทิส และขอซื้อมาแล้ว แต่เจ้าของที่ดินไม่ยินยอม สามารถดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืน และการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์

๒.๓ รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นปัญหากรรมสิทธิ์ในเขตทางหลวง และแนวทางดำเนินการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถศึกษาคู่มือการพิสูจน์ทราบที่ดินในเขตทางหลวงของกรมทางหลวงชนบท (กรมทางหลวงชนบท, ๒๕๖๒) เพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

๓. เจ้าหน้าที่กำกับและบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้กำหนดบุคคลซึ่งมีอำนาจและหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมายในการกำกับ ตรวจสอบ และควบคุมทางหลวงและงานทาง ดังนี้

๓.๑ ผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวงฯ กำหนดให้ผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุม และตรวจตรายานพาหนะที่เดินบนทางหลวง และการจราจรบนทางหลวงให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๑.๑ อำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง

๓.๑.๒ อำนาจในการออกคำสั่งให้ผู้ที่กระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือกระทำผิดเงื่อนไข ทำการรื้อถอน ทำลายออกจากเขตทางหลวง รวมทั้งมีอำนาจเข้าทำการรื้อถอน ทำลายออกจากเขตทางหลวงเองได้ หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

๓.๑.๓ อำนาจในการออกประกาศปิดน้ำหนักรบรรทุกของยานพาหนะที่ห้ามเดินบนทางหลวง

๓.๒ เจ้าพนักงานทางหลวง ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวงฯ กำหนดให้เจ้าพนักงานทางหลวงมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจตราดูแลให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และจะต้องคอยตรวจตราระมัดระวังและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้อง โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังต่อไปนี้

๓.๒.๑ ตรวจตราดูแลให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

๓.๒.๒ เรียกยานพาหนะให้หยุด เพื่อทำการตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันน่าสงสัยว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๓.๒.๓ จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในขณะที่กระทำความผิดเพื่อส่งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินคดีต่อไป

โดยการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวนี้ให้เจ้าพนักงานทางหลวงแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงแบบบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานทางหลวงเป็นไปตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๐๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่อง การแต่งตั้งเจ้าพนักงานทางหลวงท้องถิ่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวงฯ จึงแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ เป็นเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และในเขตกรุงเทพมหานคร กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๘/ว ๒๗๕๑ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ กำหนดแบบคำขอมีบัตรประจำตัวหรือบัตรประจำตัวใหม่เจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่นไว้แล้ว เพื่อให้ยื่นคำขอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นไปในแนวทางเดียวกัน รายละเอียดตามภาคผนวก ก.

เจ้าพนักงานทางหลวงมีอำนาจเข้าทำการจับกุมผู้กระทำความผิดได้ ตามมาตรา ๒๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติทางหลวงฯ แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นกรณีที่พบเห็นขณะกระทำความผิดเท่านั้น ซึ่งกระบวนการจับกุมจะต้องเป็นไปตามระเบียบปฏิบัติ และข้อกฎหมายอย่างถูกต้องแม่นยำ โดยเนื้อหาสาระรายละเอียดของการดำเนินการและวิธีปฏิบัติในแต่ละกลุ่มประเภทความผิดจะกล่าวถึงในบทต่อไป

บทที่ ๒

ขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมาย และขั้นตอนการปฏิบัติงาน

จากความสำคัญของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๙) การที่จะดำเนินการกำกับบังคับใช้กฎหมายได้นั้นจะต้องมีขั้นตอน การบังคับใช้กฎหมาย และขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประกอบการดำเนินงานและเกิดความสะดวกต่อการปฏิบัติงาน จึงได้จัดทำรายละเอียดขั้นตอน การปฏิบัติงานโดยการแบ่งกลุ่มข้อกฎหมายตามประเภทความผิดที่พบได้บ่อยครั้งไว้เป็น ๔ กลุ่ม รวมถึงวิธีส่งคำสั่งทางปกครองการดำเนินการเพื่อบังคับตามคำสั่งทางปกครอง และขั้นตอนการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. กลุ่มที่ ๑ กรณีกระทำการใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต ประกอบด้วยฐานความผิดในมาตราต่าง ๆ ดังนี้

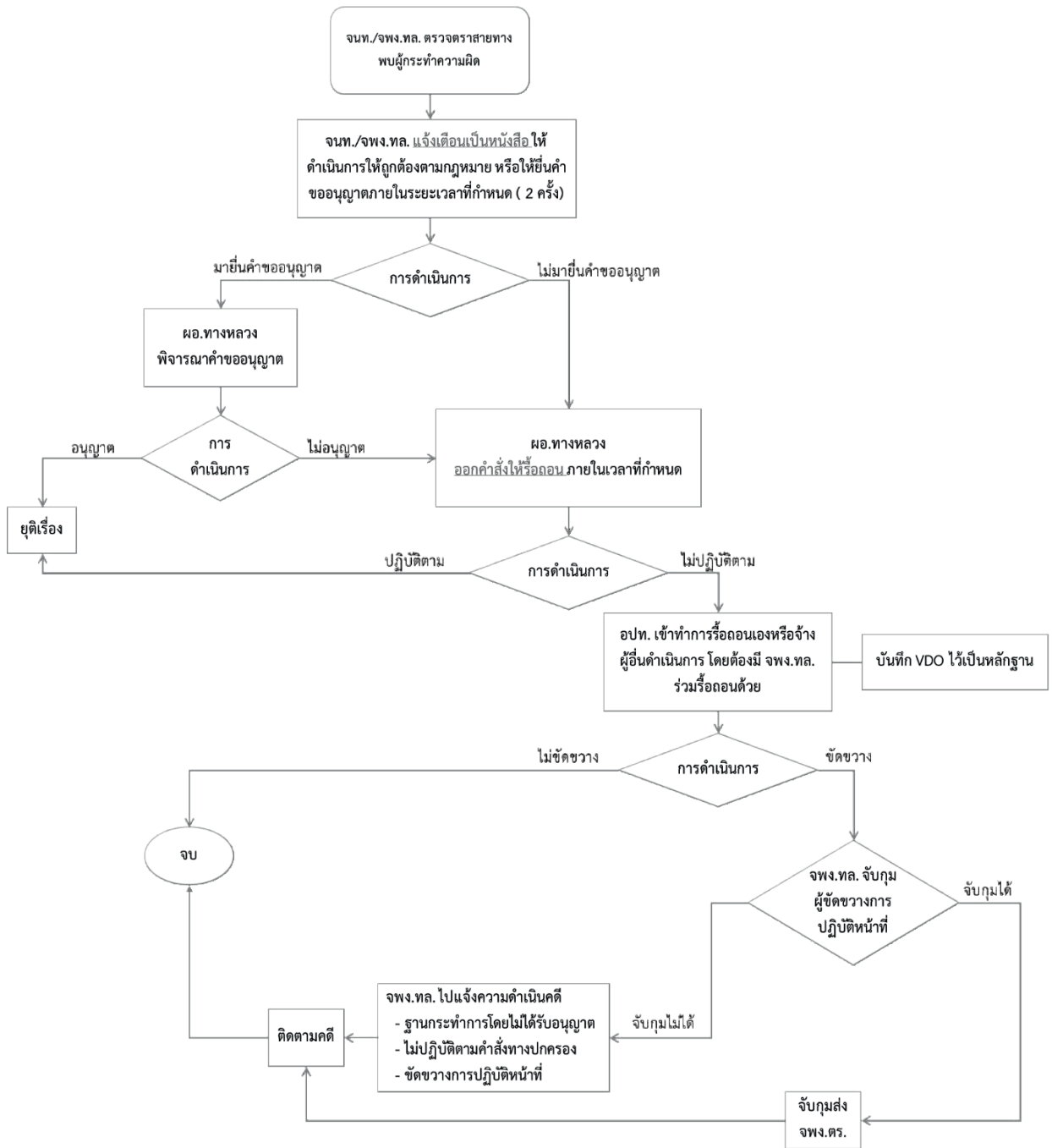
- การสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดเพื่อเป็นทางเข้าออกในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต (ม.๓๗)
- การติดตั้ง แขนว วาง หรือกองสิ่งใดในเขตทางหลวงในบางลักษณะโดยไม่ได้รับอนุญาต (ม.๓๘)
- การระบายน้ำลงในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต (ม.๓๙/๑)
- การสร้างอาคาร หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต (ม.๔๗)
- การปักเสา พาดสาย วางท่อ ในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต (ม.๔๘)
- การกีดกันหรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต (ม.๕๙)

กลุ่มความผิดประเภทนี้ เป็นฐานความผิดจากกรณีกระทำการใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่าผู้กระทำจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ตาม และไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ทั้งนี้ในการอนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง สามารถกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ เพื่อความสะดวกปลอดภัยของผู้ใช้ทางและงานทาง

เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอน คำสั่งเสียก็ได้ และมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอนหรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงสามารถรื้อถอนหรือทำลายโดยผู้ฝ่าฝืนจะเรียกค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนด้วย

เพื่อให้เกิดผลต่อการบังคับใช้ทางด้านกฎหมายที่ถูกต้องต่อไป ขอให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ดังแสดงในรูปที่ ๒.๑ ขั้นตอนการกำกับบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ กลุ่มที่ ๑ กรณีกระทำการใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต

ขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535
 กลุ่มที่ 1 กรณีกระทำการใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต

รูปที่ ๒.๑ ขั้นตอนการกำกับบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
 กลุ่มที่ ๑ กรณีกระทำการใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

๑) เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานทางหลวง ซึ่งมีบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ/บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงติดตัว ตรวจตราสายทางที่อยู่ในความรับผิดชอบ อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

๒) เมื่อพบการกระทำผิดให้ถ่ายภาพและบันทึก VDO ไว้เป็นหลักฐานด้วย และสืบหาชื่อผู้กระทำความผิด

๓) เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานทางหลวงแจ้งเตือนผู้ขึ้นให้หยุดกระทำการและดำเนินการยื่นคำขออนุญาตให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยแจ้งเป็นหนังสือตามแบบฟอร์มหนังสือแจ้งเตือน ต.๓๗-๑ หากเป็นการกระทำความผิดตามมาตราอื่นในกลุ่มที่ ๑ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นให้ใช้แบบฟอร์ม ต.๓๘-๑, ต.๓๙/๑-๑, ต.๓๙/๑-๑, ต.๔๗-๑, ต.๔๘-๑ หรือ ต.๕๙-๑ แล้วแต่กรณี ตาม*ภาคผนวก ข*.

๓.๑) หากผู้ขึ้นยื่นคำขออนุญาต ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง พิจารณาคำขออนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

๓.๒) หากครบกำหนดระยะเวลาแล้วผู้ขึ้นไม่มายื่นคำขออนุญาต ให้ส่งหนังสือแจ้งเตือนครั้งที่ ๒ (ครั้งสุดท้าย) ตามแบบฟอร์ม หนังสือแจ้งเตือน ต.๓๗-๒ หากเป็นการกระทำความผิดตามมาตราอื่นในกลุ่มที่ ๑ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นให้ใช้แบบฟอร์ม ต.๓๘-๒, ต.๓๙/๑-๒, ต.๔๗-๒, ต.๔๘-๒ หรือ ต.๕๙-๒ แล้วแต่กรณี ตาม*ภาคผนวก ข*. โดยมีระยะเวลาห่างจากการแจ้งเตือนครั้งแรก ๓๐ วัน

๔) เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามหนังสือแจ้งเตือนครั้งที่ ๒ (ครั้งสุดท้าย) แล้วผู้ขึ้นยังไม่ปฏิบัติตาม ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริง จัดเตรียมภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุในปัจจุบันและจัดทำประมาณการค่าใช้จ่ายในกรณีที่ต้องดำเนินการรื้อถอนทำลายเอง หรือจ้างเอกชนดำเนินการ เสนอผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง เพื่อออกคำสั่งทางปกครองให้ผู้ขึ้นดำเนินการรื้อถอนทำลายภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามแบบฟอร์มคำสั่งทางปกครอง ค.๓๗ หากเป็นการกระทำความผิดตามมาตราอื่นในกลุ่มที่ ๑ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นให้ใช้แบบฟอร์ม ค.๓๘, ค.๓๙/๑, ค.๔๗, ค. ๔๘, หรือ ค.๕๙ แล้วแต่กรณี ตาม*ภาคผนวก ข*. แล้วส่งให้ผู้ขึ้น ตามวิธีการส่งคำสั่งทางปกครอง (ในหัวข้อ ๕)

๕) หากผู้ได้รับคำสั่งทางปกครองตามข้อ ๔ ยื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่ง ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ผู้ลงนามในคำสั่งพิจารณาโดยเร็วภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ หากเห็นด้วยกับอุทธรณ์ ให้แก้ไขคำสั่งตามที่เห็นสมควรและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ตามแบบฟอร์มหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีเห็นด้วยกับอุทธรณ์ แต่หากไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบ ตามแบบฟอร์มหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ ตามแบบฟอร์มใน*ภาคผนวก ฉ*. และจัดทำบันทึกชี้แจงข้อเท็จจริงตามลำดับเหตุการณ์พร้อมแนบเอกสารหลักฐาน และความเห็นแจ้งฝ่ายกฎหมาย ภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่วันที่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อฝ่ายกฎหมายจะเสนอความเห็นให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เหนือขึ้นไปพิจารณาต่อไป เมื่อได้รับผลการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป ตามแบบฟอร์มหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เหนือขึ้นไป ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องถือปฏิบัติตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว

๖) หากพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครองแล้ว ผู้นั้นยังไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มี การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง หรือผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เหนือชั้นขึ้นไป พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่าอุทธรณ์ ฟังไม่ขึ้น ให้เจ้าหน้าที่รายงานผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง เพื่อมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ หรือจ้างให้เอกชนเข้าดำเนินการรื้อถอนทำลาย

๗) ในการเข้าดำเนินการรื้อถอนทำลาย ต้องมีเจ้าพนักงานทางหลวงซึ่งมีบัตรประจำตัว เจ้าพนักงานทางหลวงร่วมปฏิบัติหน้าที่และมีการถ่ายภาพ และบันทึก VDO ไว้เป็นหลักฐานด้วย

๗.๑) หากผู้นั้นไม่ขัดขวางการดำเนินการจนรื้อถอนทำลายแล้วเสร็จ ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ นั้นชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ตามแบบฟอร์ม ท.๓๗ หากเป็นการ กระทำความผิดตามมาตราอื่นในกลุ่มที่ ๑ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นให้ใช้แบบฟอร์ม ท.๓๘, ท.๓๙/๑, ท.๔๗, ท.๔๘ หรือ ท.๕๙ แล้วแต่กรณี ตาม*ภาคผนวก ข*. หากครบกำหนดระยะเวลาแล้วผู้นั้นยังไม่ชำระ ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ส่งเรื่องให้ฝ่ายกฎหมายดำเนินการต่อไป

๗.๒) หากผู้นั้นขัดขวางการดำเนินการ ให้เจ้าพนักงานทางหลวงแสดงบัตรประจำตัว เจ้าพนักงานทางหลวงเพื่อทำการจับกุม โดยปฏิบัติตามขั้นตอนการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วย ทางหลวงในรูปที่ ๒.๕ ถ้าผู้นั้นขัดขวางการจับ หรือหลบหนี หรือพยายามจะหลบหนี เจ้าพนักงานทางหลวง มีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น อาจเรียกให้ เจ้าหน้าที่ที่ร่วมปฏิบัติงานหรือผู้อื่นให้ช่วยจับกุมได้ ทั้งนี้ให้บันทึก VDO เหตุการณ์ไว้โดยตลอด

๗.๒.๑) ในกรณีที่จับกุมได้ (ยกตัวอย่าง มาตรา ๓๗)

ให้เจ้าพนักงานทางหลวงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกจับว่า “คุณถูกจับในข้อหา ขัดขวางการรื้อถอนหรือทำลาย ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม และมาตรา ๗๑ ของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ (ไม่จำเป็นต้องแจ้ง โดยละเอียด แต่ต้องแจ้งสาระสำคัญของข้อกล่าวหา) คุณมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของ คุณอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และคุณมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะ เป็นทนายความได้”

ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจ ทราบถึงการจับกุม ที่สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับ หรือการควบคุมผู้ถูกจับ หรือทำให้เกิดความ ไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้าพนักงานทางหลวงอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่ กรณี จัดทำบันทึกการจับกุม ตามแบบฟอร์ม จ.๓๗ หากเป็นการกระทำความผิดตามมาตราอื่นในกลุ่มที่ ๑ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นให้ใช้แบบฟอร์ม จ.๓๘, จ.๓๙/๑, จ.๔๗, จ.๔๘ หรือ จ.๕๙ แล้วแต่กรณี ถ้ามีของกลางให้ จัดทำบัญชีของกลาง ตามแบบฟอร์ม ข.๓๗ หากเป็นการกระทำความผิดตามมาตราอื่นในกลุ่มที่ ๑ ดังที่กล่าวแล้ว ข้างต้นให้ใช้แบบฟอร์ม ข.๓๘, ข.๓๙, ข.๓๙/๑, ข.๔๗, ข.๔๘ หรือ ข.๕๙ แล้วแต่กรณี นำตัวผู้ถูกจับส่งพนักงาน สอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบท้องที่ที่ทำการจับกุม พร้อมของกลาง จัดทำหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา ตามแบบฟอร์ม ส.๓๗ หากเป็นการกระทำความผิดตามมาตราอื่นในกลุ่มที่ ๑ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นให้ใช้ แบบฟอร์ม ส.๓๘, ส.๓๙/๑, ส.๔๗, ส.๔๘ หรือ ส.๕๙ แล้วแต่กรณี และหนังสือรับตัวผู้ต้องหาให้พนักงาน สอบสวนลงชื่อ ตามแบบฟอร์ม ม.๓๗ หากเป็นการกระทำความผิดในมาตราอื่นตามกลุ่มที่ ๑ ดังที่กล่าวแล้ว ข้างต้นให้ใช้ แบบฟอร์ม ม.๓๘, ม.๓๙/๑, ม.๔๗, ม.๔๘ หรือ ม.๕๙ แล้วแต่กรณี ตาม*ภาคผนวก ข*.

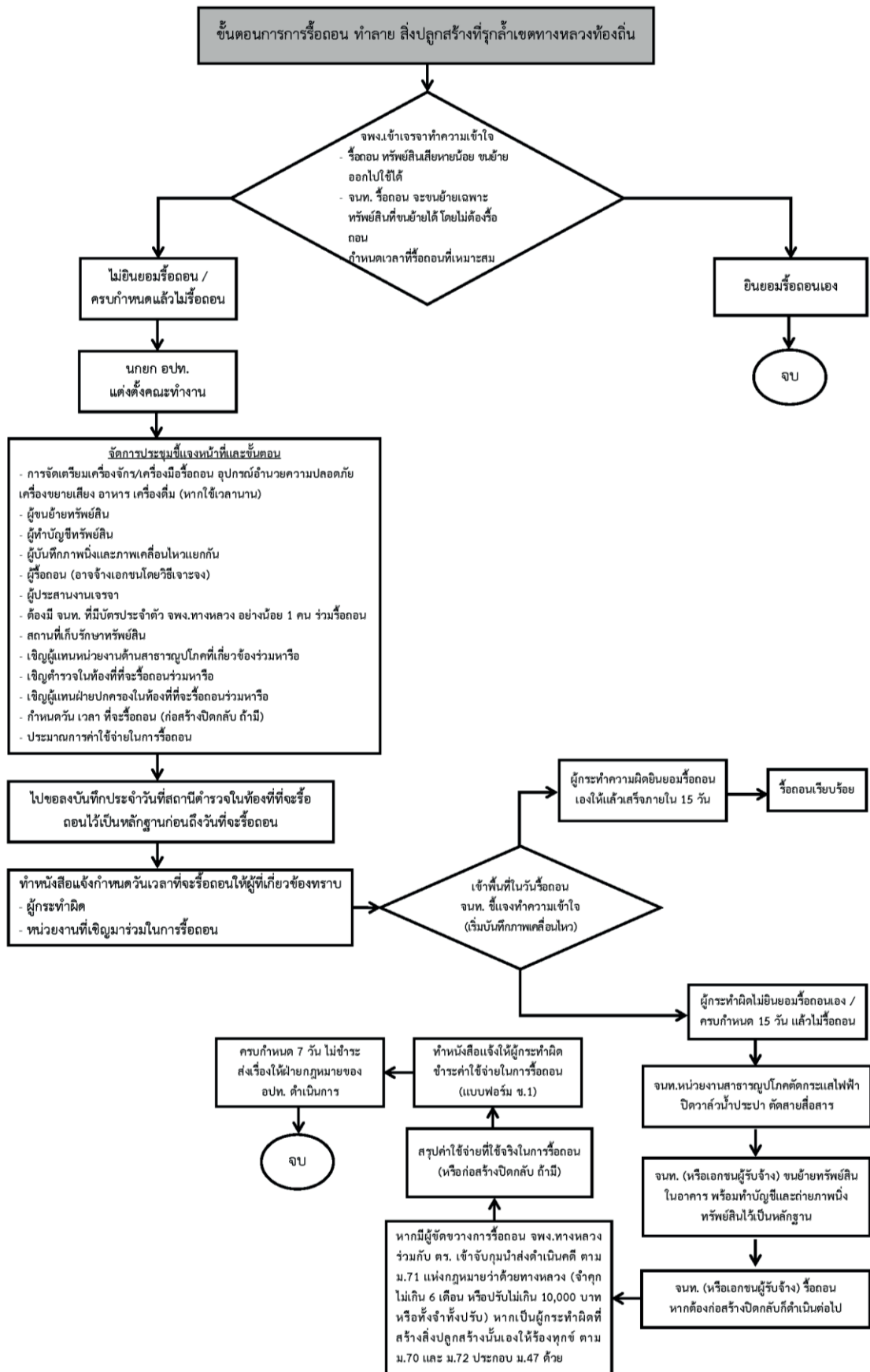
๗.๒.๒) ในกรณีที่ยึดกุมไม่ได้

ให้เจ้าพนักงานทางหลวง ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบในพื้นที่เกิดเหตุ ครอบงำเจ้าหน้าที่หรือพยานบุคคลอื่นที่เห็นเหตุการณ์ และนำภาพถ่าย หรือ VDO ที่บันทึกไว้ไปด้วยเนื่องจากพนักงานสอบสวนอาจสอบปากคำพยานในวันนั้น

ทั้งนี้ หากการดำเนินการรื้อถอนทำลายสามารถกระทำต่อไปได้ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และดำเนินการตามข้อ ๗.๑)

ในการดำเนินการรื้อถอน ทำลาย สามารถดำเนินการได้ตามแนวทางขั้นตอน ดังแสดงในรูปที่ ๒.๒ การรื้อถอน ทำลาย สิ่งปลูกสร้างที่รื้อกล้าเขตทางหลวงท้องถิ่น

๘) เจ้าหน้าที่คอยติดตามผลคดีเป็นระยะ ซึ่งพนักงานสอบสวนจะเสนอความเห็นไปยังพนักงานอัยการ หากพนักงานอัยการเห็นควรฟ้องจะยื่นฟ้องผู้กระทำความผิดเป็นจำเลยต่อศาล และศาลจะมีคำพิพากษาต่อไป

รูปที่ ๒.๒ ขั้นตอนการรื้อถอน ทำลาย สิ่งปลูกสร้างที่รुकล้ำเขตทางหลวงท้องถิ่น

๒. กลุ่มที่ ๒ กรณีฝ่าฝืนกฎหมายที่เป็นความผิดสำเร็จ ประกอบด้วยฐานความผิดในมาตราต่าง ๆ ดังนี้

- การปิดกั้นทางหลวง (ม.๓๙)
- การทำลายเครื่องหมายจราจร ป้ายจราจรฯ (ม.๔๐)
- การขุด ขน ทำลาย ทำให้เสียหายแก่ทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต (ม.๔๓)
- การซื้อ ขาย แจกจ่าย เรือโรบนทางจราจรหรือไหล่ทาง (ม.๔๔)
- การทิ้งขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง (ม.๔๕)
- การใช้ยานพาหนะบนทางหลวงซึ่งยังไม่เปิดอนุญาต (ม.๖๐)

กลุ่มความผิดประเภทนี้ เป็นฐานความผิดจากกรณีผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดสำเร็จแล้ว เช่น ทำการปิดกั้นทางหลวง วางวัตถุที่แหลมคมหรือมีคมบนทางหลวง หรือนำสิ่งอื่นใดมาขวางหรือวางบนทางหลวง ซึ่งเป็นการกระทำโดยมีเจตนาไม่ต้องการให้ผู้อื่นเข้ามาใช้ทางหลวงได้ และอาจเกิดอันตรายหรือสร้างความเสียหายแก่ยานพาหนะหรือบุคคล กระทำการทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เปลี่ยนแปลง ขีดเขียน เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือทำให้ไร้ประโยชน์ต่ออุปกรณ์อำนวยความสะดวก เครื่องหมายจราจร ป้ายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องหมายสัญญาณไฟฟ้า รั้ว หลักสำรวจ หลักเขต ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ติดตั้งหรือทำให้ปรากฏในเขตทางหลวง รวมถึงการขุด ขน ทำลาย หรือทำให้เสียหายแก่ทางหลวง และการซื้อขาย แจกจ่าย หรือเรือโรบนทางจราจรและไหล่ทาง การนำขยะมูลฝอย เศษหิน ดิน ทราช น้ำเสีย หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง หรือกระทำความผิดประการใด ๆ เป็นเหตุให้สิ่งของดังกล่าวข้างต้นตกหล่นบนทางจราจรหรือไหล่ทาง และลักลอบขับขี่ยานพาหนะสัญจรบนทางหลวงซึ่งก่อสร้างแล้วเสร็จ แต่ยังไม่เปิดอนุญาตให้ใช้เป็นทางสาธารณะ

เมื่อตรวจพบการกระทำความผิดในสายทาง ขอให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดผลต่อการบังคับใช้ทางด้านกฎหมายที่ถูกต้องต่อไป ดังแสดงในรูปที่ ๒.๓ ขั้นตอนการกำกับบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ กลุ่มที่ ๒ กรณีฝ่าฝืนกฎหมายที่ความผิดสำเร็จ

หมายเหตุ การขุด ขน ทำลาย ทำให้เสียหายแก่ทางหลวง (ม.๔๓) สามารถดำเนินการได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง แต่ในทางปฏิบัติก็ไม่ควรอนุญาตให้ดำเนินการ เนื่องจากการดำเนินการขุด ขน ทำลาย ทำให้เสียหายแก่ทางหลวง อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อโครงสร้างทางและสาธารณูปโภคอื่น ๆ ที่อยู่ในเขตทางหลวงและอาจเกิดความไม่ปลอดภัยต่อผู้ใช้ทางได้ จึงได้บรรจุความผิดตาม ม.๔๓ ไว้ในกลุ่มความผิดกลุ่มที่ ๒ นี้

ขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535
 กลุ่มที่ 2 กรณีฝ่าฝืนกฎหมายที่เป็นความผิดสำเร็จ

รูปที่ ๒.๓ ขั้นตอนการกำกับบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
 กลุ่มที่ ๒ กรณีฝ่าฝืนกฎหมายที่เป็นความผิดสำเร็จ

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

๑) เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานทางหลวง ซึ่งมีบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ/บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงติดตัว ตรวจตราสายทางที่อยู่ในความรับผิดชอบ อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

๒) เมื่อพบการกระทำความผิดให้ถ่ายภาพ และบันทึก VDO ไว้เป็นหลักฐานด้วย

๒.๑) กรณีพบเห็นขณะมีผู้กระทำความผิด

๒.๑.๑) ถ้าผลของการกระทำนั้นสามารถแก้ไขได้โดยไม่ยาก ให้เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานทางหลวงแจ้งผู้นั้นให้ทราบข้อกฎหมาย เพื่อให้ยุติการกระทำและแก้ไข เช่น เคลื่อนย้ายสิ่งของออกจากทางหลวง หากผู้นั้นปฏิบัติตามให้ยุติเรื่อง แต่หากไม่ปฏิบัติตามให้เจ้าพนักงานทางหลวงดำเนินการตามข้อ ๒.๑.๒

๒.๑.๒) หากผลของการกระทำนั้นไม่สามารถแก้ไขได้ หรือผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามที่เจ้าพนักงานทางหลวงแจ้ง ให้เจ้าพนักงานทางหลวงแสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงเพื่อทำการจับกุม โดยปฏิบัติตามขั้นตอนการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงในรูปที่ ๒.๕ ถ้าผู้นั้นขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนี หรือพยายามจะหลบหนี เจ้าพนักงานทางหลวงมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น อาจเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่ร่วมปฏิบัติงานหรือผู้อื่นให้ช่วยจับกุมได้

ในกรณีที่จับกุมได้ (ยกตัวอย่าง มาตรา ๓๙)

ให้เจ้าพนักงานทางหลวงแจ้งแก่ผู้ถูกจับว่า “คุณถูกจับในข้อหาปิดกั้นทางหลวง หรือวางวัตถุที่แหลมหรือมีคม หรือนำสิ่งใดมาขวางหรือวางบนทางหลวง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ บนทางหลวง ในลักษณะที่อาจเกิดอันตรายหรือเสียหายแก่ยานพาหนะหรือบุคคล (ไม่จำเป็นต้องแจ้งโดยละเอียด แต่ต้องแจ้งสาระสำคัญของข้อกล่าวหา) ตามมาตรา ๓๙ ของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ คุณมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของคุณอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และคุณมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้”

ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจ ทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับ หรือการควบคุมผู้ถูกจับ หรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้าพนักงานทางหลวงอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี จัดทำบันทึกการจับกุม ตามแบบฟอร์ม จ.๓๙ หากเป็นการกระทำความผิดตามมาตราอื่นในกลุ่มที่ ๒ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น ให้ใช้แบบฟอร์ม จ.๔๐, จ.๔๓, จ.๔๔, จ.๔๕ หรือ จ.๖๐ แล้วแต่กรณี ถ้ามีชื่อของกลางให้จัดทำบัญชีของกลางตามแบบฟอร์ม ข.๓๙ หากเป็นการกระทำความผิดตามมาตราอื่นในกลุ่มที่ ๒ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นให้ใช้แบบฟอร์ม ข.๔๐, ข.๔๓, ข.๔๔, ข.๔๕ หรือ ข.๖๐ แล้วแต่กรณี นำตัวผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบท้องที่ที่ทำการจับกุม พร้อมของกลาง จัดทำหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา ตามแบบฟอร์ม ส.๓๙ หากเป็นการกระทำความผิดตามมาตราอื่นในกลุ่มที่ ๒ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นให้ใช้แบบฟอร์ม ส.๔๐, ส.๔๓, ส.๔๔, ส.๔๕ หรือ ส.๖๐ แล้วแต่กรณี และหนังสือรับตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนลงชื่อ ตามแบบฟอร์ม ม.๓๙ หากเป็นการกระทำความผิดตามมาตราอื่นในกลุ่มที่ ๒ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นให้ใช้แบบฟอร์ม ม.๔๐, ม.๔๓, ม.๔๔, ม.๔๕ หรือ ม.๖๐ แล้วแต่กรณี ตาม*ภาคผนวก ค*.

ในกรณีที่ยังจับกุมไม่ได้

ให้เจ้าพนักงานทางหลวง ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบในพื้นที่เกิดเหตุ ให้นำเจ้าหน้าที่หรือพยานบุคคลอื่นที่เห็นเหตุการณ์ และนำภาพถ่ายและ VDO ที่บันทึกไว้ไปด้วยเนื่องจากพนักงานสอบสวนอาจสอบปากคำพยานในวันนั้น

๒.๒ กรณีไม่พบเห็นขณะมีผู้กระทำความผิด ให้เจ้าพนักงานทางหลวง/เจ้าหน้าที่ผู้รับมอบอำนาจจากผู้อำนวยการทางหลวง ไปแจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีต่อพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบในพื้นที่เกิดเหตุ โดยพาเจ้าหน้าที่หรือพยานบุคคลอื่นที่เห็นเหตุการณ์ และนำภาพถ่ายและ VDO ที่บันทึกไว้ไปด้วย เนื่องจากพนักงานสอบสวนอาจสอบปากคำพยานในวันนั้น

๓) เจ้าหน้าที่คอยติดตามผลคดีเป็นระยะ ซึ่งพนักงานสอบสวนจะเสนอความเห็นไปยังพนักงานอัยการ หากพนักงานอัยการเห็นควรฟ้องจะยื่นฟ้องผู้กระทำความผิดเป็นจำเลยต่อศาล และศาลจะมีคำพิพากษาต่อไป

๓. กลุ่มที่ ๓ กรณีบรรทุกน้ำหนักเกิน

การใช้นยานพาหนะที่ไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวงชนบท (บรรทุกน้ำหนักเกิน ม.๖๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการ ดังนี้

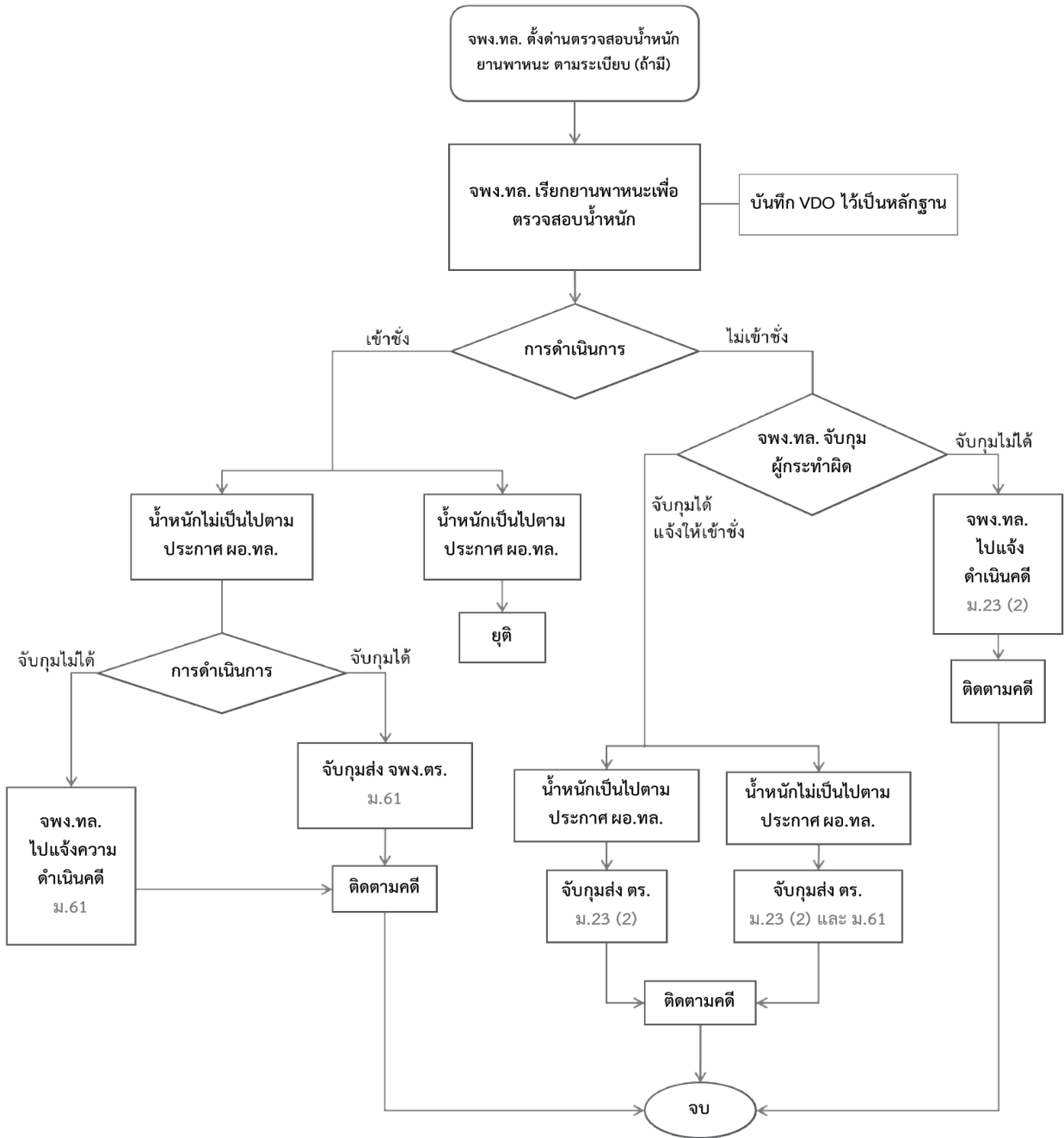
(๑) จัดทำประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้นยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย เติมนบนทางหลวงท้องถิ่น ในเขตความรับผิดชอบขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วนำลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้เกิดผลบังคับใช้ทางกฎหมายก่อน ซึ่งกรมทางหลวงชนบทได้จัดทำร่างประกาศไว้เป็นตัวอย่างและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ มท ๐๘๙๐.๓/ว ๕๐๕ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งเวียนถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดแล้ว ตามภาคผนวก ก.

(๒) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจัดหาระเบียบว่าด้วยการชั่งน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลาของยานพาหนะ บนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่

กลุ่มความผิดนี้ เป็นฐานความผิดจากกรณีไม่ปฏิบัติตามประกาศของผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ซึ่งจะนำมาสู่การเกิดความไม่ปลอดภัยและเกิดความเสียหายบนทางหลวง เมื่อมียานพาหนะที่มีลักษณะของเพลา หรือล้อ หรือยาง เกินกว่าที่กำหนดไว้ในประกาศฯ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบ ซึ่งในการอนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบ มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขและมาตรการที่จำเป็นเพื่อรักษาทางหลวงอย่างไรก็ได้

เมื่อตรวจพบการกระทำความผิดในสายทาง ขอให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดผลต่อการบังคับใช้ทางด้านกฎหมายที่ถูกต้อง ตามแนวทางขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมายต่อไปนี้ ดังแสดงในรูปที่ ๒.๔ ขั้นตอนการกำกับบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ กลุ่มที่ ๓ กรณีน้ำหนักบรรทุกเกิน

ขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535
กลุ่มที่ 3 กรณีบรรทุกน้ำหนักเกิน

รูปที่ ๒.๔ ขั้นตอนการกำกับบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
กลุ่มที่ ๓ กรณีน้ำหนักบรรทุกเกิน

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

๑) เจ้าพนักงานทางหลวงตั้งด่านตรวจสอบน้ำหนักยานพาหนะตามระเบียบว่าด้วยการชั่งน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลาของยานพาหนะ บนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ถ้ามี) บันทึก VDO การปฏิบัติหน้าที่ไว้เป็นหลักฐานด้วย

๒) ในกรณีที่เจ้าพนักงานทางหลวงเชื่อหรือสงสัยว่ายานพาหนะที่แล่นมานั้นมีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนด หรือมีลักษณะอื่นใดซึ่งไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวง ให้เจ้าพนักงานทางหลวงเรียกยานพาหนะนั้นให้หยุดและขับรถเข้าเครื่องชั่งน้ำหนักเพื่อทำการตรวจสอบ

๓) กรณีที่ผู้ขับรถนำรถเข้าชั่ง

๓.๑) หากน้ำหนักเป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวง และไม่มีลักษณะอื่นใดที่ไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวง ให้ยุติเรื่อง

๓.๒) หากน้ำหนักไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวง หรือมีลักษณะอื่นใดที่ไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวง ให้เจ้าพนักงานทางหลวงแสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงเพื่อทำการจับกุม โดยปฏิบัติตามขั้นตอนการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง ตามรูปที่ ๒.๕ ถ้าผู้นั้นขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี เจ้าพนักงานทางหลวงมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น อาจเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่ร่วมปฏิบัติงานหรือผู้อื่นให้ช่วยจับกุมได้

ในกรณีที่จับกุมได้

ให้เจ้าพนักงานทางหลวงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกจับว่า “คุณถูกจับในข้อหาใช้ยานพาหนะเดินบนทางหลวง โดยไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๖๑ ของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ คุณมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของคุณอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และคุณมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้”

ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจ ทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับ หรือการควบคุมผู้ถูกจับ หรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้าพนักงานทางหลวงอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี จัดทำบันทึกการจับกุม ตามแบบฟอร์ม จ.๖๑ ถ้ามีของกลางให้จัดทำบัญชีของกลาง ตามแบบฟอร์ม ข.๖๑ นำตัวผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบท้องที่ที่ทำการจับกุม พร้อมของกลาง จัดทำหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา ตามแบบฟอร์ม ส.๖๑ และหนังสือรับตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนลงชื่อ ตามแบบฟอร์ม ม.๖๑ ตามภาคผนวก ง.

ในกรณีที่จับกุมไม่ได้

ให้เจ้าพนักงานทางหลวง ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบในพื้นที่เกิดเหตุ ให้ดำเนินคดีในความผิดตามมาตรา ๖๑ ควรนำเจ้าหน้าที่หรือพยานบุคคลอื่นที่เห็นเหตุการณ์ และนำ VDO ที่บันทึกไว้ไปด้วยเพราะพนักงานสอบสวนอาจสอบปากคำพยานในวันนั้น

๔) กรณีที่ผู้ขับรถไม่นำรถเข้าช่อง

๔.๑) ให้เจ้าพนักงานทางหลวงแสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงเพื่อทำการจับกุม โดยปฏิบัติตามขั้นตอนการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงตามรูปที่ ๒.๕ ถ้าผู้ขับรถนั้นขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี เจ้าพนักงานทางหลวงมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น อาจเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่ร่วมปฏิบัติงานหรือผู้อื่นให้ช่วยจับกุมได้

๔.๑.๑) ในกรณีที่จับกุมได้

ให้เจ้าพนักงานทางหลวงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกจับว่า “คุณถูกจับในข้อหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานทางหลวง ตามมาตรา ๒๓ (๒) ของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ คุณมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของคุณอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และคุณมีสิทธิที่จะพบและปรึกษานายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้”

ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจ ทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับ หรือการควบคุมผู้ถูกจับ หรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้าพนักงานทางหลวงอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี และให้เจ้าพนักงานทางหลวงแจ้งผู้ขับรถให้นำรถเข้าช่อง

หากนำหนักเป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวง และไม่มีลักษณะอื่นใดที่ไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวง ให้เจ้าพนักงานทางหลวงจัดทำบันทึกการจับกุม ตามแบบฟอร์ม จ.๒๓ (๒) ถ้ามีของกลางให้จัดทำบัญชีของกลาง ตามแบบฟอร์ม ข.๒๓ (๒) นำตัวผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบท้องที่ที่ทำการจับกุม พร้อมของกลาง จัดทำหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา ตามแบบฟอร์ม ส.๒๓ (๒) และหนังสือรับตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนลงชื่อ ตามแบบฟอร์ม ม.๒๓ (๒) ตาม*ภาคผนวก ง.*

หากนำหนักไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวง หรือมีลักษณะอื่นใดที่ไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวง ให้เจ้าพนักงานทางหลวงจัดทำบันทึกการจับกุม ตามแบบฟอร์ม จ.๒๓ (๒) - ๖๑ ถ้ามีของกลางให้จัดทำบัญชีของกลาง ตามแบบฟอร์ม ข.๒๓ (๒) - ๖๑ นำตัวผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบท้องที่ที่ทำการจับกุม พร้อมของกลาง จัดทำหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา ตามแบบฟอร์ม ส.๒๓ (๒) - ๖๑ และหนังสือรับตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนลงชื่อ ตามแบบฟอร์ม ม.๒๓ (๒) - ๖๑ ตาม*ภาคผนวก ง.*

๔.๑.๒) ในกรณีที่จับกุมไม่ได้

ให้เจ้าพนักงานทางหลวงไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบในพื้นที่เกิดเหตุ ให้ดำเนินคดีในความผิดตามมาตรา ๒๓ (๒) ประกอบมาตรา ๗๐ ควรนำเจ้าหน้าที่หรือพยานบุคคลอื่นที่เห็นเหตุการณ์ และนำ VDO ที่บันทึกไว้ไปด้วยเพราะพนักงานสอบสวนอาจสอบปากคำพยานในวันนั้น

๕) เจ้าหน้าที่คอยติดตามผลคดีเป็นระยะ ซึ่งพนักงานสอบสวนจะเสนอความเห็นไปยังพนักงานอัยการ หากพนักงานอัยการเห็นควรฟ้องจะยื่นฟ้องผู้กระทำความผิดเป็นจำเลยต่อศาล และศาลจะมีคำพิพากษาต่อไป

๔. กลุ่มที่ ๔ กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง

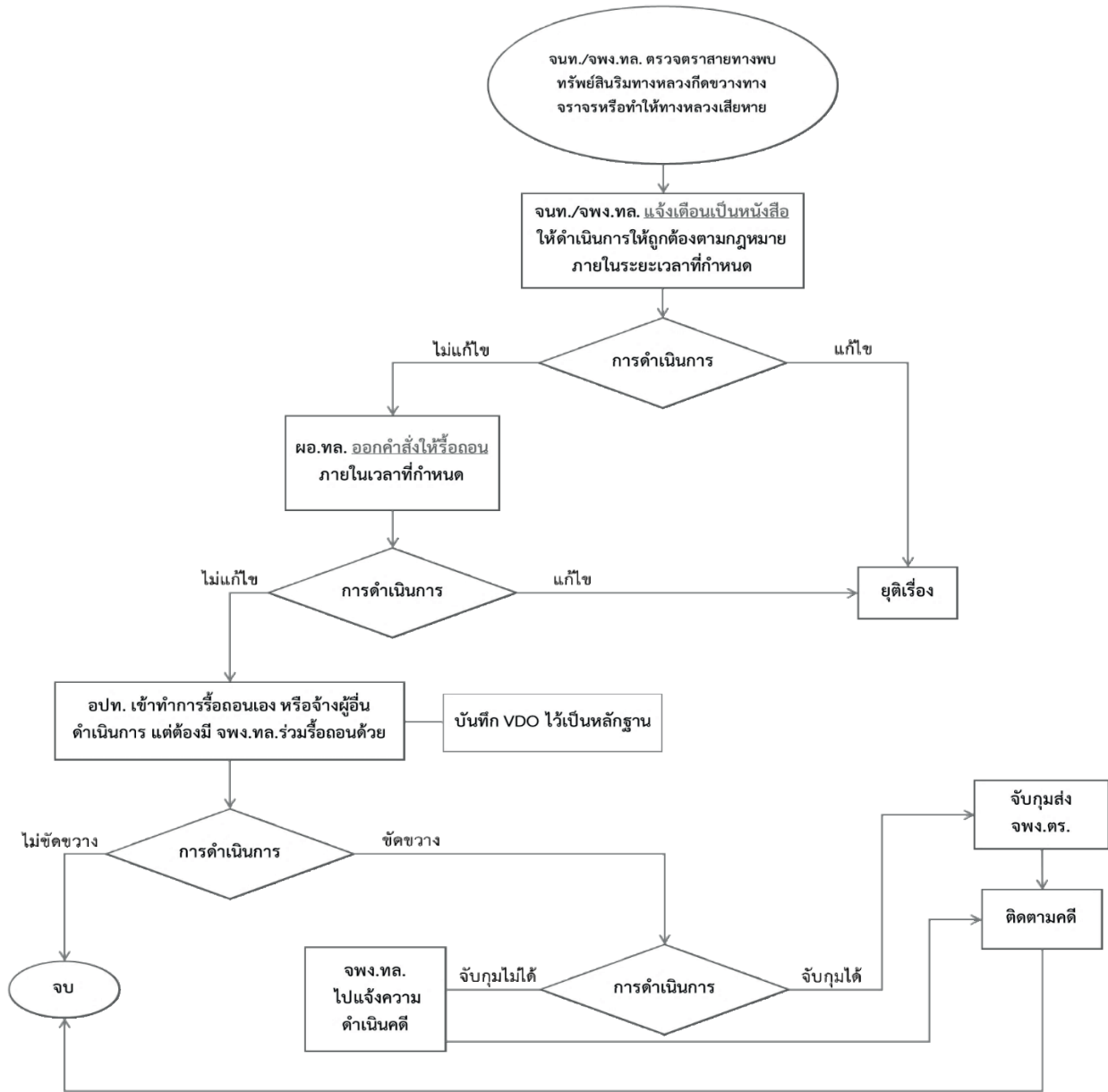
การไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งให้แก้ไขทรัพย์สินริมทางหลวง (ม.๖๒)

กลุ่มความผิดประเภทนี้ เป็นฐานความผิดจากกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง เช่น เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ริมทางหลวงต้องรักษาต้นไม้ เหมืองฝาย หรืออาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่อยู่ในความครอบครองของตน ไม่ให้เกิดขวางทางจราจรหรือเกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงสามารถออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองต้นไม้ เหมืองฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่อยู่ในที่ดินริมทางหลวง ที่มีลักษณะอาจกีดขวางทางจราจรหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงจัดการแก้ไขอุปสรรคได้ทันที โดยไม่ต้องรอให้มีการกีดขวางทางจราจรหรือเกิดความเสียหายแก่ทางหลวงก่อน เมื่อออกคำสั่งไปถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครองต้นไม้ เหมืองฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นดังกล่าว แล้วไม่มีการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดจึงจะเป็นความผิด

เมื่อตรวจพบการกระทำความผิดในสายทาง ขอให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้เพื่อให้เกิดผลต่อการบังคับใช้กฎหมายที่ถูกต้องต่อไป รูปที่ ๒.๕ ขั้นตอนการกำกับบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ กลุ่มที่ ๔ กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้อำนวยการทางหลวง หรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง

กรณีมีการดำเนินการรื้อถอน ทำลาย สามารถดำเนินการได้ตามแนวทางขั้นตอน ดังแสดงในรูปที่ ๒.๒ ที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ ให้เจ้าพนักงานทางหลวง ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจที่รับผิดชอบในพื้นที่เกิดเหตุ ควรนำเจ้าหน้าที่หรือพยานบุคคลอื่นที่เห็นเหตุการณ์ และนำภาพถ่าย หรือ VDO ที่บันทึกไว้ไปด้วยเนื่องจากพนักงานสอบสวนอาจสอบปากคำพยานในวันนั้น

ขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535
 กลุ่มที่ 4 กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง

รูปที่ ๒.๕ ขั้นตอนการกำกับบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
 กลุ่มที่ ๔ กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงาน
 ซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

๑) เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานทางหลวง ซึ่งมีบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ/บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงติดตัว ตรวจสอบตราสายทางที่อยู่ในความรับผิดชอบ อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

๒) เมื่อพบต้นไม้ เหมืองฝาย หรืออาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่อยู่ในที่ดินริมทางหลวง ที่มีลักษณะอาจกีดขวางทางจราจรหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงให้ถ่ายภาพหรือบันทึก VDO ไว้เป็นหลักฐานด้วย และสืบหาชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้น

๓) เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานทางหลวงแจ้งเตือนผู้นั้นให้จัดการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยแจ้งเป็นหนังสือตามแบบฟอร์มหนังสือแจ้งเตือน ต.๖๒-๑ หากครบกำหนดระยะเวลาแล้วผู้นั้นยังไม่ดำเนินการแก้ไข ให้ส่งหนังสือแจ้งเตือนครั้งที่ ๒ (ครั้งสุดท้าย) ตามแบบฟอร์มหนังสือแจ้งเตือน ต.๖๒-๒ โดยมีระยะเวลาห่างจากการแจ้งเตือนครั้งแรก ๓๐ วัน ตาม*ภาคผนวก จ.*

๔) เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามหนังสือแจ้งเตือนครั้งที่ ๒ (ครั้งสุดท้าย) แล้วผู้นั้นยังไม่ปฏิบัติตาม ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริง จัดเตรียมภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุในปัจจุบันและจัดทำประมาณการค่าใช้จ่าย ในกรณีที่ต้องดำเนินการรื้อถอนเอง หรือจ้างเอกชนดำเนินการ เสนอผู้อำนวยการทางหลวง หรือเจ้าพนักงาน ซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง เพื่อออกคำสั่งทางปกครองให้ผู้นั้นดำเนินการจัดการแก้ไข ภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามแบบฟอร์ม ค.๖๒ *ภาคผนวก ฉ.* แล้วส่งให้ผู้นั้น ตามวิธีการส่งคำสั่งทางปกครอง (ในหัวข้อที่ ๕)

๕) หากผู้ได้รับคำสั่งทางปกครองตามข้อ ๔) ยื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่ง ให้ผู้อำนวยการทางหลวง หรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง ผู้ลงนามในคำสั่งพิจารณาโดยเร็วภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ หากเห็นด้วยกับอุทธรณ์ให้แก้ไขคำสั่งตามที่เห็นสมควรและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ตามแบบฟอร์มหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีเห็นด้วยกับอุทธรณ์ แต่หากไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบ ตามแบบฟอร์มหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ และจัดทำบันทึกชี้แจงข้อเท็จจริงตามลำดับเหตุการณ์ พร้อมแนบเอกสารหลักฐาน และความเห็นแจ้งฝ่ายกฎหมาย ภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่วันที่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อฝ่ายกฎหมายจะเสนอความเห็นให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เหนือขึ้นไป พิจารณาต่อไป เมื่อได้รับผลการพิจารณาอุทธรณ์แล้วให้องค์ปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบต่อไปตามแบบฟอร์มหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เหนือขึ้นไป ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องถือปฏิบัติตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว

๖) หากพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครองแล้ว ผู้นั้นยังไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง หรือผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เหนือขึ้นไป พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่าอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ให้เจ้าหน้าที่รายงานผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง เพื่อมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ หรือจ้างให้เอกชนเข้าดำเนินการรื้อถอน

๗) ในการเข้าดำเนินการรื้อถอน ต้องมีเจ้าพนักงานทางหลวงซึ่งมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงร่วมปฏิบัติหน้าที่ด้วย ให้ถ่ายภาพและบันทึก VDO ไว้เป็นหลักฐานด้วย

๗.๑) หากผู้นั้นไม่ขัดขวางการดำเนินการจนรื้อถอนแล้วเสร็จ ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามแบบฟอร์ม ท.๖๒ ภาคผนวก จ. หากครบกำหนดระยะเวลาแล้วผู้นั้นยังไม่ชำระ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเรื่องให้ฝ่ายกฎหมายดำเนินการต่อไป

๗.๒) หากผู้นั้นขัดขวางการดำเนินการ ให้เจ้าพนักงานทางหลวงแสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงเพื่อทำการจับกุม โดยปฏิบัติตามขั้นตอนการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงในรูปที่ ๒.๕ รวมทั้งกรณีจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนีเจ้าพนักงานทางหลวงมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้นอาจเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่ร่วมปฏิบัติงานหรือผู้อื่นให้ช่วยจับกุมได้

๗.๒.๑) ในกรณีที่จับกุมได้

ให้เจ้าพนักงานทางหลวงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกจับว่า “คุณถูกจับในข้อหาขัดขวางการรื้อถอน ทำลาย หรือตัดฟัน ต้นไม้ เหมืองฝาย หรืออาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น (แล้วแต่กรณี) ตามมาตรา ๖๒ วรรคสอง และมาตรา ๗๑ ของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ คุณมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของคุณอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และคุณมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้”

ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจ ทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับ หรือการควบคุมผู้ถูกจับ หรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้าพนักงานทางหลวงอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี จัดทำบันทึกการจับกุม ตามแบบฟอร์ม จ.๖๒ ถ้ามีของกลางให้จัดทำบัญชีของกลาง ตามแบบฟอร์ม ข.๖๒ นำตัวผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบท้องที่ที่ทำการจับกุม พร้อมของกลาง จัดทำหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา ตามแบบฟอร์ม ส.๖๒ และหนังสือรับตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนลงชื่อ ตามแบบฟอร์ม ม.๖๒ ตามภาคผนวก จ.

๗.๒.๒) ในกรณีที่จับกุมไม่ได้

ให้เจ้าพนักงานทางหลวง ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจที่รับผิดชอบในพื้นที่เกิดเหตุ ควรนำเจ้าหน้าที่หรือพยานบุคคลอื่นที่เห็นเหตุการณ์ และนำภาพถ่ายหรือ VDO ที่บันทึกไว้ไปด้วยเนื่องจากพนักงานสอบสวนอาจสอบปากคำพยานในวันนั้น

ทั้งนี้ หากการดำเนินการรื้อถอนสามารถกระทำต่อไปได้ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จและดำเนินการตามข้อ ๗.๑

๘. เจ้าหน้าที่คอยติดตามผลคดีเป็นระยะ ซึ่งพนักงานสอบสวนจะเสนอความเห็นไปยังพนักงานอัยการ หากพนักงานอัยการเห็นควรฟ้องจะยื่นฟ้องผู้กระทำความผิดเป็นจำเลยต่อศาล และศาลจะมีคำพิพากษาต่อไป

๕. วิธีการส่งคำสั่งทางปกครอง

คำสั่งทางปกครองนั้น จะมีผลต่อเมื่อผู้นั้นได้รับคำสั่งทางปกครองแล้ว หรือถือว่าได้รับคำสั่งทางปกครองแล้ว ซึ่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กำหนดวิธีการแจ้งไว้โดยชัดเจน และต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ซึ่งจะมีผลต่อเรื่องการนับระยะเวลาการรับแจ้งคำสั่ง ระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง และระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่ง จึงต้องปฏิบัติตามวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังนี้

๑) การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับผ่านบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ไปยังภูมิลำเนาของผู้กระทำความผิดหรือที่อยู่ของผู้กระทำความผิดที่เคยให้ไว้กับเจ้าหน้าที่ การตรวจสอบภูมิลำเนาของผู้กระทำความผิดจะต้องทราบชื่อหรือหมายเลขประจำตัวประชาชนของผู้นั้น แล้วทำการตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีข้อมูลฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร เช่น สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล แต่หากผู้นั้นไม่เคยให้ที่อยู่ไว้กับเจ้าหน้าที่แล้ว เจ้าหน้าที่สามารถใช้ที่อยู่ดังกล่าว เป็นสถานที่ส่งคำสั่งทางปกครองได้ กฎหมายให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนด ๗ วัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น ดังนั้น จึงต้องเก็บใบตอบรับของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ไว้เพื่อเป็นหลักฐานการรับคำสั่งทางปกครอง แต่หากผลการส่งปรากฏว่าไม่สามารถนำส่งได้ เช่น ไม่มีที่อยู่ตามเจ้าหน้าที่ ไม่ยอมรับ ไม่มีผู้รับตามเจ้าหน้าที่ หรือย้ายไม่ทราบที่อยู่ใหม่ ต้องถือว่าผู้นั้นยังไม่รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง ซึ่งจะต้องใช้วิธีการแจ้งแบบอื่นต่อไป

๒) การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนาของผู้กระทำความผิดหรือที่อยู่ของผู้กระทำความผิดที่เคยให้ไว้กับเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงชนบทเตรียมอุปกรณ์สำหรับห่อหุ้มคำสั่งทางปกครอง เช่น ซองพลาสติกกันน้ำ อุปกรณ์สำหรับติดหรือแขวนคำสั่งทางปกครอง กล้องถ่ายภาพ และสำเนาคำสั่งทางปกครองไปด้วย พร้อมทั้งเชิญเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้ ผู้ใดผู้หนึ่งไปร่วมเป็นพยานในการแจ้งคำสั่งทางปกครองด้วย

- (๑) เจ้าพนักงานตำรวจ
- (๒) ข้าราชการส่วนกลาง
- (๓) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่
 - (ก) กำนัน
 - (ข) แพทย์ประจำตำบล
 - (ค) สารวัตรกำนัน
 - (ง) ผู้ใหญ่บ้าน
 - (จ) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
 - (ฉ) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
 - (ช) ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยอมรับคำสั่งทางปกครอง หรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้กระทำความผิดให้เลือกวิธีใดวิธีหนึ่ง ต่อไปนี้

๒.๑ ส่งคำสั่งทางปกครองให้กับบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะ คือ มีอายุตั้งแต่ ๒๐ ปีขึ้นไป ที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น โดยขอตรวจสอบข้อมูลเรื่องอายุจากบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ ถ้าผู้บรรลุนิติภาวะนั้นยอมรับคำสั่งทางปกครองไว้แทน ให้ทำบันทึกข้อความไว้ในสำเนาหนังสือแจ้งคำสั่งทางปกครองว่า

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้รับคำสั่งทางปกครองแทน).....อายุ.....ปี ที่อยู่หรือทำงาน ณ บ้านเลขที่.....หมู่บ้าน/อาคาร หมู่ที่ ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด ได้รับต้นฉบับหนังสือคำสั่งทางปกครองนี้ไว้แล้ว เมื่อวันที่ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ
(.....)

๒.๒ ให้วางหรือปิดแจ้งคำสั่งทางปกครองไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้า เจ้าพนักงานที่เชิญมาเป็นพยาน และขอให้เจ้าพนักงานดังกล่าว ทำบันทึกข้อความไว้ในสำเนาหนังสือแจ้งคำสั่งทางปกครองว่า

ข้าพเจ้า.....(ชื่อเจ้าพนักงานที่เชิญมา).....ตำแหน่ง.....
หน่วยงาน..... ขอเป็นพยานรับรองว่า (ชื่อ-สกุล เจ้าหน้าที่ยื่นของ อปท.)
ได้วางหรือปิดต้นฉบับหนังสือคำสั่งทางปกครองนี้ไว้แล้ว ณ บ้านเลขที่ หมู่บ้าน/อาคาร
หมู่ที่ ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด
เมื่อวันที่ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ
(.....)

เมื่อได้กระทำการตามวิธีการข้างต้น ถือว่าผู้กระทำความผิดได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองแล้ว
ในวันนั้น

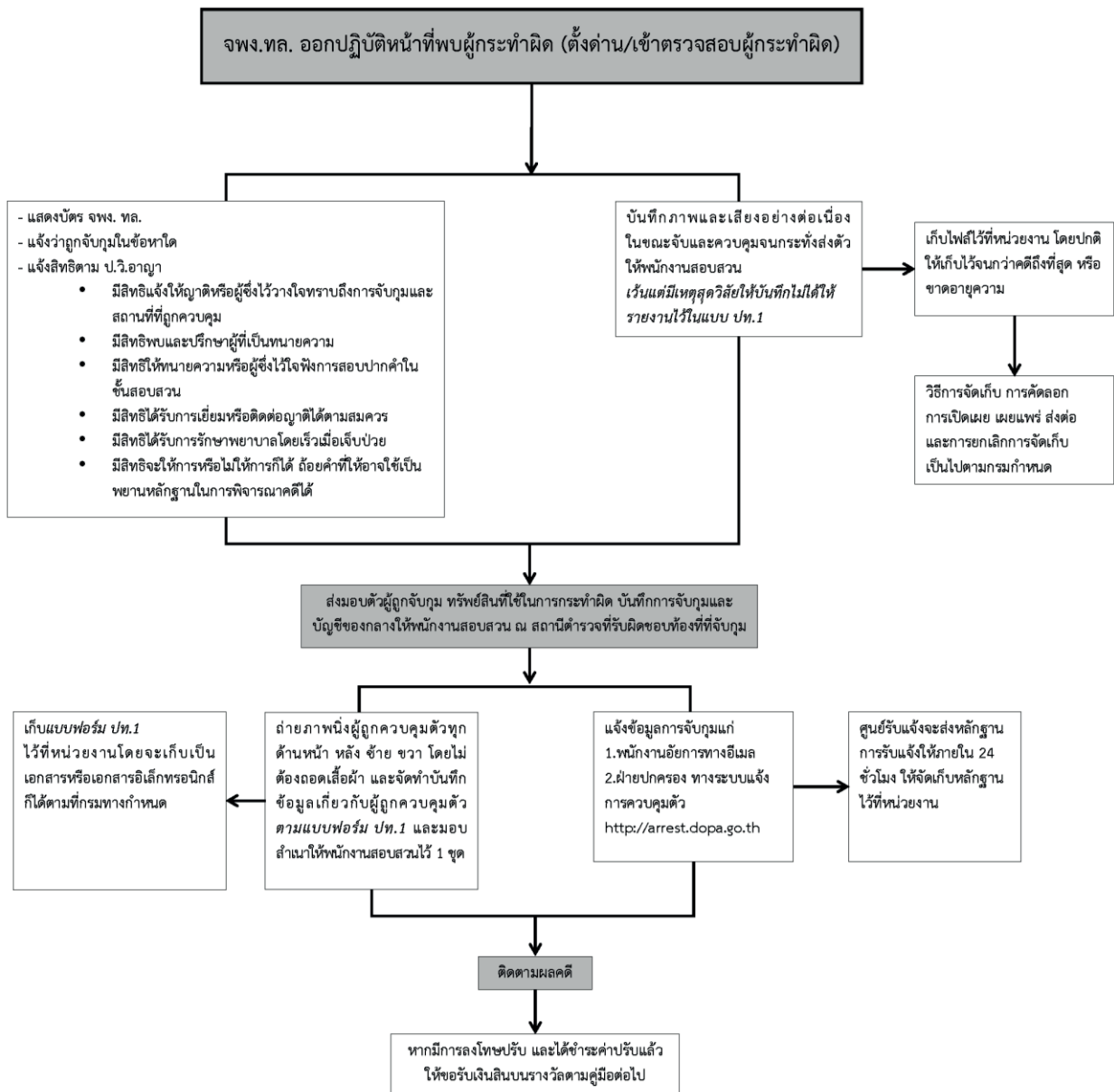
๓) การปิดประกาศ ใช้ในกรณีที่มีผู้รับเกิน ๕๐ คน ซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งให้ทราบตั้งแต่เริ่มดำเนินการในเรื่องนั้นว่า การแจ้งต่อบุคคลเหล่านั้นจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าหน้าที่ และที่ว่าการอำเภอที่ผู้รับมีภูมิลำเนา ให้ถือว่าผู้กระทำความผิดได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองเมื่อพ้นระยะเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

๔) การประกาศในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้น ใช้ในกรณีที่ไม่รู้ตัวผู้รับ หรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนา หรือรู้ตัวและภูมิลำเนาแต่มีผู้รับเกิน ๑๐๐ คน ให้ประกาศคำสั่งทางปกครองในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้น ให้ถือว่าผู้กระทำความผิดได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองเมื่อพ้นระยะเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

๕) การส่งทางเครื่องโทรสาร ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน จะต้อง มีหลักฐานการได้ส่งจากหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมที่เป็นสื่อในการส่งโทรสารนั้น และต้องจัดส่งคำสั่งทางปกครองตัวจริงโดยวิธีใดวิธีหนึ่งตามที่กล่าวมา ให้แก่ผู้รับในทันทีที่อาจกระทำได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือตามวัน เวลา ที่ปรากฏในหลักฐานของหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมดังกล่าว เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่า ไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากนั้น

๖. ขั้นตอนการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

การดำเนินการตามหัวข้อ ๑ - ๔ ในกลุ่มความผิดต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น หากมีการจับกุมผู้กระทำความผิด เจ้าพนักงานทางหลวงซึ่งมีอำนาจและหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงในขณะกระทำความผิดตามมาตรา ๒๓ (๓) จะต้องดำเนินการโดยรอบคอบ รัดกุม ถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคนสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ สามารถดำเนินการตามแนวทางขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมาย ดังแสดงในรูปที่ ๒.๖ ขั้นตอนการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

รูปที่ ๒.๖ ขั้นตอนการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

บทที่ ๓

บทลงโทษกรณีกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

บทกำหนดโทษของผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๙) สำหรับความผิดที่พบได้บ่อยครั้งจำนวน ๑๔ ฐานความผิดในคู่มือปรากฏอยู่ ส่วนที่ ๔ บทกำหนดโทษของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สามารถแบ่งลักษณะของการกระทำความผิดได้ ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้ง ของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง หรือเจ้าพนักงานทางหลวง แล้วแต่กรณี

๒) ขัดขวาง การกระทำของผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง หรือเจ้าพนักงานทางหลวง แล้วแต่กรณี

๓) ผ่าฝืน บทบัญญัติที่กำหนดห้ามกระทำการ

บทกำหนดโทษของความผิดดังกล่าวเป็นโทษทางอาญา มีทั้งต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามแต่กรณี โดยรายละเอียดของการกระทำความผิดในแต่ละมาตราอาจมีบทกำหนดโทษในแต่ละวรรคแตกต่างกันไป สรุปได้ดังนี้

ก. กลุ่มที่ ๑ กรณีกระทำการใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต

๑. การสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดเพื่อเป็นทางเข้าออกในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๓๗ “ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงเพื่อเป็นทางเข้าออกทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดมาตรการในการจัดการเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติเหตุ และการตัดขาดของการจราจร

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอนหรือทำลาย ภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงรื้อถอนหรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๒. การติดตั้ง แขนว วาง หรือกองสิ่งใดในเขตทางหลวงในบางลักษณะโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๓๘ “ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง แขนว วาง หรือกองสิ่งใดในเขตทางหลวง ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางหรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะ หรือในลักษณะที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง หรือความไม่สะดวกแก่งานทาง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งที่ติดตั้ง แขนว วาง หรือกองอยู่ภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งที่ติดตั้ง แขนว วาง หรือกองอยู่ โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๓. การระบายน้ำลงในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๓๙/๑ “ห้ามมิให้ผู้ใดระบายน้ำลงในเขตทางหลวงอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

การระบายน้ำที่กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าว งดเว้นการระบายน้ำลงในเขตทางหลวงทันที หรือให้รื้อถอนหรือปิดกั้นทางระบายน้ำภายในเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจรื้อถอนหรือปิดกั้นทางระบายน้ำดังกล่าวได้ โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙/๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๙/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๙/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๔. การสร้างอาคาร หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๔๗ “ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงหรือรูก้าเข้าไปในเขตทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดมาตรการในการจัดการเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติเหตุ และการติดขัดของการจราจรด้วย

ผู้ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องชำระค่าใช้เขตทางหลวงตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดให้นำมาตรา ๓๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๗ วรรคสาม “ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอน หรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงรื้อถอน หรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๕. การปกเสา พาดสาย วางท่อ ในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๔๘ “ผู้ใดมีความจำเป็นต้องปกเสา พาดสาย วางท่อหรือกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวงจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงเสียก่อน

ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ และผู้ได้รับอนุญาตต้องชำระค่าใช้เขตทางหลวงตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือกระทำผิดเงื่อนไขให้นำมาตรา ๓๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๗ วรรคสาม “ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอน หรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงรื้อถอน หรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๖. การกีดกันหรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๕๙ “ห้ามมิให้ผู้ใดกีดกัน หรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำที่ติดต่อกับเขตทางหลวงหรือทางน้ำที่ไหลผ่านทางหลวงในเขตที่ดินภายในระยะห้าร้อยเมตรจากแนวกลางทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ฝ่าฝืนหรือถอนสิ่งกีดกั้น หรือแก้ไขทางน้ำ ภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจเข้ารื้อถอน หรือจัดการแก้ไข โดยผู้นั้นจะเรียกค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้อำนวยการทางหลวง หรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๓/๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

กลุ่มที่ ๒ กรณีฝ่าฝืนกฎหมายที่เป็นความผิดสำเร็จ

๑. การปิดกั้นทางหลวง

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการปิดกั้นทางหลวง หรือวางวัตถุที่แหลมหรือมีคม หรือนำสิ่งใดมาขวางหรือวางบนทางหลวง หรือกระทำให้ด้วยประการใด ๆ บนทางหลวงในลักษณะที่อาจเกิดอันตราย หรือเสียหายแก่ยานพาหนะหรือบุคคล

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒. การทำลายเครื่องหมายจราจร ป้ายจราจรฯ

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เปลี่ยนแปลง ซีดเขียน เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเครื่องหมายจราจร ป้ายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องหมายสัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก ร้ว หลักสำรวจ หลักเขต หรือหลักกระยะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ติดตั้งหรือทำให้ปรากฏในเขตทางหลวง

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. การขูด ขน ทำลาย ทำให้เสียหายแก่ทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๔๓ “ห้ามมิให้ผู้ใดขูด ขน ทำลาย หรือทำให้เสียหายแก่ทางหลวง หรือวัตถุสำหรับใช้งานทาง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๔. การซื้อ ขาย แลกจ่าย เรือไโรบนทางจราจรหรือไหล่ทาง

ข้อกำหนด

มาตรา ๔๔ ห้ามมิให้ผู้ใดซื้อ ขาย แลกจ่าย หรือเรือไโรบนทางจราจรและไหล่ทาง
มาตรา ๗๓/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๕. การทิ้งขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง

ข้อกำหนด

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย น้ำโสโครก เศษหิน ดิน ทราย หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง หรือกระทำได้ด้วยประการใด ๆ เป็นเหตุให้ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล เศษหิน ดิน ทราย ตกหล่นบนทางจราจรหรือไหล่ทาง

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๖. การใช้ยานพาหนะบนทางหลวงซึ่งยังไม่เปิดอนุญาต

ข้อกำหนด

มาตรา ๖๐ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ยานพาหนะบนทางหลวงซึ่งยังมิได้เปิดอนุญาตให้ใช้เป็นทางสาธารณะ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ควบคุมทางหลวงนั้นหรือผู้ได้รับสัมปทาน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๓/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กลุ่มที่ ๓ กรณีบรรทุกน้ำหนักเกิน

การใช้ยานพาหนะที่ไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

ข้อกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้เจ้าพนักงานทางหลวงมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๒) เรียกยานพาหนะให้หยุดเพื่อทำการตรวจสอบในกรณีที่เชื่อว่ามีภาระกระทำอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในขณะกระทำความผิดเพื่อส่งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๖๑ เพื่อรักษาทางหลวง ผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามใช้ยานพาหนะบนทางหลวงโดยที่ยานพาหนะนั้นมีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย

ประกาศของผู้อำนวยการทางหลวงตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมทางหลวงสำหรับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน หรือได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมทางหลวงชนบท สำหรับทางหลวงชนบท หรือได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับทางหลวงท้องถิ่น

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุเกิดขึ้นทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือไม่ปลอดภัยแก่การจราจรในทางหลวง ให้เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงมีอำนาจประกาศห้ามใช้ยานพาหนะบนทางหลวงนั้นได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้ปิดประกาศนั้นไว้ในที่เปิดเผย ณ บริเวณที่มีเหตุฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุเกิดขึ้นนั้น

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานทางหลวง ตามมาตรา ๒๓ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓/๒ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของผู้อำนวยการทางหลวงตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง หรือประกาศของเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง ตามมาตรา ๖๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กลุ่มที่ ๔ กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง

การไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งให้แก้ไขทรัพย์สินริมทางหลวง

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๖๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ริมทางหลวงต้องรักษาต้นไม้เหมือนฝาย หรืออาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่อยู่ในความครอบครองของตน ไม่ให้เกิดขวางทางจราจรหรือเกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้น จัดการแก้ไขอุปสรรคดังกล่าวภายในกำหนดเวลาอันสมควร

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ได้รับแจ้งแล้วไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง มีอำนาจเข้ารื้อถอน ทำลาย หรือตัดฟัน โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง ตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง ตามมาตรา ๖๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทที่ ๔

การใช้อำนาจทางปกครอง

จากเนื้อหาในบทที่ ๒ ขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมาย และบทที่ ๓ บทลงโทษกรณีกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง จะพบว่ากฎหมายว่าด้วยทางหลวงได้กำหนดขั้นตอนการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้ โดยในความผิดตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙/๑ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๒ ได้ให้อำนาจผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดได้ นายกองคการ บริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองคการบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมือง พัทยา หรือผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวง ท้องถิ่นสามารถพิจารณามอบหมายให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน เช่น ปลัด ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง เป็นผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ ควบคุมทางหลวงได้ตามความเหมาะสม การใช้อำนาจสั่งหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม กฎหมายดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามบทบัญญัติข้างต้นของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก ผู้อำนวยการทางหลวง หรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงดังกล่าว เป็นการ ใช้อำนาจทางปกครอง ซึ่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เรียกว่า “คำสั่งทาง ปกครอง” มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล กระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ในบทนี้จึงจะกล่าวถึงขั้นตอนการใช้อำนาจทางปกครองที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง ซึ่งต้องนำมาใช้ในการบังคับการตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงด้วย เช่น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ทำคำสั่งทางปกครอง รูปแบบคำสั่งทางปกครอง มาตรการบังคับทางปกครอง การอุทธรณ์ การใช้มาตรการบังคับ ทางปกครอง ทั้งนี้ฝ่ายกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องคอยให้คำแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติงานในแต่ละ ขั้นตอนให้ถูกต้องด้วย

๔.๑ การใช้มาตรการบังคับทางปกครองก่อนออกคำสั่งทางปกครอง

แม้กฎหมายว่าด้วยทางหลวงตามมาตราข้างต้น จะกำหนดขั้นตอนให้เจ้าหน้าที่ออกคำสั่ง ทางปกครองไปยังผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายก่อน หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลา ที่กำหนด เจ้าหน้าที่จึงจะเข้าดำเนินการต่อไปได้ แต่กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้กำหนด ข้อยกเว้นไว้ในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องบังคับการโดยเร่งด่วน เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย ที่มีโทษทางอาญาหรือมิให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับ ทางปกครองโดยไม่ต้องออกคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำหรือละเว้นกระทำก่อนก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องกระทำ โดยสมควรแก่เหตุและภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน (มาตรา ๖๓/๒๑ วรรคสาม) องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจึงต้องพิจารณาข้อเท็จจริงในแต่ละกรณีว่า มีความจำเป็นตามบทบัญญัติดังกล่าวที่จะไม่ออกคำสั่ง ทางปกครองก่อนหรือไม่ เช่น กรณีป้ายโฆษณาตามริมทางหลวงที่หากติดตั้งไม่แข็งแรงก็อาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ ทางหลวงได้ อาจใช้ดุลพินิจรื้อถอนออกไปโดยไม่ต้องออกคำสั่งทางปกครองก่อนได้

๔.๒ การออกคำสั่งทางปกครอง

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นควรออกคำสั่งทางปกครองก่อนนั้น เจ้าหน้าที่ฝ่ายช่างควรรหรือฝ่ายกฎหมายเพื่อจัดทำร่างคำสั่งทางปกครองเสนอผู้มีอำนาจออกคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากต้องพิจารณาถึงอำนาจของเจ้าหน้าที่ ความเป็นกลางของเจ้าหน้าที่ สิทธิและหน้าที่ของคู่กรณี รูปแบบของคำสั่งทางปกครอง การแจ้งสิทธิอุทธรณ์และแจ้งการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง เป็นต้น ทั้งนี้ ในภาคผนวก ข. ของคู่มือนี้ได้จัดทำร่างคำสั่งทางปกครองสำหรับแต่ละกรณีไว้เป็นตัวอย่างแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพิจารณาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการได้ ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงกำหนดให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งทางปกครอง ประกอบด้วย ๑. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา หรือผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น หรือ ๒. ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง แล้วแต่กรณีตามบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยทางหลวงในแต่ละมาตรา ดังนั้นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมีคำสั่งมอบหมายเจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงเพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนผู้บริหารท้องถิ่นได้ตามที่เห็นสมควร

๔.๓ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง

หากผู้รับคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยหรือประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งทางปกครองและมาตรการบังคับทางปกครอง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อไปได้ โดยยื่นคำอุทธรณ์เป็นหนังสือส่งถึงเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง และกำหนดมาตรการบังคับทางปกครองนั้น ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง โดยคำอุทธรณ์ต้องส่งถึงเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย หรือหากส่งคำอุทธรณ์ทางไปรษณีย์ต้องส่งถึงที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วยเช่นกัน จึงจะเป็นการยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ออกคำสั่งทางปกครองต้องพิจารณาคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ (มาตรา ๔๕) หากพิจารณาแล้วเห็นควรเพิกถอนหรือแก้ไขคำสั่งทางปกครองหรือมาตรการบังคับทางปกครอง ก็ทำหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป แต่หากไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบและรับรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ต้องพิจารณาตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งต้องพิจารณาเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองเป็นสำคัญ จึงจะพิจารณาผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ได้ถูกต้อง ทั้งนี้ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับ (มาตรา ๔๔ วรรคสาม) เมื่อแจ้งผลการพิจารณาคำอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ หากเป็นกรณีไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ต้องแจ้งสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้ผู้ยื่นทราบด้วย

๔.๔ การทูลเกล้าฯ บังคับทางปกครอง

ตั้งที่ทราบแล้วว่าการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองไม่เป็นเหตุให้ทูลเกล้าฯ บังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทูลเกล้าฯ บังคับ (มาตรา ๔๔ วรรคสาม) การทูลเกล้าฯ บังคับทางปกครองจะเกิดขึ้นเมื่อมีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง มีวัตถุประสงค์เพื่อชะลอหรือระงับการบังคับตามคำสั่งไว้ก่อนเป็นการชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของฝ่ายปกครองหรือการพิจารณาคดีของศาล เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้มาตรการบังคับทางปกครองไปแล้ว แต่ต่อมาปรากฏว่าคำสั่งทางปกครองนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีการเพิกถอนคำสั่งจะต้องมีการเยียวยาแก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง การใช้ดุลพินิจในการสั่งทูลเกล้าฯ บังคับพึงชั่งน้ำหนักระหว่างประโยชน์สาธารณะกับความเสียหายของผู้รับคำสั่งทางปกครองว่าจะสามารถเยียวยาได้หรือไม่เปรียบเทียบกัน ทั้งนี้ ผู้มีอำนาจสั่งทูลเกล้าฯ บังคับทางปกครอง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว (มาตรา ๖๓/๒ วรรคหนึ่ง)

๔.๕ การใช้อำนาจทางปกครองกับการดำเนินคดีอาญา

ตั้งที่ทราบแล้วว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงจะมีโทษทางอาญาด้วย โดยต้องดำเนินการผ่านกระบวนการยุติธรรมและสิ้นสุดที่ศาลยุติธรรม คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงเป็นความผิดที่มีอัตราโทษทางอาญาไม่ร้ายแรงจึงอยู่ในอำนาจของศาลแขวง ซึ่งใช้ระยะเวลาในการดำเนินคดีไม่นานนัก แต่การใช้อำนาจทางปกครองต้องดำเนินการโดยฝ่ายปกครองและถูกตรวจสอบได้โดยศาลปกครองซึ่งอาจใช้ระยะเวลาในการดำเนินคดียาวนานกว่าคดีอาญา ในคู่มือฉบับนี้จึงแนะนำให้ใช้มาตรการทางปกครองจนครบถ้วนก่อน หากผู้นั้นขัดขวางการใช้มาตรการบังคับทางปกครองจึงดำเนินคดีอาญาเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาความไม่สอดคล้องกันของคำพิพากษา แต่หากมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองก็อาจรอผลของคดีปกครองก่อนดำเนินคดีอาญา แต่ต้องระมัดระวังมิให้ขาดอายุความคดีอาญาด้วย

บทที่ ๕

ผลกระทบจากการไม่มีการกำกับควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายในการกำกับ ควบคุม ดูแล และตรวจตราทางหลวงท้องถิ่นให้คงสภาพการใช้งานที่ยาวนาน และมีความสะดวกปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทาง หากปล่อยปละละเลยหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง อาจเกิดผลเสียตามมาดังในกรณีตัวอย่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้องจากความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๔๒๐” หรือ “ป.พ.พ. มาตรา ๔๒๐” คือ หนึ่งในมาตราของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น” เป็นข้อกฎหมายหลักที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมีข้อพิพาทเกิดขึ้น

- พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๕ หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรงแต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใดให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายเห็นว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดตามมาตรา ๕ ผู้เสียหายจะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดแก่ตนก็ได้ ในกรณีนี้หน่วยงานของรัฐต้องออกใบรับคำขอให้ไว้เป็นหลักและพิจารณาคำขอนั้นโดยไม่ชักช้า เมื่อหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งเช่นใดแล้วหากผู้เสียหายยังไม่พอใจ ในผลการวินิจฉัยของหน่วยงานของรัฐ ก็ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา (ปัจจุบันเป็นสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๑๔) ได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งผลการวินิจฉัย

ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาคำขอที่ได้รับตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หากเรื่องใดไม่อาจพิจารณาได้ทันในกำหนดนั้นจะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือกำกับหรือควบคุมดูแลหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นทราบ และขออนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้ แต่รัฐมนตรีดังกล่าวจะพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาให้อีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

๒. ตัวอย่างคดีความต่าง ๆ จากการไม่กำกับควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

ตัวอย่างจากเหตุไม่ลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่นจากบทความ “จะเป็นทางหลวงตามกฎหมาย ... ต้องลงทะเบียนก่อนครับ !” เผยแพร่ ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ทุกวันจันทร์ หน้า ๒ โดย ...
ลุงเป็นธรรม สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕

ส่วนที่ ๒ ทางหลวงตามกฎหมาย ... ต้องลงทะเบียนก่อนครับ !

ขอย้อนเรื่องราวกลับไปเมื่อหลายสัปดาห์ก่อนในอุทธรณ์จากคดีปกครองเรื่อง “บรรเทาทุกข์ชั่วคราว” ...หนึ่งในวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา ที่นางสาวเดือนได้มีหนังสือคัดค้านกรุงเทพมหานคร (กทม.) กรณีมีผู้ยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานต่อ กทม. ตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖ เนื่องจากเห็นว่า การตั้งสุสานในชุมชนมีผลกระทบต่อสภาพจิตใจของผู้อยู่อาศัยในชุมชนนั้น และพื้นที่ที่ใช้จัดตั้งสุสานดังกล่าวก็ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ กทม. กลับมีหนังสือแจ้งว่าการออกใบอนุญาตจัดตั้งสุสานดังกล่าวดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

นางสาวเดือนจึงยื่นฟ้อง กทม. ต่อศาลปกครองขอให้ เพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานดังกล่าว ซึ่งในระหว่างการพิจารณา ศาลปกครองได้มีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราว ก่อนการพิพากษาโดยห้ามมิให้ทำการฝังศพในบริเวณสุสานพิพาทไว้ก่อน จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ตามที่นางสาวเดือนร้องขอตามที่ได้นำเสนอไปแล้ว ต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยเนื้อหาแห่งคดี ซึ่งมีประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาอยู่ ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก คือ ถนน ๓ สาย ที่อยู่ใกล้กับสุสานพิพาททางด้านทิศเหนือ ทิศตะวันออก และทิศใต้ ซึ่งมีสภาพเป็นถนนสาธารณะที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนทางหลวง ถือเป็นทางหลวงที่เป็นทางหรือถนนสำหรับประชาชนใช้ในการจราจรสาธารณะหรือไม่ ?

ลุงเป็นธรรมขออธิบายในประเด็นแรกตามที่ได้เกริ่นนำไว้ก่อนนะครับ โดยมีข้อกฎหมายที่ท่านผู้อ่านต้องทราบเพิ่มเติมก่อนว่า ในการขอใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน ตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ นั้น ตามข้อ ๔ ของกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดว่า การออกใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนสำหรับเก็บหรือฝังศพเป็นการถาวร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น พิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้ ... (๔) สถานที่ตั้งต้องอยู่ห่างจากทางหลวงที่เป็นทางหรือถนนสำหรับประชาชนใช้ ในการจราจรสาธารณะอย่างน้อยห้าสิบลเมตร ... นอกจากนี้ สุสานดังกล่าวตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจึงต้องพิจารณา ข้อ ๗ ของข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งกำหนดว่า สถานที่สำหรับฝังศพเป็นการถาวร ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) อยู่ห่างจากทางหลวงที่เป็นทางหรือถนนสำหรับประชาชนใช้ในการจราจรสาธารณะไม่น้อยกว่าห้าสิบลเมตร

ในประเด็นนี้ศาลปกครองสูงสุดโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วสรุปได้ว่า ในกฎกระทรวงและข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครข้างต้นมิได้มีบทนิยามของ “ทางหลวงที่เป็นทางหรือถนนสำหรับประชาชนใช้ในการจราจรสาธารณะ” ไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาความหมายดังกล่าวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งบัญญัติว่า “ทางหลวง” หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจรสาธารณะทางบกไม่ว่าในระดับพื้นดินใต้หรือเหนือพื้นดิน หรือใต้หรือเหนืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นนอกจากทางรถไฟ และหมายความรวมถึงที่ดิน พืช พันธุ์ไม้ทุกชนิด สะพาน

ท่อหรือรางระบายน้ำ อุโมงค์ ร่องน้ำ กำแพงกันดิน เขื่อน รั้ว หลักสำรวจ หลักเขต หลักระยะ ป้ายจราจร เครื่องหมายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องสัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณ ที่จอดรถ ที่พักคนโดยสาร ที่พักริมทาง เรือหรือพาหนะสำหรับขนส่งข้ามฟาก ท่าเรือสำหรับขึ้นหรือลงรถ และอาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์ งานทาง บรรดาที่มีอยู่หรือที่ได้จัดไว้ในเขตทางหลวงเพื่อประโยชน์แก่งานทางหรือผู้ใช้ทางหลวงนั้นด้วย

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังกำหนดต่อไปว่า บุคคลซึ่งก่อสร้างทางขึ้น อารมณ์ขอให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ ลงทะเบียนทางนั้นเป็นทางหลวงได้ แต่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะรับลงทะเบียนให้ได้ต่อเมื่อบุคคล ซึ่งก่อสร้างทางนั้นได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ได้กำหนดไว้แล้ว ซึ่งหมายความว่า “ทางหลวง” ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวนอกจากจะมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในบทนิยามศัพท์แล้ว ยังต้องได้มีการลงทะเบียนเป็นทางหลวงประเภทต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

เมื่อถนนพิพาททั้ง ๓ สาย ที่อยู่ใกล้กับสุสานทางด้านทิศเหนือ ทิศตะวันออก และทิศใต้ แม้จะมีสภาพเป็นถนนสาธารณะที่ประชาชนใช้เป็นทางสัญจรร่วมกัน และอยู่ในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร แต่ยังมีได้ลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น ถนนทั้ง ๓ สายดังกล่าว จึงมิใช่ทางหลวงที่เป็นทางหรือถนนสำหรับประชาชนใช้ในการจราจรสาธารณะตามข้อ ๔ (๔) ของกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และข้อ ๗ (๑) ของข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖

การที่นางสาวเดือนอ้างว่าสุสานพิพาทตั้งอยู่ห่างจากถนนทั้ง ๓ สาย น้อยกว่า ๕๐ เมตร ก็ไม่ถือว่าต้องห้ามตามกฎหมาย จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า การพิจารณาเงื่อนไขใด ๆ ตามกฎหมาย หากกฎหมายเฉพาะในเรื่องนั้นไม่ได้กำหนดนิยามศัพท์ที่จะต้องนำมาพิจารณาเอาไว้เป็นการเฉพาะ ก็จำเป็นที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายจะต้องค้นหาและพิจารณานิยามความหมายของคำนั้นจากกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่นในกรณีของคำว่า “ทางหลวง” ที่กฎหมายสุสานและฌาปนสถาน ไม่ได้กำหนดนิยามเอาไว้ จำเป็นต้องพิจารณาตามกฎหมายทางหลวง ซึ่งได้ให้นิยามรวมถึงเงื่อนไขทางกฎหมายของความเป็นทางหลวงเอาไว้อย่างละเอียด อีกทั้งการตีความกฎหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางที่มีผลกระทบต่อผู้อยู่ในบังคับของกฎหมาย จำต้องตีความกฎหมายอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายหรือเกิดภาระแก่ประชาชนเกินสมควร

ความสำคัญของหลักฐานการดูแลต้นไม้ในสายทาง

เหตุการณ์ต้นไม้ในสายทางล้มทับผู้ใช้ทางนั้น เกิดขึ้นในทุก ๆ ปี และผู้เสียหายมักได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต วิธีการป้องกันที่ดีที่สุดคือ การตรวจตราบำรุงรักษาต้นไม้ที่อยู่ในเขตทางหลวงให้มีความปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทาง ที่ผ่านมาในคดีที่กรมฯ ถูกฟ้องร้องจะขาดพยานหลักฐานที่แสดงให้ศาลเห็นว่า กรมฯ ได้ตรวจตราดูแลต้นไม้ในเขต ทางหลวงเป็นอย่างดีแล้ว ศาลจึงเห็นว่า กรมฯ ไม่ดูแลรักษาต้นไม้ในเขตทางหลวงให้มีความปลอดภัย จึงต้องรับผิดชอบ

คดีอุทธรณ์ในครั้งนี้มาจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๙๐๕/๒๕๖๐ มูลเหตุเกิดจากมีต้นไม้ ขนาดใหญ่ริมทางเท้าล้มลงมาทับรถยนต์ที่จอดรอสัญญาณไฟจราจรอยู่ได้รับความเสียหาย บริษัทผู้รับประกันภัยรถยนต์ คันนั้น ได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่เจ้าของรถยนต์ไปแล้ว จึงทำหนังสือขอให้ กทม. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลถนน สายนั้นขอใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ กทม. ปฏิเสธ บริษัทฯ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า “กทม. มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก รวมทั้งการดูแลรักษาที่สาธารณะ สนง.เขต พญาไทจึงมีหน้าที่โดยตรงในการจัดทำบริการสาธารณะโดยจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและที่สาธารณะ รวมทั้งจัดให้มีและบำรุงรักษาต้นไม้ที่อยู่บนพื้นที่สาธารณะทั่วไปให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยด้วย รวมถึงต้นไม้ที่ขึ้น ตามธรรมชาติแต่อยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบด้วย เมื่อพิจารณาหลักฐานตามรายงานผลการดำเนินการตาม แผนการตัดแต่งต้นไม้ตามแนวเสาไฟฟ้าบริเวณที่เกิดเหตุประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ แสดงให้เห็นว่า กทม. ได้มีการวางแผนดำเนินการดูแลบำรุงรักษาตัดแต่งต้นไม้ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยหากพบว่าต้นไม้ที่มีอายุมากหรือใบไม้เริ่มร่วงผิดปกติหรือยืนต้นตาย รวมถึงมีลักษณะผุกร่อนก็จะตัดถอนออก โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ของประชาชนเป็นสำคัญ จึงถือได้ว่า กทม. ได้ดำเนินการดูแลบำรุงรักษาต้นไม้ก่อนวันที่เกิดเหตุ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ตามอำนาจหน้าที่ด้วยความระมัดระวังตามสมควรแล้ว (วันที่เกิดเหตุห่างจากวันที่มีการตัดแต่งต้นไม้ ประมาณ ๖ เดือน) ประกอบกับตามรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่ง สนง.เขตพญาไทที่ให้ข้อเท็จจริงว่า ก่อนวันเกิดเหตุ ๑-๒ วัน บริเวณที่เกิดเหตุมีท่อประปาแตกบริเวณ โคนต้นไม้พิพาท เจ้าหน้าที่ของ กปน. จึงได้มีการขุดซ่อมท่อประปา ซึ่งสอดคล้องกับการสอบถามข้อมูลจากประชาชน ของเจ้าหน้าที่เทศกิจ และเมื่อถึงวันเกิดเหตุก็มีได้มีพายุฝนฟ้าคะนองหรือเหตุภัยธรรมชาติอื่น จึงเชื่อได้ว่ากรณีที่ต้นไม้ โคนล้มเป็นผลมาจากบริเวณโคนต้นไม้อ่อนตัวลงเนื่องจากการซ่อมแซมท่อประปาจนเป็นโพรงอยู่ใต้ดิน สังเกตได้จาก การที่ต้นไม้ยังอยู่ในสภาพสมบูรณ์ไม่มีดินติดรากไม้ขึ้นมาและต้นไม้ไม่มีลักษณะผุกร่อนอันอาจจะก่อให้เกิดอันตราย แต่อย่างไร จึงเป็นการล้มโดยมิได้เกิดจากภัยธรรมชาติหรือขาดการดูแลบำรุงรักษาตามมาตรฐานของฝ่ายรักษา ความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตพญาไท กทม. และเนื่องจากเหตุที่มีท่อประปาแตกเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ก่อนเกิดเหตุ ๑-๒ วัน ประกอบกับเมื่อดำเนินการซ่อมท่อประปาแล้วเสร็จ กปน. ก็กลับปิดไว้ไม่ได้แจ้งให้ สนง.เขตพญาไททราบถึงเหตุดังกล่าว สนง.เขตพญาไทย่อมไม่อาจเล็งเห็นได้ว่า จะเกิดเหตุต้นไม้โคนล้มลงได้ จึงเห็นได้ว่า กทม. มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการไม่ดูแลบำรุงรักษาต้นไม้จนเป็นเหตุให้เกิด ความเสียหาย จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ กทม. “ไม่ต้องรับผิด” จากคำพิพากษาดังกล่าวจะเห็นว่า ศาลรับฟังพยานหลักฐานการตัดแต่งต้นไม้เพื่อวินิจฉัยในประเด็นที่ว่า กทม. ปฏิบัติหน้าที่ตามสมควรแล้วหรือไม่ แม้ว่า กทม. จะได้ดำเนินการก่อนวันเกิดเหตุถึงประมาณ ๖ เดือนก็ตาม ดังนั้น หลักฐานดังกล่าวถือเป็นหลักฐานสำคัญอันหนึ่งที่จะใช้ในการต่อสู้คดีได้เป็นอย่างดี

อนึ่ง ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่นอกเขตทางหลวงนั้น แม้ตามปกติเจ้าของต้นไม้ต้องเป็นผู้ดูแลก็ตาม แต่พ.ร.บ. ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖๒ วางหลักกฎหมายให้กรมฯ สามารถใช้อำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของต้นไม้จัดการ แก่ไขต้นไม้ขึ้นไม่ให้กีดขวางทางจราจรหรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงได้ หากเจ้าของต้นไม้ไม่ปฏิบัติตาม กรมฯ มีอำนาจจัดการได้เองโดยเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้นั้น ทั้งนี้ รายละเอียดการดำเนินการสามารถศึกษาเพิ่มเติม ได้จากคู่มือ QA ด้านกำกับและบังคับใช้กฎหมาย

บทความ โดย สำนักกฎหมาย กรมทางหลวงชนบท

คำสั่งไม่อนุญาตให้ดำเนินการในเขตทางหลวงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อาจส่งผลให้ต้องชดใช้ค่าเสียหาย

การพิจารณาอนุญาตให้ปักเสาและพาดสายในเขตทางหลวง เป็นอำนาจของผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตาม พ.ร.บ. ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๘ ในส่วนของ กรมทางหลวงชนบทนั้น อธิบดีกรมทางหลวงชนบทในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงชนบทได้มอบหมายข้าราชการ ไว้แล้ว ตามคำสั่งกรมทางหลวงชนบท ที่ ๒๓๖๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๐

อุทาหรณ์ในวันนี้มาจากคดีของ อบต. แห่งหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลทางหลวงท้องถิ่น ต้นเรื่อง มาจากเจ้าของโรงงานรายหนึ่งได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ ชั้น ริมหางหลวงท้องถิ่น เพื่อเป็นโรงงานผลิตเครื่องมือการเกษตร ในการก่อสร้างจำเป็นต้องใช้ไฟฟ้า จึงยื่นคำร้องให้ กฟภ. ปักเสาและ พาดสายไฟฟ้าบนไหล่ทางของถนนในความรับผิดชอบของ อบต. ต่อมา นาย อบต. ตรวจสอบว่าไม่มีการขออนุญาต จึงสั่งให้ กฟภ. รื้อถอนออก เจ้าของโรงงานจึงได้ยื่นคำขออนุญาตต่อ อบต. ขอให้ กฟภ. ปักเสาและพาดสายไฟฟ้า ในเขตทางหลวง นาย อบต. มีคำสั่งไม่อนุญาตเนื่องจากมีโครงการจะวางท่อระบายน้ำและบ่อบำบัด หากอนุญาต จะมีผลกระทบต่อโครงการดังกล่าว เจ้าของโรงงานไม่เห็นด้วย จึงได้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและฟ้อง นาย อบต. ต่อศาลยุติธรรมในข้อหาปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ต่อมา นาย อบต. แกลงต่อศาลยุติธรรมอนุญาต ให้เจ้าของโรงงานปักเสาและพาดสายได้และ กฟภ. ได้ดำเนินการจนแล้วเสร็จ เจ้าของโรงงานฟ้องเรียกค่าเสียหาย จากการไม่อนุญาตให้ปักเสาและพาดสายไฟฟ้าตั้งแต่แรก จนเป็นเหตุให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างเพิ่มขึ้น คู่กรณีต่อสู้คดีกันจนถึงศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๔๓/๒๕๕๓

ศาลเห็นว่า การที่นาย อบต. สั่งให้รื้อถอนเสาไฟฟ้าที่ปักอยู่ในเขตทางหลวงก่อนได้รับอนุญาตเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่คำสั่งที่ไม่อนุญาตให้ดำเนินการศาลเห็นว่า ไหล่ทางของถนนสายนี้มีความกว้างถึง ๖ เมตร และบริเวณใกล้เคียงซึ่งยังไม่มีโครงการวางท่อระบายน้ำและบ่อบำบัดเหมือนกับบริเวณที่พิพาทก็สามารถ ปักเสาไฟฟ้าได้ โครงการที่ อบต. อ้างว่าได้บรรจุไว้ในแผนก็ยังไม่ลงมือดำเนินการ ประกอบกับโดยสภาพ ของเสาไฟฟ้าที่ทำการปักก็เห็นได้ชัดว่าใช้พื้นที่เพียงเล็กน้อย ไม่มีผลกระทบต่อโครงการวางท่อระบายน้ำและ บ่อบำบัดเพราะยังเหลือพื้นที่อีกมาก แต่ถึงจะมีผลกระทบต่อ กฟภ. ก็แจ้งว่า ยินดีจะย้ายเสาไฟฟ้าออกไปให้ทันที โดย อบต. ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่นาย อบต. ก็ยังไม่อนุญาต จนกระทั่งเจ้าของโรงงานร้องขอความเป็นธรรม ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและยื่นฟ้องนาย อบต. ในข้อหาปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ นาย อบต. จึงแกลงต่อศาลว่า อนุญาตให้เจ้าของโรงงานดำเนินการได้ จึงเป็นการชี้ให้เห็นว่า ถ้าจะอนุญาตก็ยอมทำได้โดยไม่มีปัญหา การที่ นาย อบต. มีคำสั่งไม่อนุญาตจึงไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นการใช้อดุลพินิจตามอำเภอใจ คำสั่งดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประเด็นเรื่องค่าเสียหายที่เจ้าของโรงงานเรียกร้องนั้นเห็นว่า ตามสัญญาจ้างก่อสร้าง อาคารจำเป็นต้องใช้กระแสไฟฟ้าแรงสูงประเภทอุตสาหกรรมเพื่อใช้ในการเชื่อมโลหะ การที่นาย อบต. มีคำสั่ง ไม่อนุญาตให้ปักเสาและพาดสายไฟฟ้าเป็นผลโดยตรงที่ทำให้การก่อสร้างต้องชะงักออกไป ซึ่งภายหลังที่นาย อบต. มีคำสั่งอนุญาตให้ดำเนินการได้จนกระทั่งแล้วเสร็จ เจ้าของโรงงานได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าว อีกครั้งเนื่องจากใบอนุญาตเดิมขาดอายุแล้ว ปรากฏว่าผู้รับจ้างก่อสร้างได้ขอเพิ่มค่าจ้างอีก ๑,๕๕๐,๓๒๘ บาท เนื่องจากวัสดุก่อสร้างขึ้นราคา การที่เจ้าของโรงงานต้องเสียค่าจ้างเพิ่มขึ้นจึงเป็นผลโดยตรงจากการก่อสร้าง อาคารล่าช้าเพราะนาย อบต. ไม่อนุญาตให้ปักเสาและพาดสายโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นการกระทำ ละเมิดต่อเจ้าของโรงงานให้ได้รับความเสียหาย อย่างไรก็ตามความล่าช้าดังกล่าว มิได้มีสาเหตุจากนาย อบต. เพียงฝ่ายเดียว เพราะเจ้าของโรงงานก็ไม่ได้ยื่นคำขออนุญาตตั้งแต่แรก ดังนั้น ความเสียหายจึงเกิดจาก เจ้าของโรงงานด้วย จึงให้ อบต. รับผิดชอบ ๑ ใน ๔ ส่วนของค่าเสียหายดังกล่าวเป็นจำนวนเงิน ๓๘๗,๕๘๒ บาท

จากคำพิพากษาดังกล่าวจึงเป็นข้อพึงระมัดระวังการใช้อำนาจพิจารณาอนุญาตให้มีความถูกต้อง ตามหลักวิชาการและข้อกฎหมาย เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาตามคดีดังกล่าว

บทความ โดย สำนักกฎหมาย กรมทางหลวงชนบท

ชี้กันเขตทางหลวงโดยมิชอบ แม้จะได้เขตทางหลวงมาใช้ในการก่อสร้าง แต่ถือเป็นละเมิด

การชี้กันแนวเขตทางหลวงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย แม้เจ้าของที่ดินจะจดทะเบียนแบ่งหักที่ดินเป็นทางหลวง และหน่วยงานของรัฐได้ก่อสร้างทางบนที่ดินส่วนดังกล่าวแล้วก็ตาม อาจเป็นการกระทำละเมิดได้

คดีอุทธรณ์ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๔๐๔/๒๕๕๘ เกิดจากถนนสายหนึ่งที่ ทล. รับโอนมาแต่ไม่พบหลักฐานว่ามีเขตทางหลวงกว้างเท่าใด ภายหลังมีการจัดหาข้อมูลว่า ถนนสายนี้มีคั่นทางกว้าง ๕-๘ เมตร จึงได้จัดทำบัญชีเขตทางหลวงตามสภาพในขณะนั้น ต่อมาได้รับการอนุมัติจัดกรรมสิทธิ์ชั้นปรองดอง คณะกรรมการได้จ่ายเงินค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างและต้นไม้ยืนต้นในบริเวณที่ขีดขวางการก่อสร้าง ในการระวางชี้แนวเขตที่ดินที่ติดทางหลวง เจ้าหน้าที่ของ ทล. เป็นผู้ชี้เขตทางหลวงได้นำชี้เขตทางหลวงให้ได้มากที่สุดเท่าที่ราษฎรจะยินยอมอย่างน้อยข้างละ ๑๐-๒๐ เมตร หรืออย่างน้อยต้องเท่าแบบก่อสร้าง (R.O.W) ต่อมาได้มีการแก้ไขแบบก่อสร้างระบุเขตทางเป็นช่วง ๆ ด้านซ้ายทางกว้าง ๘-๒๐ เมตร ด้านขวาทางกว้าง ๘-๑๕ เมตร หลังจากนั้น ทล. ว่าจ้างเอกชนก่อสร้างทางใหม่เป็นทางลาดยางทับแนวทางเดิม ตัวแทนของเจ้าของที่ดินหลายรายได้ร้องเรียนต่อนายกรัฐมนตรีให้พิจารณาจ่ายค่าทดแทนที่ดิน ทล. จึงดำเนินการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินตามแบบก่อสร้าง (R.O.W.) แต่งตั้งคณะกรรมการปรองดองเพื่อพิจารณากำหนดราคาทรัพย์สิน ต่อมาได้มีการตรา พ.ร.ฎ. กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนฯ โดยกำหนดให้ที่ดินบริเวณถนนสายดังกล่าวเป็นที่ที่จะเวนคืน คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นได้นำหลักฐานการรังวัดในการเดินสำรวจออกโฉนดของกรมที่ดินมาเป็นหลักในการกำหนดเงินค่าทดแทน หลังจาก พ.ร.ฎ. ดังกล่าวส่งผลใช้บังคับ มีเจ้าของที่ดินซึ่งได้ถูกกันที่ดินเป็นเขตทางหลวงก่อนประกาศใช้ พ.ร.ฎ. อ้างว่ามีได้มีเจตนาอุทิสที่ดินเพื่อเป็นเขตทางหลวง ทล. จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการปรองดองพิจารณากำหนดราคาเพื่อจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงที่ตกค้าง โดยใช้หลักเกณฑ์กำหนดเงินค่าทดแทนของคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นเป็นราคาในการปรองดองกับเจ้าของทรัพย์สิน แต่ไม่ปรากฏชื่อเจ้าของที่ดินซึ่งได้ถูกกันเป็นเขตทางหลวงเป็นผู้ได้รับเงิน จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาล ศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดมีความเห็นตรงกันว่า เมื่อการก่อสร้างทางเป็นการกิจของ ทล. โดยมี อทล. เป็นเจ้าหน้าที่กำกับ ตรวจสอบและควบคุมทางหลวงและงานที่เกี่ยวกับทางหลวง การที่ผู้ครอบครองที่ดินยินยอมให้เจ้าหน้าที่ของ อทล. กันเขตทางหลวงรุกล้ำเข้าไปในที่ดินยอมเป็นกรณีที่ราษฎรเข้าใจว่า อทล. มีอำนาจตามกฎหมาย อีกทั้ง ก่อนหน้าการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน อทล. ได้มีการจัดกรรมสิทธิ์ชั้นปรองดอง โดยจ่ายเงินค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างที่เกิดขวางการก่อสร้างให้แก่เจ้าของสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว ส่วนเงินค่าที่ดินได้แจ้งว่าจะดำเนินการเมื่อได้ออก พ.ร.ฎ. แล้ว การยินยอมของเจ้าของที่ดินในลักษณะเช่นนี้ จึงมิใช่เป็นการยินยอมอุทิสหรือสละสิทธิ์ในที่ดิน แต่เป็นกรณีที่เข้าใจว่าจะได้รับเงินค่าทดแทนที่ดินภายหลัง แม้ว่าเจ้าของที่ดินจะเป็นผู้นำชี้รังวัดที่ดินด้วยตนเองก็ตาม ดังนั้น การกระทำของ อทล. ในคดีนี้จึงเป็นการกระทำละเมิดจากการก่อสร้างทาง ซึ่งเป็นการกระทำในอำนาจหน้าที่ของ อทล. ดังนั้น ทล. ซึ่งเป็นต้นสังกัด จึงต้องรับผิดชอบในการละเมิด โดยศาลพิพากษาให้ ทล. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินค่าทดแทนที่ดินของคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นในการเวนคืนในพื้นที่ดังกล่าว

จากคำพิพากษาดังกล่าวทำให้เห็นว่า แม้เอกสารสิทธิ์ในที่ดิน เช่น โฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ จะมีการแบ่งหักเป็นเขตทางหลวงแล้ว แต่เมื่อเจตนาของเจ้าของที่ดินผู้อุทิสให้มีได้เกิดจากความยินยอมโดยสมัครใจ ผลที่ตามมาจากการก่อสร้างทางในพื้นที่ดังกล่าวจึงเป็นการกระทำละเมิด เจ้าหน้าที่ของ ทล. ผู้เกี่ยวข้องจึงต้องระมัดระวังมิให้เกิดกรณีดังกล่าวขึ้น โดยในการชี้ระวางแนวเขตทางหลวงควรปฏิบัติตามแนวทางที่ สกม. ได้เคยแจ้งเวียนให้ทราบ (เอกสารแนบ) และต้องไม่แจ้งข้อความอันไม่ตรงกับความเป็นจริงต่อเจ้าของที่ดินเพื่อเป็นการจงใจ

บทความ โดย สำนักกฎหมาย กรมทางหลวงชนบท

ต้นไม้ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติในเขตทางหลวง ถือเป็นทางหลวงที่กรมต้องดูแลหรือไม่

พ.ร.บ.ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดคำนิยามคำว่า ทางหลวง ไว้ว่า “ทางหรือถนนซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจรสาธารณะทางบก ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ใต้หรือเหนือพื้นดิน หรือใต้หรือเหนืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น นอกจากทางรถไฟ และหมายความรวมถึงที่ดิน พืช พันธุ์ไม้ทุกชนิด...” ดังนั้น ต้นไม้จึงถือเป็นทางหลวงตามกฎหมายด้วย แต่จะหมายถึงเฉพาะต้นไม้ที่หน่วยงานปลูกขึ้นหรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดได้วางหลักการไว้ในคำพิพากษาที่ อ. ๓๑๔/๒๕๖๒ เหตุเกิดจากมีผู้ขับรถยนต์ผ่านทางหลวงในความรับผิดชอบของกรม ท. ขณะนั้นมีพายุฝนแต่ไม่ได้มีประกาศเป็นวาตภัยหรือมีการประกาศเตือนระวังพายุแต่อย่างใด ต้นไม้ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติในเขตทางหลวงได้ล้มทับรถยนต์คันดังกล่าว เจ้าของรถยนต์จึงยื่นฟ้องกรม ท. ต่อศาลปกครองขอให้ชดใช้เงิน ๑๖๘,๒๓๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าว รวมเป็นเงิน ๑๗๒,๔๔๐ บาท และดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ กรม ท. ตอบสู้ว่า ได้ดูแลต้นไม้ในสายทางอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นไม้หักยืนต้นตายหรือโน้มเอียงเข้าหาผิวจราจรจะตัดแต่งกิ่งและตัดโค่นเป็นประจำ ขณะเกิดเหตุมีพายุฝนและลมแรงจนทำให้ต้นไม้ล้มลงเป็นเหตุสุดวิสัย ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า แม้กรม ท. จะอ้างหลักฐานการปฏิบัติงานว่า ได้มีการตรวจตราเพื่อตัดแต่งกิ่งไม้ในเขตทางหลวงอย่างสม่ำเสมอ แต่เมื่อเกิดเหตุดังกล่าวต้องถือว่ามิสาเหตุจากการดูแลต้นไม้ที่ไม่ทั่วถึง เนื่องจากมีต้นไม้จำนวนมาก การที่ต้นไม้ที่อยู่ในเขตทางหลวงล้มลงจนเป็นอันตรายแก่ผู้ใช้ทาง หากมิใช่เกิดจากการกระทำของบุคคลอื่น ก็ต้องถือว่าอยู่ในความรับผิดชอบของกรม ท. ทั้งสิ้น จึงเป็นการกระทำละเมิด พิพากษาให้กรม ท. ชำระค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ย ๓๔,๐๗๕.๖๕ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงิน ๓๓,๖๔๗ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ กรม ท. ไม่เห็นด้วย จึงอุทธรณ์คำพิพากษา

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า ตามบันทึกรายงานประจำวันของสถานีตำรวจประกอบกับภาพถ่ายในขณะเกิดเหตุและสภาพความเสียหายของรถยนต์เห็นว่า ได้รับความเสียหายจากการถูกต้นไม้ล้มทับ ซึ่งผู้ขับขี่ให้ถ้อยคำต่อตำรวจว่า เวลาเกิดเหตุมีพายุฝน ประกอบกับต้นไม้พิพาทมีลักษณะเป็นต้นไม้สด มีใบต้นไม้ยืนต้นตายที่กรม ท. จะต้องตัดถอนออก แม้มาตรา ๑๙ แห่ง พ.ร.บ.ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ จะบัญญัติให้อธิบดีกรม ท. มีหน้าที่กำกับ ควบคุม และควบคุมทางหลวง ซึ่งหมายความรวมถึงที่ดิน พืช พันธุ์ไม้ทุกชนิด และรวมทั้งต้นไม้ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติที่อยู่ในเขตทางหลวงด้วย เจ้าหน้าที่ของกรม ท. จึงมีหน้าที่บำรุงรักษาต้นไม้ในเขตทางหลวงให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากรายงานผลการดูแลและบำรุงรักษาต้นไม้ในเขตทางหลวงของกรม ท. แล้วเห็นว่า มีการตัดแต่งต้นไม้ในเขตทางหลวงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ แสดงให้เห็นว่า แม้เจ้าหน้าที่กรม ท. จะดูแลและบำรุงรักษาต้นไม้ในเขตทางหลวงทั่วถึงเพียงใด แต่เมื่อเกิดพายุฝนก็ไม่สามารถป้องกันมิให้เกิดภัยอันตรายแก่ผู้ใช้ทางได้ ดังนั้น การที่ต้นไม้ล้มลงมาทับรถยนต์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นเหตุการณ์ที่กรม ท. ไม่อาจป้องกันได้ ถือเป็นเหตุสุดวิสัยตามมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เจ้าหน้าที่ของกรม ท. จึงมิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรม ท. จึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ.ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างใด พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกฟ้อง (กรม ท. ชนะคดี)

คำพิพากษาดังกล่าวเป็นการอธิบายขอบเขตการดูแลต้นไม้ที่ขึ้นตามธรรมชาติที่อยู่ในเขตทางหลวง และประเด็นสำคัญที่ศาลรับฟังว่า กรม ท. ดูแลต้นไม้ในเขตทางหลวงตามกฎหมายแล้วแต่ก็ไม่อาจป้องกันเหตุการณ์ต้นไม้ล้มในขณะที่มีพายุฝนได้จึงเห็นเหตุสุดวิสัยนั้น จำเป็นต้องมีหลักฐานการดูแลต้นไม้เป็นประจำอย่างน้อยทุกเดือนเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายแล้ว ที่ผ่านมาคดีที่กรมเคยถูกฟ้องหลายคดีไม่ปรากฏหลักฐานดังกล่าว ดังนั้น ทุกหน่วยงานของกรมที่มีหน้าที่ดูแลสายทางควรนำมาพิจารณาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไปด้วย

บทความ โดย สำนักกฎหมาย กรมทางหลวงชนบท

ปล่อยให้มีย่านค้าบนถนนและทางเท้าบดบังหน้าอาคารชาวบ้าน หน่วยงานอาจต้องชดใช้เงิน

คดีอุทธรณ์ในครั้งนี้เป็นคดีระหว่างเจ้าของอาคารพาณิชย์กับ อปท. เนื่องจากมีผู้ตั้งแผงลอยจำหน่ายสินค้าในลักษณะตลาดสดบนทางเท้าและผิวจราจรหน้าอาคาร โดยไม่ได้กำหนดให้เป็นพื้นที่ผ่อนผันในการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามกฎหมายแต่อย่างใด ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการเข้าออกอาคารและการให้บริการลูกค้ามาเป็นเวลากว่า ๒๐ ปี เจ้าของอาคารได้ร้องเรียนไปยัง อปท. และผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่ก็ยังไม่แก้ไขปัญหาไม่ได้ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นขอให้ อปท. ใช้อำนาจตามกฎหมายแก้ไขปัญหาและเรียกค่าสินไหมทดแทนจากการขาดรายได้ การเสื่อมมูลค่าของอาคาร ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเสียหายรายเดือนของอาคาร ๔ ห้อง ห้องละ ๒๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า อปท. ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายไม่สามารถใช้สอยอาคารได้อย่างปกติ ผู้เช่าอาคาร ๒ คูหา ได้เลิกสัญญาเช่าไป จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี กำหนดค่าเสียหายเป็นค่าเช่าอาคาร ๒ คูหา เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท เป็นเวลา ๑๔ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๙๖,๐๐๐ บาท ทั้งเจ้าของอาคารผู้ฟ้องคดีและ อปท. ผู้ถูกฟ้องคดี อุทธรณ์คำพิพากษาต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๒๙/๒๕๖๒ โดยเห็นว่า อปท. มีหน้าที่ตามกฎหมายหลายฉบับในการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินเท้า จะต้องดำเนินการห้ามและควบคุมมิให้มีการตั้ง วาง หรือกองวัตถุใด ๆ บนถนน เว้นแต่กระทำในบริเวณที่มีประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร ห้ามมิให้ปรุงอาหาร ขาย หรือจำหน่ายสินค้าบนถนนหรือในสถานที่สาธารณะ เว้นแต่เป็นการกระทำในถนนส่วนบุคคลหรือในบริเวณที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศผ่อนผันด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร และห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อ อปท. ได้ปล่อยให้มีการตั้ง วาง กองวัตถุใด ๆ ตลอดจนจำหน่ายสินค้าบนถนนสาธารณะและทางเท้าที่ประชาชนใช้สัญจร อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย แม้ อปท. พยายามแก้ไขปัญหาแต่กลับใช้วิธีเลือกดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายเพียงบางรายในลักษณะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นการกระทำตามอำนาจหน้าที่ในบางส่วน แต่ยังมีได้เป็นการปฏิบัติหน้าที่อย่างครบถ้วนและเคร่งครัด จึงถือว่าเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ข้ออ้างของ อปท. ที่ว่า ต้องคำนึงถึงประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการจำหน่ายสินค้าในบริเวณนั้นโดยใช้หลักรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์นั้น เห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่มาเป็นเวลานาน ไม่ปรากฏว่า อปท. ได้บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด จริงจัง อย่างต่อเนื่องและรวดเร็วภายในระยะเวลาอันสมควรแต่อย่างใด ทำให้มีผู้ค้าเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ข้ออ้างเพื่อให้ตนเองสามารถละเลยหรือล่าช้าในการใช้อำนาจหน้าที่แก้ไขปัญหาลงจึงฟังไม่ขึ้น ทั้งที่การดำเนินการดังกล่าวยังอยู่ในวิสัยที่ อปท. สามารถดำเนินการได้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จึงถือว่าเป็นการกระทำละเมิด แต่เหตุดังกล่าวหาได้เป็นเหตุผลเดียวหรือเหตุผลที่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าก่อให้เกิดความเสียหายจากการไม่มีผู้เช่าอาคารของผู้ฟ้องคดี จึงอาจมิได้เป็นอุปสรรคโดยตรงและโดยเฉพาะต่อธุรกิจการเช่าอาคารของผู้ฟ้องคดี ศาลจึงไม่อาจกำหนดความเสียหายจากการขาดรายได้จากการเช่าให้ได้ (เห็นแย้งกับศาลปกครองชั้นต้น) แต่ความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจากการละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรในคดีนี้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีประสบกับปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญทำให้ผู้ฟ้องคดีเสื่อมสิทธิบางส่วนในการใช้สอยอาคารหรืออาจทำให้อาคารเสื่อมค่าลงได้ ศาลจึงกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้ ๕๐,๐๐๐ บาท

จากคำพิพากษาดังกล่าวจึงเป็นข้อพึงระมัดระวังของหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง หากปล่อยให้เกิดเหตุจนสร้างความเดือดร้อนเสียหายต่อผู้อื่น กรมอาจต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังเช่นในคดีนี้ และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องอาจต้องรับผิดชอบหากจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้เกิดเหตุดังกล่าวขึ้น

บทความ โดย สำนักกฎหมาย กรมทางหลวงชนบท

ฝาครอบไฟจราจรชำรุด หน่วยงานอาจต้องเสียเงินหลายล้าน

อุทธรณ์ในครั้งนี้อาจมาจากคาพิพากษาศาลปกครองสูงที่ อ. ๑๐๐/๒๕๖๔ ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อพึงระวังของหน่วยงานที่ดูแลสายทางได้เป็นอย่างดี ข้อเท็จจริงในคดีมีว่า ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุขณะขับขีรถจักรยานยนต์ผ่านถนนของ กทม. ในเวลากลางดึก พนักงานสอบสวนบันทึกในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีว่า มีฝาครอบไฟจราจรตกลงมาทำให้รถจักรยานยนต์ล้มและผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บ เจ้าหน้าที่ของ กทม. ตรวจสอบพบว่า ฝาครอบไฟจราจรหายไป ๑ ดวง มีรอยเลือดบนถนนแต่ไม่พบรอยครูดบนผิวจราจร ญาติของผู้ฟ้องคดีได้ติดต่อเจ้าหน้าที่ของ กทม. ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของ กทม. ไปเยี่ยมพร้อมให้เงินช่วยเหลือและติดต่อกับพนักงานสอบสวนแล้ว แต่ผลการสอบสวนของ กทม. เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สวมหมวกนิรภัย ขับรถเร็วและเสียหลักล้มเอง จึงไม่ต้องรับผิดชอบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นขอค่าสินไหมทดแทน ๑๐,๐๔๒,๖๑๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงินดังกล่าวจนกว่าจะชำระเสร็จ

กทม. ให้การต่อสู้ว่า ไม่เคยได้รับหนังสือเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ฝาครอบไฟจราจรต้องใช้อุปกรณ์ในการถอดออกหรืออาจหลุดได้จากการกระแทกเสาไฟจราจรรุนแรง และได้ดูแลเป็นอย่างดี ค่าสินไหมทดแทนที่ขอไม่เป็นความจริง จึงไม่ต้องรับผิดชอบ ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีบาดเจ็บเนื่องจากฝาครอบไฟจราจรของ กทม. หล่นใส่ ถือว่า กทม. ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดูแลอุปกรณ์ของไฟจราจรให้มีความมั่นคงแข็งแรง จึงเป็นการกระทำละเมิด แม้ค่ารักษาพยาบาลในโรงพยาบาล ๗๒,๖๑๕ บาท ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องชำระเนื่องจากใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ แต่ กทม. ก็ไม่พ้นความรับผิด หลังจากออกจากโรงพยาบาลผู้ฟ้องคดีได้รับการรักษาต่อเนื่อง มีการผ่าตัดใส่กะโหลกศีรษะเทียม ปวดท้องและมีปัญหาสายตาข้างซ้าย ศาลกำหนดค่าสินไหมทดแทนส่วนนี้ให้ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วยจากการที่แพทย์ให้พักรักษาตัว ๓ เดือน ผู้ฟ้องคดีมีรายได้เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท ศาลกำหนดให้ ๒๑,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการทำงานสิ้นเชิงจนถึงอายุ ๕๐ ปี ศาลกำหนดให้เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท ตั้งแต่อายุปัจจุบัน ๒๑ ปี ถึง ๕๐ ปี เป็นเงิน ๒,๔๓๖,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายอันมิใช่ตัวเงินเมื่อผู้ฟ้องคดีศีรษะติดรูปส่งผลต่อบุคลิกภาพ ทำให้ขาดความมั่นใจ เกิดความอับอาย สูญเสียมีม มีอาการทางสมองไปตลอดชีวิต สายตาข้างซ้ายแย่งลง ปวดท้องเป็นระยะ ย่อมเป็นความทุกข์ทรมาน เลี้ยงดูบุตรไม่ได้เช่นบิดาทั่วไปส่งผลต่อสุขภาพจิต ศาลกำหนดให้ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓,๘๒๘,๖๑๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงินดังกล่าวจนกว่าจะชำระเสร็จ กทม. อุทธรณ์คำพิพากษาต่อศาลปกครองสูงสุดในประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. พนักงานสอบสวนไม่พบฝาครอบไฟจราจรในครั้งแรกที่ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหา ไม่ออกหมายเรียกสอบสวนผู้ที่เกี่ยวข้อง ศาลเห็นว่า พนักงานสอบสวนตรวจพบวัตถุพยานและนำมาเก็บไว้ในภายหลังแล้ว โดยมีความเห็นในทางคดีว่า อุบัติเหตุในครั้งนี้มีไขความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา แต่เป็นความผิดในทางแพ่ง พนักงานสอบสวนจึงไม่มีอำนาจหน้าที่ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดให้ต้องแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อจะทราบความผิดและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับความผิดเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามขั้นตอนทางอาญาอีก

๒. กทม. ยังไม่เคยเห็นฝาครอบไฟจราจรดังกล่าว เพื่อนำมายืนยันว่าเป็นทรัพย์สินของ กทม. ศาลเห็นว่า เป็นเรื่องที่ กทม. ไม่ดำเนินการติดตามจากพนักงานสอบสวนมาตรวจสอบเอง

๓. ฝาครอบไฟจราจรมีความแข็งแรงยึดติดด้วยระบบล็อก ต้องใช้เครื่องมือจึงจะถอดออกได้ กทม. ได้จำลองเหตุการณ์ตามคำกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีโดยให้ผู้ขับขี่สวมหมวกนิรภัย ไม่เกิดอาการบาดเจ็บตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ศาลเห็นว่า เมื่อความเสียหายได้เกิดขึ้นต่อบุคคลให้เห็นเป็นที่ประจักษ์แล้ว จึงเป็นข้ออ้างที่ไม่เป็นประโยชน์และยังไม่อาจรับฟังได้ว่า อุบัติเหตุจะเป็นดังที่ กทม. จำลองเหตุการณ์

ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืน (กทม. แพ้คดี)

บทความ โดย สำนักกฎหมาย กรมทางหลวงชนบท

ศาลอาจสงวนสิทธิแก้ไขคำพิพากษา ให้ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๔ บัญญัติว่า “ในกรณีทำให้เสียหาย แก่ร่างกายหรืออนามัยนั้น ผู้ต้องเสียหายชอบที่จะได้ชดใช้ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไปและ ค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบกรงานสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน ทั้งในเวลา ปัจจุบันนั้นและ ในเวลาอนาคตด้วย

ถ้าในเวลาที่ทำพิพากษาคดี เป็นพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ๆ ความเสียหายนั้นได้มีแท้จริง เพียงใด ศาลจะกล่าวในคำพิพากษาว่า ยังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษานั้น อีกภายในระยะเวลา ไม่เกินสองปีก็ได้” ดังนั้น หากศาลได้สงวนสิทธิแก้ไขคำพิพากษาไว้

เมื่อในอนาคตหากผู้เสียหายได้รับความเสียหายเพิ่มขึ้นอีก ศาลก็สามารถแก้ไขคำพิพากษาให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมได้ ดังตัวอย่างจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อผ. ๑๖๖/๒๕๖๖

ข้อเท็จจริงมีว่า วันหนึ่งเด็กหญิงอายุ ๑๓ ปีเศษ เดินบนบาทวิถีผ่านฝาท่อระบายน้ำบนบาทวิถี แต่ตะแกรงเหล็กเส้นหัก ทำให้ขาขวาของผู้ฟ้องคดีตกลงไปในท่อ ถูกเหล็กทิ่มแทงได้รับบาดเจ็บ บิดาของเด็กหญิงได้มีหนังสือเรียกร้องให้ อปท. ที่รับผิดชอบ ถนนสายดังกล่าวชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาล ๑๖,๖๓๑.๔๗ บาท และค่าศัลยกรรมในอนาคตไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของ อปท. ที่รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า ค่าสินไหมทดแทน ที่ต้องชำระทั้งสิ้น ๒๖,๐๕๑.๔๗ บาท แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ อปท. จึงยังไม่ชำระ บิดามารดาของผู้เสียหายจึงฟ้อง อปท. ต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลพิพากษาให้ อปท. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ดังนี้

๑. ค่ารักษาพยาบาล ๑๖,๖๓๑.๔๗ บาท ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เต็มจำนวน
๒. ค่าเสียหายต่ออนามัย กรณีต้องเจ็บป่วยด้วยอาการทุกขเวทนา ๑๐๐,๐๐๐ บาท ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ ๔๐,๐๐๐ บาท
๓. ค่าเสียหายต่ออนามัย กรณีเสียโฉมมีรอยแผลเป็นติดตัว ๑๐๐,๐๐๐ บาท ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ ๒๐,๐๐๐ บาท

๔. ค่าเสียหายต่ออนามัย กรณีต้องศัลยกรรมตกแต่งแผลเป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า เป็นการพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ๆ ความเสียหายนั้นมีแท้จริงเพียงใด จึงสงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาส่วนนี้ไว้ทั้งจำนวนภายในกำหนดสองปี (ยังไม่พิพากษาให้ในขณะนี้ รอผลการรักษาในอนาคตเพื่อจะพิพากษาให้ในภายหลัง ภายในกำหนดเวลาสองปี) อปท. ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาในข้อนี้จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า สภาพบาดแผลบริเวณขาของผู้ฟ้องคดีต้องเย็บแผล ๒๒ เข็ม หลังการรักษายังคงปรากฏรอยแผลเป็นที่เห็นได้ชัดยาวประมาณ ๒๐ เซนติเมตร ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับความเสียหายแก่ร่างกายและอนามัยจึงชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทน ตามความเป็นจริง ทั้งในเวลาปัจจุบันและอนาคตตามมาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยที่การรักษาบาดแผลดังกล่าวให้มีสภาพดีขึ้นจนไม่ปรากฏรอยแผลเป็นนั้น ต้องได้รับการรักษาด้วยการศัลยกรรมตกแต่ง ซึ่งต้องรอให้บาดแผลยุบตัวลงจนแน่ใจว่าเนื้อชั้นในและผิวหนังชั้นนอกอยู่ในสภาพปกติ จึงจะให้แพทย์รักษาโดยการศัลยกรรมได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้เริ่มเข้ารับการรักษาแผลเป็นด้วยวิธีการดังกล่าวแล้ว แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมิได้นิ่งนอนใจ แต่ได้ชวนชวนเข้ารับการรักษาเพื่อให้รอยแผลเป็นหายเป็นปกติโดยเร็วด้วยเช่นกัน เพียงแต่ในขณะที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาคดีนี้ ค่ารักษาพยาบาลในส่วนนี้เป็นพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ๆ ความเสียหายนั้นมีแท้จริงเพียงใด จนกว่าแพทย์จะได้รักษาจนไม่ปรากฏรอยแผลเป็นและยุติการรักษา กรณีจึงมีเหตุที่ศาลปกครองชั้นต้นจะสงวนสิทธิในการแก้ไขคำพิพากษาในส่วนค่ารักษาพยาบาลในอนาคตที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องศัลยกรรมตกแต่งรอยแผล ภายในระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ตามมาตรา ๔๔๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย พิพากษายืน

เงินที่ อปท. ต้องชำระตามคำพิพากษาทั้งในปัจจุบันและอนาคต อปท. ต้องสอบสวนเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป หากเจ้าหน้าที่จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจะต้องชดใช้คืนต้นสังกัดตามสัดส่วน

บทความ โดย สำนักกฎหมาย กรมทางหลวงชนบท

ไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครอง ศาลอาจสั่งปรับและให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษทางวินัย

อุทธรณ์ในครั้งนี้มาจากคดีกรม ท. ที่มีหน้าที่และอำนาจดูแลเขตทางหลวงเหมือนกับ ทช. จุดเริ่มต้น มาจากประชาชนรายหนึ่ง ได้รับความเดือดร้อนจากอาคารสิ่งปลูกสร้างที่สร้างในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต จนปิดทางเข้าออกทางสาธารณะ จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาลงวันที่ ๑๖ ต.ค. ๒๕๕๐ ให้อธิบดีกรม ท. และ ผอ. แขวง ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดในการควบคุมและดูแลรักษาที่ดินเขตทางหลวงบริเวณที่พิพาท (กฎหมายว่าด้วยทางหลวง) โดยดำเนินการเพื่อให้มีการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างบริเวณหน้าที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งหมดทุกรายที่กีดขวางทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถใช้เป็นทางเข้าออกสู่ทางสาธารณะได้

ระยะเวลาผ่านไปนานผู้ฟ้องคดีได้แจ้งสำนักบังคับคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครองว่า ยังไม่มีการปฏิบัติตามคำบังคับ ในคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๗ ส.ค. ๒๕๕๙ (ผ่านมาแล้ว ๙ ปี) ศาลปกครองชั้นต้นนัดไต่สวนคู่กรณี อธิบดีกรม ท. และ ผอ. แขวง ซึ่งแจ้งวิธีการจะรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง และมีหนังสือรายงานผลการดำเนินการต่อสำนักบังคับคดีปกครองมาโดยตลอด แต่จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ก็ยังไม่รื้อถอนสำเร็จ ผู้ฟ้องคดีได้มีคำขอให้ศาลมีคำสั่งให้ศาลปรับอธิบดีกรม ท. และ ผอ. แขวง ในอัตราสูงสุด ๕๐,๐๐๐ บาท และขอให้ศาล แจ้งผู้บังคับบัญชาเพื่อลงโทษทางวินัย ตามมาตรา ๗๕/๔ แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒ ธ.ค. ๒๕๖๔ ศาลปกครองชั้นต้นนัดไต่สวนคู่กรณี อธิบดีกรม ท. และ ผอ. แขวง ท่านปัจจุบันซึ่งแจ้งว่า ได้เจรจาและแจ้งให้ผู้บุกรุกรื้อถอนแล้ว แต่ยังเพิกเฉย จึงร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อำเภอก และ กอ. รমন. นำเครื่องจักรเข้ารื้อถอน แต่มีชาวบ้านประมาณ ๒๐๐ คน ชัดขวางทำให้ไม่สามารถรื้อถอนได้ และได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญากับผู้บุกรุกแล้ว แต่พนักงานสอบสวนสั่งไม่ฟ้อง แขวงจะเข้าดำเนินการรื้อถอนและร้องทุกข์อีกครั้ง อย่างไรก็ตามได้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างบางส่วนและทำให้ ผู้ฟ้องคดีเข้าออกที่ดินได้โดยสะดวกแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้อธิบดีกรม ท. (ท่านปัจจุบัน) และ ผอ. แขวง (ท่านปัจจุบัน) ชำระค่าปรับต่อศาลปกครองกลาง คนละ ๒๕,๐๐๐ บาท ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง หากไม่ชำระให้บังคับคดีแก่ทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าวต่อไป และ ให้ปฏิบัติตามคำบังคับในคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๕ ม.ค. ๒๕๖๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและปลัดกระทรวงคมนาคมดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือสั่งการ หรือลงโทษทางวินัยแก่บุคคลดังกล่าว แล้วแจ้งผลให้ศาลทราบ อธิบดีกรม ท. และ ผอ. แขวง อุทธรณ์คำสั่งศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า แม้อธิบดีกรม ท. และ ผอ. แขวง จะอ้างว่ามีเหตุจำเป็น แต่ระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำพิพากษา ให้เสร็จสิ้นจนถึงปัจจุบันล่วงเลยมาถึง ๑๔ ปี หากมีข้อขัดข้องตามที่อ้าง ย่อมสมควรต้องเร่งรายงานปัญหาให้รัฐมนตรีต้นสังกัดทราบ เพื่อพิจารณาแนวทางดำเนินการของฝ่ายบริหารที่เหมาะสมโดยเร็ว จึงเห็นว่าอธิบดีกรม ท. และ ผอ. แขวง มิได้ปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองสูงสุดให้ถูกต้องครบถ้วนหรือปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร โดยไม่มีเหตุอันสมควร จึงมีคำสั่งแก้คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเป็น

๑. ให้อธิบดีกรม ท. และ ผอ. แขวง ปฏิบัติตามคำบังคับในคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดให้เสร็จสิ้นภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนี้

๒. ให้บุคคลทั้งสองชำระค่าปรับคนละ ๒๕,๐๐๐ บาท หากยังมีได้ปฏิบัติตามคำบังคับให้เสร็จสิ้นตามระยะเวลาในข้อ ๑

๓. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและปลัดกระทรวงคมนาคมดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือสั่งการ หรือลงโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแล้วแจ้งผลให้ศาลทราบ

ปัจจุบันมีคดีที่ศาลปกครองพิพากษาให้เจ้าหน้าที่ ทช. ใช้อำนาจรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างในเขตทางหลวงหลายคดี หากเจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา ก็อาจเป็นดั่งเช่นคดีตามอุทธรณ์นี้

บทความ โดย สำนักกฎหมาย กรมทางหลวงชนบท

ทะเบียนทางหลวงไม่ตรงกับข้อมูลที่ดินตามกฎหมายอื่น จะมีผลอย่างไร

กฎหมายว่าด้วยทางหลวงทุกฉบับ ตั้งแต่ พ.ร.บ. ทางหลวง พ.ศ. ๒๔๘๒ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ และ พ.ร.บ. ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน ได้บัญญัติให้มีการลงทะเบียนทางหลวงไว้ ทำให้มีบางท่านเข้าใจว่าทะเบียนทางหลวงมีผลในทางกฎหมายต่อดินอื่น ๆ แล้ว

อุทธรณ์จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๑๓๕๖/๒๕๖๖ เหตุเกิดจากโครงการจ้างก่อสร้างขยายถนนของ อปท. แห่งหนึ่ง ที่ดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งอ้างว่าออกแบบตามแนวเขตทางหลวงในทะเบียนทางหลวงตามประกาศ อปท. เรื่อง ลงทะเบียนทางหลวงเทศบาล ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๒๘ ว่าถนนสายดังกล่าวมีเขตทางหลวงกว้าง ๓๐ ม. ยาว ๗.๒๘๕ กม. ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า อปท. ก่อสร้างทางเท้าเพิ่มจากผิวจราจรรุกล้ำที่ดินของตน จึงไปติดต่อ อปท. และยื่นคำขอรังวัดที่ดิน ต่อสำนักงานที่ดิน แต่ อปท. ทำหนังสือคัดค้านการรังวัดว่า บริเวณที่พิพาทอยู่ในเขตทางหลวง ผู้ฟ้องคดีขอรังวัดที่ดินอีกครั้ง เจ้าหน้าที่ อปท. ยังคงคัดค้านอีก โดยมีเนื้อที่ที่พิพาทกัน ๑๕ ไร่. สำนักงานที่ดินจึงนัดสอบสวนไกล่เกลี่ยตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๙ ทวิ ฝ่าย อปท. ไม่มา ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ อปท. รื้อถอนทางเท้า เสไฟฟ้า และ ท่อประปาส่วนที่รุกล้ำที่ดิน ปรับสภาพที่ดินให้เป็นตามเดิม ชดใช้ค่าเสียหายสำหรับต้นไม้ ๗๐,๕๐๐ บาท ค่าหลักเขตที่ดิน และค่ารังวัด ๓,๐๑๐ บาท ค่าพาหนะในการรังวัดและติดต่อเจ้าหน้าที่ ๒,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมาย และให้เก็บขยะ สิ่งปฏิกูล และเศษวัสดุออกจากที่ดิน ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ อปท. รื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่รุกล้ำเขตที่ดินของผู้ฟ้องคดี ออกทั้งหมด ปรับสภาพที่ดินให้เป็นตามเดิม เก็บขยะ สิ่งปฏิกูล และเศษวัสดุออก และให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับต้นไม้ ๓๕,๒๕๐ บาท ค่าหลักเขตที่ดินและค่ารังวัดให้ชดใช้ตามใบเสร็จของสำนักงานที่ดิน ๓,๐๑๐ บาท ค่าพาหนะในการติดต่อรังวัด ๒,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๔๐,๒๖๐ บาท และดอกเบี้ยผิดนัดจากเหตุละเมิดตามกฎหมาย อปท. ไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์คำพิพากษา ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า ประกาศ อปท. เรื่อง ลงทะเบียนทางหลวงดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ (๔) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ แม้จะได้กำหนดเขตทางหลวงไว้กว้าง ๓๐ ม. ความยาว ๗.๒๘๕ กม. ก็เป็นเพียงการบันทึกไว้เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ส่วนเขตทางหลวงและความยาวถนนจะมีระยะทาง เพียงใด ย่อมเป็นไปตามผลการรังวัดที่ดินที่ต้องเป็นไปตามกฎหมาย ประกาศการลงทะเบียนทางหลวงดังกล่าว มิได้เป็น คำสั่งทางปกครองที่มีผลในทางกฎหมาย ไม่ทำให้เกิดสิทธิโดยชอบในที่ดินตามกฎหมายแต่อย่างใด อปท. ไม่อาจกำหนด เขตทางหลวงให้รุกล้ำเข้าไปในที่ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ฟ้องคดีที่ได้มาโดยชอบก่อนที่จะลงทะเบียนได้ เมื่อผล รังวัดพบว่า มีการก่อสร้างรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของผู้ฟ้องคดี ๑๕ ไร่. โดยไม่มีการเวนคืน ไม่ได้ตกลงซื้อขาย หรืออุทิศที่ดินให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ จึงถือไม่ได้ว่าที่ดินที่พิพาทตกเป็นทางหลวง อปท. จึงกระทำการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ ค่าสินไหมทดแทนที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ชอบแล้ว แต่ทางเท้า เสไฟฟ้า และท่อประปานั้น ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ หากรื้อถอนไปย่อมมีแต่จะก่อให้เกิดผลเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ ทั้งในแง่ทรัพยากรในการ รื้อถอน และทำให้ที่ดินกลับสู่สภาพเดิม เมื่อคำนึงถึงความเหมาะสม ความจำเป็น และดุลยภาพระหว่างประโยชน์สาธารณะ กับความเสียหาย ที่ผู้ฟ้องคดีได้รับ ไม่ควรให้ อปท. รื้อถอนออก แต่ผู้ฟ้องคดีควรได้รับการเยียวยาเป็นค่าที่ดิน โดยเทียบเคียงตามมาตรา ๒๐ แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่ไม่ปรากฏราคาซื้อขายตามปกติ จึงเห็นควร ใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน วันที่ศาล มีคำพิพากษา และเพื่อมิให้เกิดข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสถานะของที่ดิน จึงกำหนดเงื่อนไขว่า ให้ อปท. นำเงินค่าที่ดินวางต่อศาล และ ผู้ฟ้องคดีจะได้รับเงินเมื่อได้จดทะเบียนโอนที่ดินส่วนดังกล่าวให้เป็นที่ดินสาธารณประโยชน์แล้ว

จากคำพิพากษาดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับกรมในหลายครั้ง และสำนักกฎหมายได้แนะนำ วิธีการตรงกับคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดมาโดยตลอด จึงขอให้ทุกหน่วยงานพิจารณาดำเนินการให้ถูกต้อง และควรปรับปรุงทะเบียนทางหลวงให้มีข้อมูลตรงกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทความ โดย สำนักกฎหมาย กรมทางหลวงชนบท

ภาคผนวก ก.

คู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องในการกำกับบังคับใช้กฎหมาย

คู่มือการลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น

(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒ พ.ศ.๒๕๖๔)

กรมทางหลวงชนบท

กระทรวงคมนาคม

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๕๐๐ /๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้เป็นเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งอยู่

๑. ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา

๑.๑ ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และปลัดเมืองพัทยา

๑.๒ รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดเทศบาล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และรองปลัดเมืองพัทยา

๑.๓ ผู้อำนวยการสำนักงานการช่างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และเมืองพัทยา

๑.๔ ผู้อำนวยการกองช่างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๕ วิศวกรโยธา นายช่างโยธาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา

๑.๖ นิติกรขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา

๒. ในเขตกรุงเทพมหานคร

๒.๑ ปลัดกรุงเทพมหานคร

๒.๒ รองปลัดกรุงเทพมหานคร

๒.๓ ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ

๒.๔ ผู้อำนวยการสำนักการระบายน้ำ

๒.๕ รองผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ

๒.๖ รองผู้อำนวยการสำนักการระบายน้ำ ด้านปฏิบัติการ

๒.๗ ผู้อำนวยการเขต

๒.๘ ผู้อำนวยการสำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ สำนักการระบายน้ำ

๒.๙ ผู้อำนวยการสำนักงานก่อสร้างและบูรณะ สำนักการโยธา

๒.๑๐ ผู้อำนวยการกองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๑ - ๓ สำนักเทศกิจ

๒.๑๑ ผู้อำนวยการกองระบบคลอง สำนักการระบายน้ำ

- ๒.๑๒ ผู้อำนวยการกองระบบท่อระบายน้ำ สำนักการระบายน้ำ
- ๒.๑๓ ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต
- ๒.๑๔ หัวหน้าศูนย์ก่อสร้างและบูรณะถนน ๑ - ๖ สำนักงานก่อสร้างและบูรณะ
สำนักการโยธา
- ๒.๑๕ หัวหน้าศูนย์เครื่องมือกล สำนักงานก่อสร้างและบูรณะ สำนักการโยธา
- ๒.๑๖ หัวหน้าฝ่ายโยธา สำนักงานเขต
- ๒.๑๗ หัวหน้าฝ่ายเทคนิค สำนักงานเขต
- ๒.๑๘ หัวหน้ากลุ่มงานนิติการ สำนักงานเลขานุการ สำนักการระบายน้ำ
- ๒.๑๙ หัวหน้ากลุ่มงานบูรณะสะพานและทางโครงสร้างพิเศษ สำนักงานก่อสร้างและบูรณะ
สำนักการโยธา
- ๒.๒๐ วิศวกรโยธา นายช่างโยธา และนายช่างสำรวจทุกระดับ สังกัดศูนย์ก่อสร้างและบูรณะ
ถนน ๑ - ๖ สำนักงานก่อสร้างและบูรณะ สำนักการโยธา
- ๒.๒๑ วิศวกรเครื่องกล วิศวกรโยธา นายช่างเครื่องกล นายช่างโยธา และนายช่างไฟฟ้า
ทุกระดับ สังกัดศูนย์เครื่องมือกล สำนักงานก่อสร้างและบูรณะ สำนักการโยธา
- ๒.๒๒ วิศวกรโยธา นายช่างโยธา และนายช่างสำรวจทุกระดับ สังกัดกลุ่มงานบูรณะสะพาน
และทางโครงสร้างพิเศษ สำนักงานก่อสร้างและบูรณะ สำนักการโยธา
- ๒.๒๓ วิศวกรโยธา สถาปนิก นายช่างโยธา นายช่างสำรวจ และนายช่างเครื่องกลทุกระดับ
สังกัดฝ่ายโยธา สำนักงานเขต
- ๒.๒๔ นิติกร เจ้าพนักงานเทคนิค และพนักงานเทคนิคทุกระดับ สังกัดกองตรวจ
และปฏิบัติการพื้นที่ ๑ - ๓ สำนักเทคนิค
- ๒.๒๕ นิติกร เจ้าพนักงานเทคนิค และพนักงานเทคนิคทุกระดับ สังกัดฝ่ายเทคนิค
สำนักงานเขต

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก
(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎกระทรวง

แบบบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๒๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่นให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น ซึ่งแต่งตั้งจากราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล และพนักงานเมืองพัทยา ที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น ซึ่งแต่งตั้งจากราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๕ รูปถ่ายที่ติดบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น ให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปกติขาว

ข้อ ๖ บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่นให้ใช้ได้ห้าปี นับแต่วันออกบัตร

ข้อ ๗ บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงที่ออกตามความในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดอายุหรือจนกว่าจะมีการออกบัตรใหม่ตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ เกี่ยวกับประเภทของทางหลวง
และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บูรณะ และบำรุงรักษาทางหลวง
ท้องถิ่น ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง
พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรปรับปรุงแบบบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวง
สำหรับทางหลวงท้องถิ่นเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออก
กฎกระทรวงนี้

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๘/ว ๒๖๕๖

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดทุกจังหวัด

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๑๐.๘/ว ๒๖๕๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แจ้งว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ลงนามในกฎกระทรวงแบบบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับฤษฎีกา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๑๗ ก วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ส่งแบบคำขอมิบัตรประจำตัวหรือบัตรประจำตัวใหม่ เจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่นมาเพื่อดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการกระจายอำนาจและจัดทำงบประมาณเงินอุดหนุน
โทร ๐๒ ๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๒๓๐๑ - ๒
โทรสาร ๐๒ ๒๔๑ ๖๙๕๖

คำขอมีบัตรประจำตัว หรือบัตรประจำตัวใหม่เจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น
ตามกฎหมายกระทรวงแบบบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวง สำหรับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าชื่อ.....ชื่อสกุล.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....หมู่โลหิต.....

มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

เลขประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ

ที่อยู่ปัจจุบันที่สามารถติดต่อได้.....

รับราชการ/งาน.....ฝ่าย.....

ส่วน.....กอง/สำนัก.....

องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/เมืองพัทยา.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ตำแหน่ง.....ระดับ/ยศ.....โทรศัพท์.....ภายใน.....

มีความประสงค์ขอมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่นยื่นต่อ

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

- กรณี ๑. ขอมีบัตรครั้งแรก
๒. ขอมีบัตรใหม่ เนื่องจาก บัตรหมดอายุ บัตรหายหรือถูกทำลาย
หมายเลขบัตรเดิม.....(ถ้าทราบ)
๓. ขอเปลี่ยนบัตร เนื่องจาก เปลี่ยนตำแหน่ง/เลื่อนระดับ/เลื่อนยศ
 เปลี่ยนชื่อตัว เปลี่ยนชื่อสกุล เปลี่ยนชื่อตัวและชื่อสกุล
 ขำรุุด อื่นๆ.....

ได้แนบรูปถ่าย ๒ รูปมาพร้อมกับคำขอนี้แล้ว และ หลักฐานอื่นๆ (ถ้ามี)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ทำคำขอ

(.....)

หมายเหตุ ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออกแล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ในช่อง และหรือ หน้าข้อความที่ใช้

* ให้ลงคำนำหน้านามตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เช่น นาย/นาง/นางสาว

แบบบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น
 ท้ายกฎกระทรวงแบบบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น
 พ.ศ. ๒๕๖๐

(ด้านหน้า)

๕.๔ ซม.

บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น
 เลขที่

สังกัด

วันออกบัตร

บัตรหมดอายุ

๘.๔ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๔ ซม.

รูปถ่าย
 ขนาด
 ๒.๕ X ๓.๐ ซม.

ชื่อ

ตำแหน่ง

ลายมือชื่อ
 หมูโลहित

ตำแหน่ง

ผู้ออกบัตร

๘.๔ ซม.

ตราครุฑ

- หมายเหตุ ๑. ตราครุฑ มีลักษณะเป็นวงกลมสองวงซ้อนกัน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางวงนอก ๔.๕ ซม. วงใน ๓.๕ ซม. ล้อมครุฑ ขนาดตัวครุฑสูง ๓.๐ ซม. ระหว่างวงนอกและวงในให้มีอักษรไทย ระบุจังหวัดอยู่ขอบล่างของตรา
๒. ให้ประทับตราตาม ๑. ด้วยหมึกสีแดงหรือประทับเป็นรอยตุนูน

ทะเบียนบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่น
จังหวัด

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด อปท.	เลขที่ บัตร	วันออกบัตร	บัตร หมดอายุ	หมายเหตุ

ที่ มท ๐๘๙๐.๓/๖๕๐๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลากินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหายเดินบนทางหลวงท้องถิ่น ในเขตความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๙๐.๓/ว ๒๓๒ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ตัวอย่างร่างประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลากินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหายเดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยออกประกาศแล้ว) จำนวน ๑ ฉบับ
 ๒. ตัวอย่างร่างประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลากินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหายเดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่เคยออกประกาศ) จำนวน ๑ ฉบับ
 ๓. คำอธิบายพิกัดน้ำหนักบรรทุกแต่ละชนิด จำนวน ๑ ชุด

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นส่งร่างประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลากินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหายเดินบนทางหลวงท้องถิ่น ในเขตความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากกรมทางหลวงชนบทว่าร่างประกาศฉบับเดิมได้มีการยกเลิกการผ่อนผันข้อกำหนดหลายประการเกี่ยวกับน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลาของยานพาหนะ และไม่สอดคล้องกับประกาศผู้อำนวยการทางหลวงชนบท และผู้อำนวยการทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งได้มีการแก้ไขปรับปรุงประกาศในเรื่องดังกล่าวแล้ว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะได้จัดทำร่างประกาศในเรื่องดังกล่าวให้เป็นแนวทางเดียวกันกับกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท จึงส่งร่างประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลากินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหายเดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมา เพื่อให้จังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๑. กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยออกประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นในเรื่องดังกล่าวแล้วให้ยกเลิกประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นฉบับเดิมแล้วออกประกาศใหม่ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑
๒. กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่เคยออกประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นในเรื่องดังกล่าวให้ออกประกาศได้ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

/๓. ให้สำนักงาน...

๓. ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดน่านร่างประกาศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติโดยเร็ว

๔. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาอนุมัติแล้วให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งประกาศดังกล่าวไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้มีผลใช้บังคับต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป ผลเป็นประการใดขอให้รายงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ จักกะพาก)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักพัฒนาระบบ รูปแบบและโครงสร้าง
ส่วนส่งเสริมการกระจายอำนาจ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๒๓๖๒, ๒๓๖๓
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๖๙๕๖

ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น
เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลา
เกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหายเดินบน
ทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น โดยอนุมัติ
ผู้ว่าราชการจังหวัด (จังหวัดที่กำกับดูแล อปท. ที่ออกประกาศ) จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะ
ที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้
ทางหลวงเสียหายเดินบนทางหลวงท้องถิ่น ในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก
น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย
เดินบนทางหลวงท้องถิ่น ในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ) ฉบับลงวันที่

ข้อ ๔ ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นฉบับนี้ไม่ใช้บังคับบนสะพานหรือถนนที่ติดตั้ง
ป้ายบังคับ “จำกัดน้ำหนัก” กำหนดไว้โดยเฉพาะเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๕ ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่า
ที่ได้กำหนดหรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย เดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขต
ความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ) ตามข้อกำหนด ดังนี้

หมวด ๑

ข้อกำหนดน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาของยานพาหนะ
ที่ใช้เดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

ส่วนที่ ๑

ยานพาหนะชนิดรถเดี่ยว (SINGLE UNIT)

ข้อ ๖ ยานพาหนะที่มี ๒ เพลลา ๔ ล้อ ยาง ๔ เส้น ชนิดเพลลาท้าย (เพลลาที่ ๒) ใช้ยางเดี่ยว
ต้องมีน้ำหนักลงเพลลาท้าย (เพลลาที่ ๒) ไม่เกิน ๗,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก
ไม่เกิน ๙,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๗ ยานพาหนะที่มี ๒ เพลา ๔ ล้อ ยาง ๖ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒) ใช้อย่างคู่

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๒) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๒) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๘ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๖ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้อย่างเดียว

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๙ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) เพลาคู่ท้ายเพลาใดเพลาหนึ่งใช้อย่างเดียวอีกเพลาหนึ่งใช้อย่างคู่

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๖,๕๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๖,๕๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๑,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๐ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้อย่างคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๑ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้อย่างเดียว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ใช้อย่างคู่

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๑,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๒ ยานพาหนะที่มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้อย่างเดียว ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๓,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๓ ยานพาหนะที่มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัม

ส่วนที่ ๒

ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER)

ข้อ ๑๔ ตัวรถลากจูงเมื่อประกอบกับตัวรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) แล้วต้องมีน้ำหนักลงเพลา หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทในข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓

ตัวรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลา ดังนี้

(๑) ชนิดเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักลงเพลาไม่เกิน ๗,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ชนิดเพลาเดี่ยวใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลาไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม

(๓) ชนิดเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักลงเพลา รวมไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม

(๔) ชนิดเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลา รวมไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม

(๕) ชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลา รวมไม่เกิน ๒๕,๕๐๐ กิโลกรัม

และระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) กับศูนย์กลางของเพลาที่ ๑ ของตัวรถกึ่งพ่วงต้องไม่น้อยกว่า ๘ เมตร

ข้อ ๑๕ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูง มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงและรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกดังนี้

(๑) ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๔.๕ เมตร ขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๖ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๕,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๖ เมตร ขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๗ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๗,๐๐๐ กิโลกรัม

(๓) ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๗ เมตร ขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๘ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๙,๐๐๐ กิโลกรัม

(๔) ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๘ เมตร ขึ้นไป ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๖ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูง มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยวและเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงและรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก ไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ส่วนที่ ๓

ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER)

ข้อ ๑๗ ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักลงเพลาทหรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทในข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓

ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลาดังนี้

(๑) ชนิดเพลาน้ำและเพลาท้ายเป็นเพลาดียวใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักลงเพลาไม่เกินเพลาละ ๗,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ชนิดเพลาน้ำและเพลาท้ายเป็นเพลาดียวใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลาไม่เกินเพลาละ ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม และระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเพลาน้ำกับศูนย์กลางเพลาท้าย ต้องไม่น้อยกว่า ๔.๓๐ เมตร

ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง (๒) ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๘ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาน้ำที่ ๒ และเพลาน้ำที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และตัวรถพ่วงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาน้ำใช้ยางคู่ เพลาท้าย (เพลาน้ำที่ ๒ และเพลาน้ำที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลาน้ำไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงเมื่อนำมาต่อพ่วงกับตัวรถลากจูงต้องมีระยะห่างระหว่างกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถลากจูงถึงกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถพ่วงไม่น้อยกว่า ๙.๗๕ เมตร

ตัวรถลากจูง และตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่งต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๙ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาน้ำ (เพลาน้ำที่ ๑ และเพลาน้ำที่ ๒) เป็นเพลาดียวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาน้ำที่ ๓ และเพลาน้ำที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และตัวรถพ่วงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาน้ำใช้ยางคู่ เพลาท้าย (เพลาน้ำที่ ๒ และเพลาน้ำที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลาน้ำไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงเมื่อนำมาต่อพ่วงกับตัวรถลากจูงต้องมีระยะห่างระหว่างกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถลากจูงถึงกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถพ่วงไม่น้อยกว่า ๙.๗๕ เมตร

ตัวรถลากจูง และตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่งต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ให้ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่ง เมื่อเดินบนสะพานต้องเว้นระยะห่างจากรถพ่วง (FULL TRAILER) ที่เดินรถอยู่ข้างหน้าไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

ข้อ ๒๐ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและตัวรถพ่วง (FULL TRAILER) ต้องประกอบด้วยรถลากจูง ๑ คัน และตัวรถพ่วง ๑ คันเท่านั้น จะพ่วงยานพาหนะอื่นได้อีกไม่ได้

หมวด ๒
ข้อกำหนดอื่น

ข้อ ๒๑ ห้ามมิให้ยานพาหนะดังต่อไปนี้เดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

(๑) ยานพาหนะที่มีลักษณะของเพลลา หรือล้อ หรือยาง แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๒) ยานพาหนะที่ขนส่งสิ่งของจำนวนหนึ่งหน่วยต่อเที่ยว ซึ่งโดยสภาพของสิ่งนั้นไม่อาจแยกจากกันได้เว้นแต่จะทำลายหรือทำให้เปลี่ยนแปลงรูปทรงหรือสภาพ เช่น เครื่องจักรหนัก ชิ้นส่วนโครงสร้างคอนกรีต หม้อแปลงไฟฟ้าขนาดใหญ่ โดยเป็นการขนส่งเฉพาะกาลและยานพาหนะนั้นมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๓) ยานพาหนะที่ติดตั้ง เครื่องจักร เครื่องกล และมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๔) ยานพาหนะที่โดยสภาพมีลักษณะเป็นเครื่องจักร เครื่องกล เช่น รถขุด รถตัก และมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๕) ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วงที่ประกอบด้วยรถกึ่งพ่วงมากกว่า ๑ คันขึ้นไป

ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ) ในการอนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ) มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขและมาตรการที่จำเป็นเพื่อรักษาทางหลวง

ประกาศ ณ วันที่ (เดือน)..... พ.ศ.

()

นายก (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบ
ของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น
เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลา
เกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหายเดินบน
ทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น โดยอนุมัติ
ผู้ว่าราชการจังหวัด (จังหวัดที่กำกับดูแล อปท. ที่ออกประกาศ) จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะ
ที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้
ทางหลวงเสียหายเดินบนทางหลวงท้องถิ่น ในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

ข้อ ๒ ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นฉบับนี้ไม่ใช่บังคับบนสะพานหรือถนนที่ติดตั้ง
ป้ายบังคับ "จำกัดน้ำหนัก" กำหนดไว้โดยเฉพาะเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกบรรดา กฎ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในประกาศฉบับนี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศฉบับนี้ และให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน

ข้อ ๕ ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่า
ที่ได้กำหนดหรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย เดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขต
ความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ) ตามข้อกำหนด ดังนี้

หมวด ๑

ข้อกำหนดน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาของยานพาหนะ
ที่ใช้เดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

ส่วนที่ ๑

ยานพาหนะชนิดรถเดี่ยว (SINGLE UNIT)

ข้อ ๖ ยานพาหนะที่มี ๒ เพลลา ๔ ล้อ ยาง ๔ เส้น ชนิดเพลลาท้าย (เพลลาที่ ๒) ใช้ยางเดี่ยว
ต้องมีน้ำหนักลงเพลลาท้าย (เพลลาที่ ๒) ไม่เกิน ๗,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก
ไม่เกิน ๙,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๗ ยานพาหนะที่มี ๒ เพลา ๔ ล้อ ยาง ๖ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒) ใช้ยางคู่

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๒) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๒) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๘ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๖ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๙ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) เพลาคู่ท้ายเพลาใดเพลาหนึ่งใช้ยางเดี่ยวอีกเพลาหนึ่งใช้ยางคู่

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๖,๕๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๖,๕๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๑,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๐ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๑ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ใช้ยางคู่

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๑,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๒ ยานพาหนะที่มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๓,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๓ ยานพาหนะที่มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัม

ส่วนที่ ๒

ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER)

ข้อ ๑๔ ตัวรถลากจูงเมื่อประกอบกับตัวรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) แล้วต้องมีน้ำหนักลงเพลา หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทในข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓

ตัวรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลา ดังนี้

(๑) ชนิดเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักลงเพลาไม่เกิน ๗,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ชนิดเพลาเดี่ยวใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลาไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม

(๓) ชนิดเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักลงเพลารวมน้ำหนักไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม

(๔) ชนิดเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลารวมน้ำหนักไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม

(๕) ชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลารวมน้ำหนักไม่เกิน ๒๕,๕๐๐ กิโลกรัม

และระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) กับศูนย์กลางของเพลาที่ ๑ ของตัวรถกึ่งพ่วงต้องไม่น้อยกว่า ๘ เมตร

ข้อ ๑๕ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูง มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงและรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกดังนี้

(๑) ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๔.๕ เมตรขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๖ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๕,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๗ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๗,๐๐๐ กิโลกรัม

(๓) ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๗ เมตรขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๘ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๙,๐๐๐ กิโลกรัม

(๔) ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๘ เมตรขึ้นไป ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๖ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูง มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยวและเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงและรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก ไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ส่วนที่ ๓

ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER)

ข้อ ๑๗ ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักลงเพลารหรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทในข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓

ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลาดังนี้

(๑) ชนิดเพลาน้ำและเพลาท้ายเป็นเพลาดียวใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักลงเพลาไม่เกินเพลาละ ๗,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ชนิดเพลาน้ำและเพลาท้ายเป็นเพลาดียวใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลาไม่เกินเพลาละ ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม และระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเพลาน้ำกับศูนย์กลางเพลาท้าย ต้องไม่น้อยกว่า ๔.๓๐ เมตร

ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง (๒) ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๘ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาน้ำที่ ๒ และเพลาน้ำที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และตัวรถพ่วงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาน้ำใช้ยางคู่ เพลาท้าย (เพลาน้ำที่ ๒ และเพลาน้ำที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลาน้ำไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงเมื่อนำมาต่อพ่วงกับตัวรถลากจูงต้องมีระยะห่างระหว่างกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถลากจูงถึงกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถพ่วงไม่น้อยกว่า ๙.๗๕ เมตร

ตัวรถลากจูง และตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่งต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๙ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาน้ำ (เพลาน้ำที่ ๑ และเพลาน้ำที่ ๒) เป็นเพลาดียวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาน้ำที่ ๓ และเพลาน้ำที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และตัวรถพ่วงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาน้ำใช้ยางคู่ เพลาท้าย (เพลาน้ำที่ ๒ และเพลาน้ำที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลาน้ำไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงเมื่อนำมาต่อพ่วงกับตัวรถลากจูงต้องมีระยะห่างระหว่างกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถลากจูงถึงกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถพ่วงไม่น้อยกว่า ๙.๗๕ เมตร

ตัวรถลากจูง และตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่งต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ให้ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่ง เมื่อเดินบนสะพานต้องเว้นระยะห่างจากรถพ่วง (FULL TRAILER) ที่เดินรอลอยู่ข้างหน้าไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

ข้อ ๒๐ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและตัวรถพ่วง (FULL TRAILER) ต้องประกอบด้วยรถลากจูง ๑ คัน และตัวรถพ่วง ๑ คันเท่านั้น จะพ่วงยานพาหนะอื่นได้อีกไม่ได้

หมวด ๒

ข้อกำหนดอื่น

ข้อ ๒๑ ห้ามมิให้ยานพาหนะดังต่อไปนี้เดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ.อปท. ที่ออกประกาศ)

(๑) ยานพาหนะที่มีลักษณะของเพลลา หรือล้อ หรือยาง แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๒) ยานพาหนะที่ขนส่งสิ่งของจำนวนหนึ่งหน่วยต่อเที่ยว ซึ่งโดยสภาพของสิ่งนั้น ไม่อาจแยกจากกันได้เว้นแต่จะทำลายหรือทำให้เปลี่ยนแปลงรูปทรงหรือสภาพ เช่น เครื่องจักรหนัก ชิ้นส่วนโครงสร้างคอนกรีต หม้อแปลงไฟฟ้าขนาดใหญ่ โดยเป็นการขนส่งเฉพาะกาลและยานพาหนะนั้น มีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๓) ยานพาหนะที่ติดตั้ง เครื่องจักร เครื่องกล และมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๔) ยานพาหนะที่โดยสภาพมีลักษณะเป็นเครื่องจักร เครื่องกล เช่น รถขุด รถตัก และมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๕) ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วงที่ประกอบด้วยรถกึ่งพ่วงมากกว่า ๑ คันขึ้นไป

ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ.อปท. ที่ออกประกาศ) ในการอนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ.อปท. ที่ออกประกาศ) มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขและมาตรการที่จำเป็นเพื่อรักษาทางหลวง

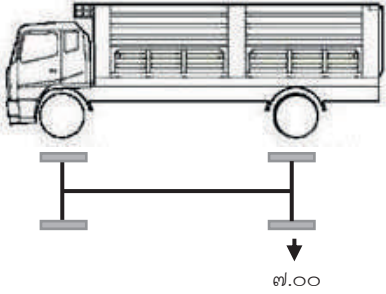
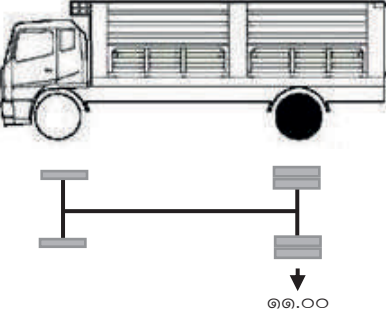
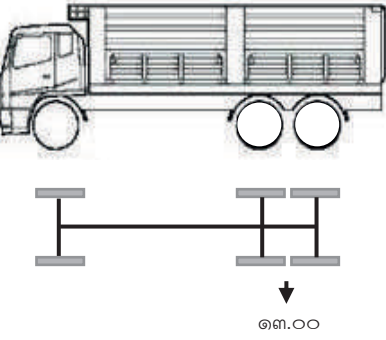
ประกาศ ณ วันที่ (เดือน) พ.ศ.

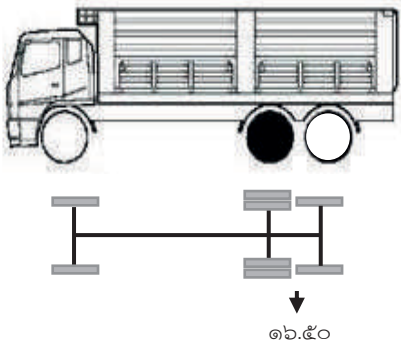
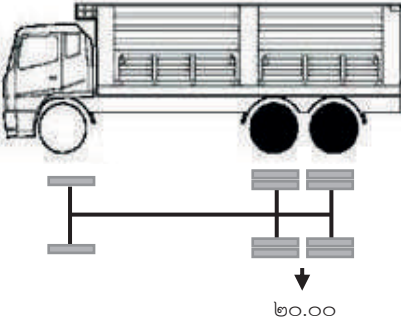
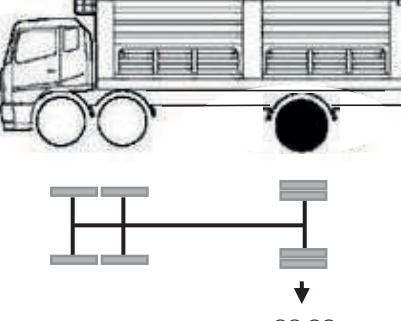
()

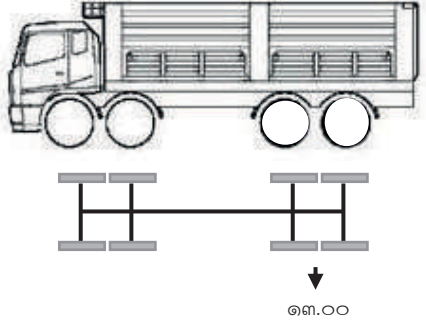
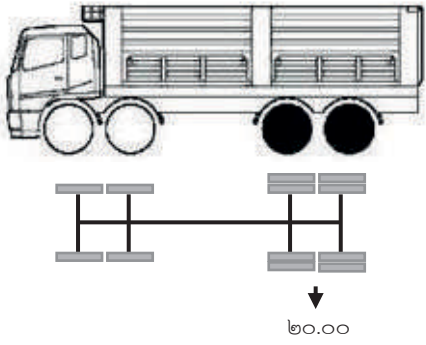
นายก (ชื่อ.อปท. ที่ออกประกาศ)

ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบ
ของ (ชื่อ.อปท. ที่ออกประกาศ)

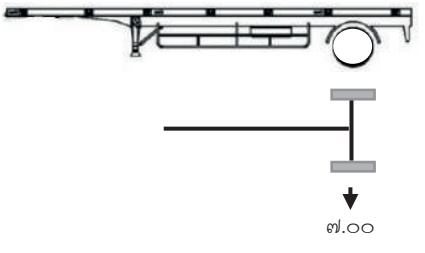
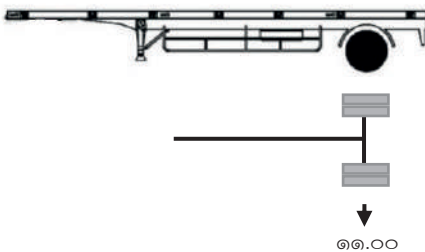
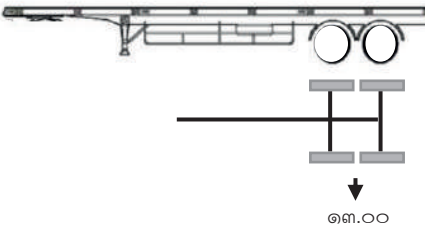
คำอธิบายพิกัดน้ำหนักบรรทุกตาม ร่างประกาศของผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น
เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลามากกว่าที่ได้กำหนด
หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย เดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมภาพประกอบ

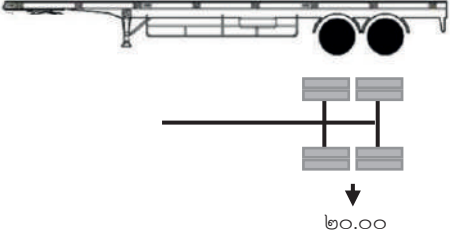
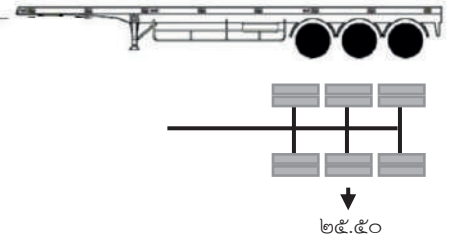
ส่วนที่ ๑ ยานพาหนะชนิดรถเดี่ยว (SINGLE UNIT)			
ข้อที่ (ตามประกาศ)	รายละเอียดยานพาหนะ	พิกัดน้ำหนัก รวมน้ำหนัก บรรทุก	ประเภทยานพาหนะ
๖	ยานพาหนะที่มี ๒ เพลลา ๔ ล้อ ยาง ๔ เส้น ชนิดเพลลาท้าย (เพลลาที่ ๒) ใช้ยางเดี่ยว ต้องมีน้ำหนักลงเพลลาท้าย (เพลลาที่ ๒) ไม่เกิน ๗,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนัก ยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๙,๕๐๐ กิโลกรัม	๙.๕๐ ตัน	
๗	ยานพาหนะที่มี ๒ เพลลา ๔ ล้อ ยาง ๖ เส้น ชนิดเพลลาท้าย (เพลลาที่ ๒) ใช้ยางคู่ ต้องมี น้ำหนักลงเพลลา ดังนี้ (๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับ ขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลลาท้าย (เพลลาที่ ๒) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม (๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมี น้ำหนักลงเพลลาท้าย (เพลลาที่ ๒) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะ รวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลกรัม	๑๕.๐๐ ตัน	
๘	ยานพาหนะที่มี ๓ เพลลา ๖ ล้อ ยาง ๖ เส้น ชนิดเพลลาท้าย (เพลลาที่ ๒ และเพลลาที่ ๓) เป็น เพลลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว ต้องมี น้ำหนักลงเพลลา ดังนี้ (๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับ ขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลลาคู่ท้าย (เพลลาที่ ๒ และเพลลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม (๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมี น้ำหนักลงเพลลาคู่ท้าย (เพลลาที่ ๒ และ เพลลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม หรือ น้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก ไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม	๑๘.๐๐ ตัน	

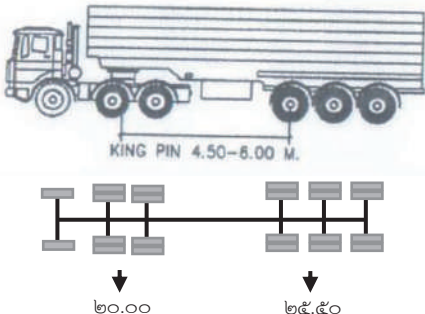
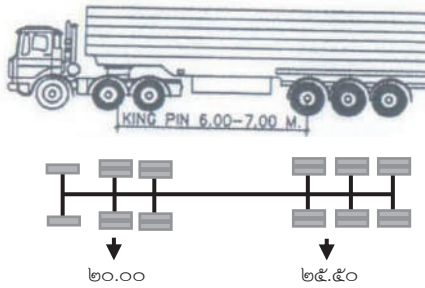
ส่วนที่ ๑ ยานพาหนะชนิดรถเดี่ยว (SINGLE UNIT)			
ข้อที่ (ตามประกาศ)	รายละเอียดยานพาหนะ	พิกัดน้ำหนัก รวมน้ำหนัก บรรทุก	ประเภทยานพาหนะ
๙	<p>ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) เพลาคู่ท้าย เพลาใดเพลาหนึ่งใช้ยางเดี่ยวอีกเพลาหนึ่ง ใช้ยางคู่</p> <p>(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๖,๕๐๐ กิโลกรัม</p> <p>(๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๖,๕๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวม น้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๑,๕๐๐ กิโลกรัม</p>	๒๑.๕๐ ตัน	
๑๐	<p>ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวม น้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม</p>	๒๕.๐๐ ตัน	
๑๑	<p>ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ใช้ยางคู่</p> <p>(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม</p> <p>(๒) ยานพาหนะชนิดอื่น ๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวม น้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๑,๐๐๐ กิโลกรัม</p>	๒๑.๐๐ ตัน	

ส่วนที่ ๑ ยานพาหนะชนิดรถเดี่ยว (SINGLE UNIT)			
ข้อที่ (ตามประกาศ)	รายละเอียดยานพาหนะ	พิกัดน้ำหนัก รวมน้ำหนัก บรรทุก	ประเภทยานพาหนะ
๑๒	ยานพาหนะที่มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว ต้องมีน้ำหนักลงเพลา คู่ท้ายไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม หรือ น้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก ไม่เกิน ๒๓,๐๐๐ กิโลกรัม	๒๓.๐๐ ตัน	
๑๓	ยานพาหนะที่มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนัก ลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนัก บรรทุกไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัม	๓๐.๐๐ ตัน	

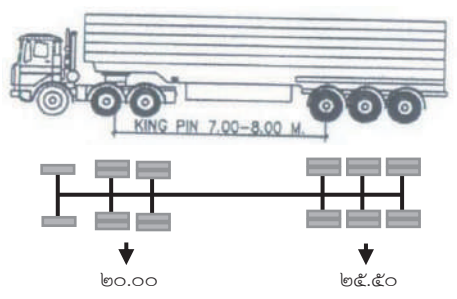
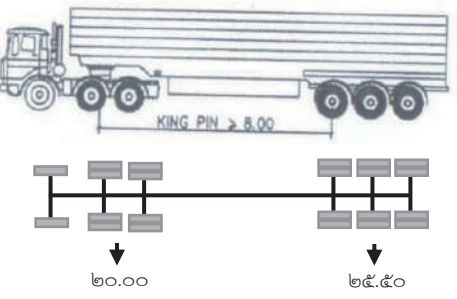
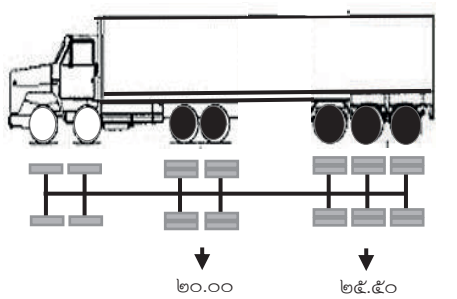
ส่วนที่ ๒ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER)

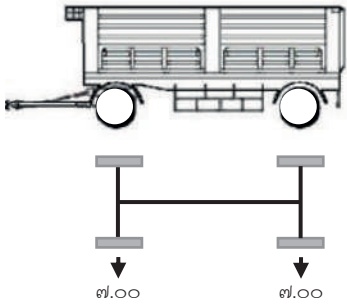
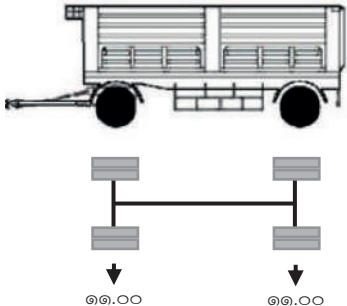
ข้อที่ (ตามประกาศ)	รายละเอียดยานพาหนะ	พิกัดน้ำหนัก รวมน้ำหนัก บรรทุก	ประเภทยานพาหนะ
๑๔ (๑)	<p>ตัวรถลากจูงเมื่อประกอบกับตัวรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) แล้วต้องมีน้ำหนักลงเพลาหรือน้ำหนักยานพาหนะรวม น้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทใน ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ตัวรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลา ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตัวรถกึ่งพ่วงชนิดเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักลงเพลาไม่เกิน ๗,๐๐๐ กิโลกรัม 	ตามข้อ ๖ - ๑๓	
๑๔ (๒)	<p>ตัวรถลากจูงเมื่อประกอบกับตัวรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) แล้วต้องมีน้ำหนักลงเพลาหรือน้ำหนักยานพาหนะรวม น้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทใน ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ตัวรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลา ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตัวรถกึ่งพ่วงชนิดเพลาเดี่ยวใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลาไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม 	ตามข้อ ๖ - ๑๓	
๑๔ (๓)	<p>ตัวรถลากจูงเมื่อประกอบกับตัวรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) แล้วต้องมีน้ำหนักลงเพลาหรือน้ำหนักยานพาหนะรวม น้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทใน ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ตัวรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลา ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตัวรถกึ่งพ่วงชนิดเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักลงเพลา รวมไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม 	ตามข้อ ๖ - ๑๓	

ส่วนที่ ๒ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER)			
ข้อที่ (ตามประกาศ)	รายละเอียดยานพาหนะ	พิกัดน้ำหนัก รวมน้ำหนัก บรรทุก	ประเภทยานพาหนะ
๑๔ (๔)	<p>ตัวรถลากจูงเมื่อประกอบกับตัวรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) แล้วต้องมีน้ำหนักลงเพลาหรือน้ำหนักยานพาหนะรวม น้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทใน ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ตัวรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลา ดังนี้</p> <p>- ชนิดเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลา รวมไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม</p>	ตามข้อ ๖ - ๑๓	
๑๔ (๕)	<p>ตัวรถลากจูงเมื่อประกอบกับตัวรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) แล้วต้องมีน้ำหนักลงเพลาหรือน้ำหนักยานพาหนะรวม น้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทใน ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ตัวรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลา ดังนี้</p> <p>- ชนิดสามเพลา (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลา รวมไม่เกิน ๒๕,๕๐๐ กิโลกรัม และระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) กับศูนย์กลางของเพลาที่ ๑ ของตัวรถกึ่งพ่วงต้องไม่น้อยกว่า ๘ เมตร</p>	ตามข้อ ๖ - ๑๓	 <p>ระยะห่างสลักพ่วง (King pin) ไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร</p>

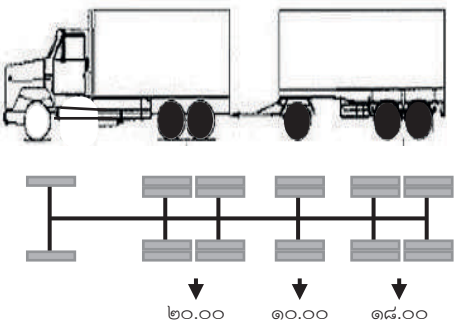
ส่วนที่ ๒ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER)			
ข้อที่ (ตามประกาศ)	รายละเอียดยานพาหนะ	พิกัดน้ำหนัก รวมน้ำหนัก บรรทุก	ประเภทยานพาหนะ
๑๕ (๑)	<p>ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่และตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงและกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกดังนี้</p> <p>- ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๔.๕ เมตร ขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๖ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๕,๐๐๐ กิโลกรัม</p>	๔๕.๐๐ ตัน	 <p>ระยะห่างสลักพ่วง (King pin) ตั้งแต่ ๔.๕ เมตรขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๖ เมตร</p>
๑๕ (๒)	<p>ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่และตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงและกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกดังนี้</p> <p>- ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๖ เมตร ขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๗ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๗,๐๐๐ กิโลกรัม</p>	๔๗.๐๐ ตัน	 <p>ระยะห่างสลักพ่วง (King pin) ตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๗ เมตร</p>

ส่วนที่ ๒ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER)

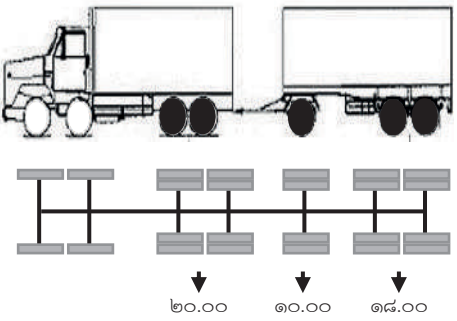
ข้อที่ (ตามประกาศ)	รายละเอียดยานพาหนะ	พิกัดน้ำหนัก รวมน้ำหนัก บรรทุก	ประเภทยานพาหนะ
๑๕ (๓)	<p>ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่และตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงและกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๗ เมตร ขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๘ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๙,๐๐๐ กิโลกรัม 	๔๙.๐๐ ตัน	 <p>ระยะห่างสลักพ่วง (King pin) ตั้งแต่ ๗ เมตรขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๘ เมตร</p>
๑๕ (๔)	<p>ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่และตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงและกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๘ เมตร ขึ้นไป ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม 	๕๐.๕๐ ตัน	 <p>ระยะห่างสลักพ่วง (King pin) ไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร</p>
๑๖	<p>ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI - TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ตัวรถลากจูงและรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม</p>	๕๐.๕๐ ตัน	

ส่วนที่ ๓ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER)			
ข้อที่ (ตามประกาศ)	รายละเอียดยานพาหนะ	พิกัดน้ำหนัก รวมน้ำหนัก บรรทุก	ประเภทยานพาหนะ
๑๗ (๑)	<p>ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักกลางเพลารือ น้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทใน ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓</p> <p>ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักกลางเพลาดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตัวรถพ่วงชนิดเพลาน้ำหนักหน้าและเพลาท้ายเป็นเพลาดียวใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักกลางเพลาไม่เกินเพลาละ ๗,๐๐๐ กิโลกรัม 	๑๔.๐๐ ตัน	
๑๗ (๒)	<p>ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักกลางเพลารือ น้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทใน ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓</p> <p>ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วง ตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง (๒) ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะ รวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักกลางเพลาดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตัวรถพ่วงชนิดเพลาน้ำหนักหน้าและเพลาท้ายเป็นเพลาดียวใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักกลางเพลาไม่เกินเพลาละ ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม 	๒๒.๐๐ ตัน	 <p>ระยะห่างศูนย์กลางเพลาน้ำหนักหน้ากับศูนย์กลางเพลาท้ายต้องไม่น้อยกว่า ๔.๓๐ เมตร</p>

ส่วนที่ ๓ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER)

ข้อที่ (ตามประกาศ)	รายละเอียดยานพาหนะ	พิกัดน้ำหนัก รวมน้ำหนัก บรรทุก	ประเภทยานพาหนะ
๑๘	<p>ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูง มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และตัวรถพ่วงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้าใช้ยางคู่ เพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักรวมยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลาหน้าไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงเมื่อนำมาต่อพ่วงกับตัวรถลากจูงต้องมีระยะห่างระหว่างกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถลากจูงถึงกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถพ่วงไม่น้อยกว่า ๙.๗๕ เมตร</p>	๕๐.๕๐ ตัน	 <p>The diagram shows a truck and a trailer. Below them is a schematic of the axle arrangement. The truck has two axles, and the trailer has two tandem axles. Arrows point to the weight limits for each axle: 20,000 kg for the truck's rear axle, 10,000 kg for the trailer's front axle, and 18,000 kg for the trailer's rear tandem axles.</p>

ส่วนที่ ๓ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER)

ข้อที่ (ตามประกาศ)	รายละเอียดยานพาหนะ	พิกัดน้ำหนัก รวมน้ำหนัก บรรทุก	ประเภทยานพาหนะ
๑๙	<p>ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูง มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และตัวรถพ่วงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้าใช้ยางคู่ เพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลาหน้าไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงเมื่อนำมาต่อพ่วงกับตัวรถลากจูงต้องมีระยะห่างระหว่างกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถลากจูงถึงกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถพ่วงไม่น้อยกว่า ๙.๗๕ เมตร</p>	๕๐.๕๐ ตัน	 <p>The diagram shows a truck and a trailer. Below them is a schematic of the axle arrangement. The truck has two front axles (labeled 20.00) and two rear axles (labeled 18.00). The trailer has two front axles (labeled 10.00) and two rear axles (labeled 18.00). Arrows point down from the axle labels to their respective weight values.</p>

ภาคผนวก ข.

แบบฟอร์มสำหรับดำเนินการตามประเภทความผิด กลุ่มที่ ๑

หนังสือแจ้งเตือน ต.๓๗-๑

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเตือนขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ก่อสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใด
ในเขตทางหลวงเพื่อเป็นทางเข้าออกทางหลวง ในสายทางบริเวณ กิโลเมตร ที่.....
ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.)..... การกระทำ
ดังกล่าว ได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวง เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๓๗ “ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงเพื่อเป็น
ทางเข้าออกทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดมาตรการในการจัดการเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม
การป้องกันอุบัติเหตุ และการตัดขาดของการจราจร

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาต
ได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด
ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าว
รื้อถอนหรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงรื้อถอนหรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็น
ผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวง ตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย
จากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ
ไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

โดยหนังสือ...

โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาต ต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลยกำหนด ระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย อปท. จำเป็นต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง.....

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

หนังสือแจ้งเตือน ต.๓๗-๒

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเตือนครั้งสุดท้ายขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท. ที่ ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ก่อสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใด
ในเขตทางหลวงเพื่อเป็นทางเข้าออกทางหลวง ในสายทางบริเวณ กิโลเมตร ที่.....
ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.)..... การกระทำดังกล่าว
ได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ซึ่งเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้แจ้ง
ให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาตต่อ.....(อปท.)..... ภายในกำหนด.....วัน
นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ ได้ล่วงเลยระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้แล้ว ท่านยังคงกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ
ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาต
ต่อ.....(อปท.)..... ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลย
กำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย อปท. จำเป็นต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง.....

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

คำสั่งทางปกครอง ค.๓๗
(ทางเชื่อม)

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ให้รื้อถอน ทำลาย ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

๒. ประมาณราคาค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย จำนวน ๑ ชุด

.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้สร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดเพื่อเป็นทางเข้าออกทางหลวง ในเขตทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.).....สาย ช่วงกิโลเมตร ที่ ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่..... ตำบล อำเภอ จังหวัด..... ดังปรากฏตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๓๗ “ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงเพื่อเป็นทางเข้าออกทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดมาตรการในการจัดการเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติเหตุ และการติดขัดของการจราจร

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอนหรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงรื้อถอนหรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ดังนั้น...

ดังนั้น(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง)..... ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น จึงอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว
ให้ท่านรื้อถอน ทำลาย ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดออกจากพื้นที่เขตทางหลวงของ.....(อปท.).....
ภายใน.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด
.....(อปท.)..... จะดำเนินการเข้ารื้อถอนทำลายทางเข้าออกของท่านเอง โดยท่านจะต้องเป็น
ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนจำนวน.....บาท.(จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) รายละเอียด
ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ทั้งนี้ หากท่านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ หรือขัดขวางการรื้อถอนทำลายทางเข้าออก
ดังกล่าว.....(อปท.)..... จำเป็นต้องแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีตามกฎหมายดังกล่าวกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว อนึ่ง หากท่านประสงค์
จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนี้ ให้ทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงยื่นต่อ
.....(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง)..... ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

.....(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง).....

ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ในฐานะผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

หนังสือแจ้งให้ชำระค่าใช้จ่าย ท.๓๗
(ทางเชื่อม)

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ชำระค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นในเขตทางหลวงโดยไม่ได้
รับอนุญาต

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท..... ที่ ลงวันที่.....

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด
๒. รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ได้แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ท่านดำเนินการ รื้อถอน
ทำลาย ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่ท่านสร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาต ออกจากพื้นที่ บริเวณเขตทางหลวงที่อยู่ใน
ความรับผิดชอบดูแลของ(อปท.).....สาย.....ช่วงกิโลเมตร ที่.....
ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่ ตำบล.....อำเภอ..... จังหวัด.....
ภายใน.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ หากท่านไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท.
จะเข้าดำเนินการเอง โดยท่านจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย จำนวน.....บาท (.....)
ซึ่งท่านมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

.....(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการรื้อถอน ทำลาย ทาง ถนน
หรือสิ่งอื่นใดที่ท่านสร้างขึ้นดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่..... รายละเอียดปรากฏตาม
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ จึงขอให้ท่านนำค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน.....บาท (จำนวนเงินเป็นตัวอักษร)
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ไปชำระที่(อปท.)..... ภายใน ๗ วัน นับแต่
วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท.
จำเป็นต้องดำเนินคดีตามกฎหมายกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเงินมาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง)

ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง.....

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ขัดขวางการรื้อถอน หรือทำลายทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นในเขตทางหลวง
เพื่อเป็นทางเข้าออกทางหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต.....

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง
ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๗ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๗๑.....

.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้

๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียก รับ หรือยอมรับ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การขูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์

(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บันทึกการจับกุม
 ๒.
 ๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ขัดขวางการรื้อถอนหรือทำลายทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้น
ในเขตทางหลวงเพื่อเป็นทางเข้าออกทางหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา..... ๓๗ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๗๑.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง

(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเตือนขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ติดตั้ง แขนว วางหรือกองสิ่งใด
ในเขตทางหลวงในลักษณะที่เป็นการกีดขวาง หรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะ หรือในลักษณะที่จะทำให้เกิด
เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือความไม่สะดวกแก่งานทาง ในสายทาง.....
บริเวณกิโลเมตรที่..... ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ
.....(อปท.).....การกระทำดังกล่าว ได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก
ผู้อำนวยการทางหลวง/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืน
พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๓๘ “ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง แขนว วาง หรือกองสิ่งใดในเขตทางหลวง ในลักษณะที่เป็นการ
กีดขวางหรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะ หรือในลักษณะที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือ
ความไม่สะดวกแก่งานทาง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย
จากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาต
ได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข
ที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการ
ดังกล่าวรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งที่ติดตั้ง แขนว วาง หรือกองอยู่ภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่
ปฏิบัติตาม ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่งรื้อถอน ทำลาย
หรือขนย้ายสิ่งที่ติดตั้ง แขนว วาง หรือกองอยู่ โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย
ในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวง ตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงตาม
มาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มีโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน
หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

โดยหนังสือ...

โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาต ต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลยกำหนด ระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย อปท. จำเป็นต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

หนังสือแจ้งเตือน ต.๓๘-๒

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเตือนครั้งสุดท้ายขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท.....ที่..... ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ติดตั้ง แขนว วาง หรือ
กองสิ่งใดในเขตทางหลวงในลักษณะที่เป็นการกีดขวาง หรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะ หรือในลักษณะ
ที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือความไม่สะดวกแก่งานทาง ในสายทาง.....
บริเวณ กิโลเมตรที่ ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ
.....(อปท.).....การกระทำดังกล่าว ได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก
ผู้อำนวยการทางหลวง/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืน
พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้แจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาต
ต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ ได้ล่วงเลยระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้แล้ว ท่านยังคงกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ
ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาต
ต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลย
กำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย อปท.จำเป็นต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

คำสั่งทางปกครอง ค.๓๘
(ติดตั้ง แขนว วาง กอง)

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ให้รื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งของที่ติดตั้ง แขนว วาง หรือกอง ในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

๒. ประมาณราคาค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้าย จำนวน ๑ ชุด

.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ทำการ (ระบุข้อเท็จจริงของการกระทำ
ว่าเป็นการติดตั้ง หรือแขวน หรือวาง หรือกอง และระบุว่าเป็นสิ่งใด) ในเขตทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบ
ดูแลของ(อปท.).....สาย ช่วงกิโลเมตร ที่ ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง)
หมู่ที่ ตำบล อำเภอ..... จังหวัด ดังปรากฏตามเอกสาร
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ซึ่งการกระทำดังกล่าว มีลักษณะ (ให้ระบุว่าเป็นกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณีดังนี้
๑. เป็นการกีดขวางหรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะ ๒. ที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือ
ความไม่สะดวกแก่งานทาง) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๓๘ “ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง แขนว วาง หรือกองสิ่งใดในเขตทางหลวง ในลักษณะที่เป็น
การกีดขวางหรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะ หรือในลักษณะที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือ
ความไม่สะดวกแก่งานทาง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย
จากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาต
ได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข
ที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการ
ดังกล่าวรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งของที่ติดตั้ง แขนว วาง หรือกองอยู่ภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่
ปฏิบัติตาม ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจรื้อถอน ทำลาย
หรือขนย้ายสิ่งของที่ติดตั้ง แขนว วาง หรือกองอยู่ โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย
ในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวง ตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑...

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มีโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ดังนั้น(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง)..... ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น จึงอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ให้ท่านรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้าย (สิ่งของที่ตรวจพบ) ออกจากพื้นที่เขตทางหลวงของ.....(อปท.)..... ภายใน.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายใน ระยะเวลาที่กำหนด อปท.จะเข้ารื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งของของท่านเอง โดยท่านจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งของนั้น จำนวน.....บาท (จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ทั้งนี้ หากท่านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ หรือ ขัดขวางการรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งของดังกล่าว(อปท.).....จำเป็นต้องแจ้งความ ร้องทุกข์ดำเนินคดีตามกฎหมายดังกล่าวกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว อนึ่ง หากท่านประสงค์ จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนี้ ให้ทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงยื่นต่อ ผู้อำนวยการ(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง).....ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

.....(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง).....

ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ในฐานะผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ชำระค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งของที่ติดตั้ง แขนว วาง หรือกอง
ในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท.....ที่.....ลงวันที่.....

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด
- ๒. รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง.....(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ได้แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ท่านดำเนินการรื้อถอน ทำลาย หรือ
ขนย้ายสิ่งของที่ติดตั้ง แขนว วาง หรือกอง ในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต ออกจากพื้นที่บริเวณเขต
ทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ (อปท.).....สาย.....ช่วงกิโลเมตร ที่.....ด้าน
(ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....ภายใน.....วัน
นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ หากท่านไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท. จะเข้าดำเนินการเอง โดย
ท่านจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย จำนวน.....บาท (.....) ซึ่งท่าน
มิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

.....(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งของ
ที่ติดตั้ง แขนว วาง หรือกอง ในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาตดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่.....
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ จึงขอให้ท่านนำค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน.....บาท
.....(จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) **รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒** ไปชำระที่.....(อปท.).....
ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระภายในระยะเวลา
ที่กำหนด อปท.จำเป็นต้องดำเนินคดีตามกฎหมายกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเงินมาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง)

ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวง/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ขัดขวางการรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งที่ตั้งตั้ง แขนง วาง หรือกองในเขตทางหลวง
ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางหรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะ หรือในลักษณะที่จะทำให้เกิดความเสียหาย
แก่ทางหลวงหรือความไม่สะดวกแก่งานทาง โดยไม่ได้รับอนุญาต.....

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง
ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๘ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๗๑.....

.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บันทึกการจับกุม
 ๒.
 ๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....
 ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ขัดขวางการรื้อถอน ทำลาย หรือขนย้ายสิ่งติดตั้ง แขนง วาง หรือกอง
 ในเขตทางหลวง ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางหรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะ หรือในลักษณะที่จะทำให้เกิด
 ความเสียหายแก่ทางหลวงหรือความไม่สะดวกแก่ยานทาง โดยไม่ได้รับอนุญาต

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา..... ๓๘ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๗๑
 เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....
 ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
 ดำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง
 (.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

หนังสือแจ้งเตือน ต.๓๙/๑-๑

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเตือนขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ระบายน้ำลงในเขตทางหลวง โดยมีลักษณะอันอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ในสายทางบริเวณ กิโลเมตร ที่..... ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.)..... การกระทำดังกล่าว ได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๓๙/๑ “ห้ามมิให้ผู้ใดระบายน้ำลงในเขตทางหลวงอันอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง จะเพิกถอนเสียก็ได้

การระบายน้ำที่กระทำโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวงดเว้นการระบายน้ำลงในเขตทางหลวงทันที หรือให้รื้อถอน หรือปิดกั้นทางระบายน้ำภายในเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง มีอำนาจรื้อถอนหรือปิดกั้นทางระบายน้ำดังกล่าวได้ โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๙/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๙/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙/๑ วรรคหนึ่ง มีโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

โดยหนังสือ ...

โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาต
ต่อ.....(อปท.)..... ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลย
กำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย อปท.จำเป็นต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

หนังสือแจ้งเตือน ต.๓๙/๑-๒

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเตือนครั้งสุดท้ายขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท.....ที่..... ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ระบายน้ำลงในเขตทางหลวง โดยมีลักษณะอันอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ในสายทาง.....บริเวณ กิโลเมตรที่.....ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.).....การกระทำดังกล่าว ได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้แจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาตต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ ได้ล่วงเลยระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้แล้ว ท่านยังคงกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาตต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลยกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย อปท.จำเป็นต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

คำสั่งทางปกครอง ค.๓๙/๑
(ระบายน้ำ)

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ให้หยุดการระบายน้ำ รื้อถอนหรือปิดกั้นทางระบายน้ำที่มีการระบายน้ำลงในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

๒. ประมาณราคาค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน หรือปิดกั้นทางระบายน้ำ จำนวน ๑ ชุด

.....(อปท.)..... ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ระบายน้ำลงในเขตทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ(อปท.)..... ช่วงกิโลเมตร ที่ ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่..... ตำบล อำเภอ จังหวัด ดังปรากฏตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงในบริเวณดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๓๙/๑ “ห้ามมิให้ผู้ใดระบายน้ำลงในเขตทางหลวงอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำความผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

การระบายน้ำที่กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวงดเว้นการระบายน้ำลงในเขตทางหลวงทันที หรือให้รื้อถอนหรือปิดกั้นทางระบายน้ำภายในเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจรื้อถอนหรือปิดกั้นทางระบายน้ำดังกล่าวได้ โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๙/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๓๙/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙/๑ วรรคหนึ่ง มีโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ดังนั้น...

ดังนั้น(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง)..... ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น จึงอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว
ให้ท่านหยุดการระบายน้ำ รื้อถอนหรือปิดกั้นทางระบายน้ำที่มีการระบายน้ำลงในเขตทางหลวงของ
.....(อปท.).....ภายใน.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
ตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท.จะเข้ารื้อถอนหรือปิดกั้นทางระบายน้ำดังกล่าวเอง โดยท่านจะต้อง
เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนหรือปิดกั้นทางระบายน้ำ จำนวน.....บาท
(จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ทั้งนี้ หากท่านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้
หรือขัดขวางการรื้อถอน หรือปิดกั้นทางระบายน้ำดังกล่าว อปท.จำเป็นต้องแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีตาม
กฎหมายดังกล่าวกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว อนึ่ง หากท่านประสงค์
จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนี้ ให้ทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและขอเท็จจริงยื่นต่อ
.....(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง).....ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

.....(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง).....

ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ในฐานะผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ชำระค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนหรือปิดกั้นทางระบายน้ำที่มีการระบายน้ำลงในเขตทางหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท.....ที่.....ลงวันที่.....

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด
- ๒. รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวง
 ท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ได้แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ท่านหยุดการ
 ระบายน้ำ รื้อถอนหรือปิดกั้นทางระบายน้ำที่มีการระบายน้ำลงในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต บริเวณเขต
 ทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท).....สาย.....ช่วงกิโลเมตร
 ที่.....ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ภายใน.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือหากท่านไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท. จะเข้า
 ดำเนินการเอง โดยท่านจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายจำนวน.....บาท (.....)
 ซึ่งท่านมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

.....(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับ
 มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการรื้อถอนหรือปิดกั้นทาง
 ระบายน้ำที่มีการระบายน้ำลงในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาตดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่.....
 รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ จึงขอให้ท่านนำค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน.....บาท
 (จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ไปชำระที่.....(อปท.).....
 ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระภายในระยะเวลา
 ที่กำหนด อปท. จำเป็นต้องดำเนินคดีตามกฎหมายกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเงินมาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง)

ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ชัดขวางการรื้อถอน หรือปิดกั้นทางระบายน้ำที่กระทำลงในเขตทางหลวงอันอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต.....

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวงถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๘/๑ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๗๑.....

.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้

๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชื้อ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การขูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์

(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บันทึกการจับกุม
 ๒.
 ๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....
 ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....ขัดขวางการรื้อถอน หรือปิดกั้นทางระบายน้ำที่กระทำลงในเขต
 ทางหลวงอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา.....๓๙/๑ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๗๑.....
 เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....
 ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
 ดำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง
 (.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

หนังสือแจ้งเตือน ต.๔๗-๑

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเตือนขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้สร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใด
ในเขตทางหลวง หรือรุกล้ำเข้าไปในเขตทางหลวง ในสายทาง.....บริเวณ กิโลเมตรที่.....
ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.).....การกระทำดังกล่าว
ได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

มาตรา ๔๗ “ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง หรือรุกล้ำเข้าไปในเขต
ทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนด
เงื่อนไขอย่างใดก็ได้ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดมาตรการในการจัดการเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติเหตุ
และการติดขัดของการจราจรด้วย

ผู้ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องชำระค่าใช้เขตทางหลวงตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาต
ได้กระทำความผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้นำ
มาตรา ๓๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๗ วรรคสาม “ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจ
สั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอนหรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้อำนวยการ
ทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงรื้อถอนหรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียก
ค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๔๗ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง
ตาม มาตรา ๔๗ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๒...

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาตต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลยกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย อปท. จำเป็นต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

หนังสือแจ้งเตือน ต.๔๗-๒

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเตือนครั้งสุดท้ายขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท.....ที่..... ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้สร้างอาคารหรือ
สิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง หรือรุกล้ำเข้าไปในเขตทางหลวง ในสายทาง..... บริเวณ กิโลเมตรที่.....
ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.).....
การกระทำดังกล่าว ได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
และได้แจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาตต่อ.....(อปท.).....
ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ ได้ล่วงเลยระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้แล้ว ท่านยังคงกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ
ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาต
ต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลย
กำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย อปท.จำเป็นต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

คำสั่งทางปกครอง ค.๔๗
(สร้างอาคาร)

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ให้รื้อถอน ทำลายอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างในเขตทางหลวง หรือรुक้าเข้าไปในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด
๒. ประมาณราคาค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย จำนวน ๑ ชุด

.....(อปท.).....ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ (ระบุข้อเท็จจริงของการกระทำ
ว่าเป็นการสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง หรือรุก้าเข้าไปในเขตทางหลวง) ที่อยู่ในความ
รับผิดชอบดูแลของ(อปท.).....สาย.....ช่วงกิโลเมตร ที่.....
ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตั้งปรากฏตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ซึ่งการสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง หรือรุก้าเข้าไป
ในเขตทางหลวงในบริเวณดังกล่าว โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔๗ “ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง หรือรุก้าเข้าไปในเขต
ทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนด
เงื่อนไขอย่างใดก็ได้ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดมาตรการในการจัดการเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติเหตุ
และการติดขัดของการจราจรด้วย

ผู้ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องชำระค่าใช้จ่ายเขตทางหลวงตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาต
ได้กระทำความผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้นำ
มาตรา ๓๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๗ วรรคสาม “ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่ง
ให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอนหรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้อำนวยการ
ทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงรื้อถอนหรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหาย
ไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
ทางหลวง ตามมาตรา ๔๗ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑...

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๔๗ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ดังนั้น(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง)..... ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น จึงอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ให้ท่านรื้อถอน ทำลายอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างในเขตทางหลวง หรือรुक้าเข้าไปในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับ อนุญาต ภายใน.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายใน ระยะเวลาที่กำหนด.....(อุปท.)..... จะเข้ารื้อถอน ทำลายอาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าวนี้เอง โดยท่าน จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย จำนวน.....บาท **(จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒** ทั้งนี้ หากท่านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ หรือขัดขวางการรื้อถอนทำลาย อาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าว.....(อุปท.)..... จำเป็นต้องแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีตามกฎหมาย ดังกล่าวกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว อนึ่ง หากท่านประสงค์ จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนี้ ให้ทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงยื่นต่อ (ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง).....ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

.....(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง).....

ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ในฐานะผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ชำระค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นในเขตทางหลวง หรือรुक้า
เข้าไปในเขตทางหลวงที่โดยมิได้รับอนุญาต

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท.....ที่..... ลงวันที่

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด
๒. รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ได้แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ท่านดำเนินการรื้อถอน
ทำลายอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างในเขตทางหลวง หรือรुक้าเข้าไปในเขตทางหลวงโดยมิได้รับอนุญาต
ออกจากพื้นที่เขตทางหลวงของกรม บริเวณเขตทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.).....
สาย..... ช่วงกิโลเมตร ที่.....ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่..... ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....ภายใน.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ หากท่านไม่ดำเนินการ
ภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท. จะเข้าดำเนินการเอง โดยท่านจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย
จำนวน.....บาท (.....) ซึ่งท่านมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายใน
ระยะเวลาที่กำหนด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

.....(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการรื้อถอน ทำลายอาคาร
หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างในเขตทางหลวง หรือรुक้าเข้าไปในเขตทางหลวงโดยมิได้รับอนุญาตดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว
เมื่อวันที่รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ จึงขอให้ท่านนำค่าใช้จ่าย
ในการดำเนินการ จำนวน.....บาท (จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒
ไปชำระที่.....(อปท.).....ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านไม่นำเงิน
จำนวนดังกล่าวมาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท. จำเป็นต้องดำเนินคดีตามกฎหมายกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเงินมาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง)

ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ขัดขวางการรื้อถอน หรือทำลายอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นในเขตทางหลวง หรือรุกล้ำเข้าไปในเขตทางหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต.....

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนน/ทางหลวง อปท.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๗ วรรคสี่ ประกอบมาตรา ๓๗ วรรคสาม และมาตรา ๗๑.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหาหยอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์

(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บันทึกการจับกุม
 ๒.
 ๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....ขัดขวางการรื้อถอน หรือทำลายอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้น
 ในเขตทางหลวง หรือรุกล้ำเข้าไปในเขตทางหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๗ วรรคสี่ ประกอบมาตรา ๓๗ วรรคสาม และมาตรา ๗๑
 เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....
 ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
 ดำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง
 (.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

หนังสือแจ้งเตือน ต.๔๘-๑

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเตือนขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ปักเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง ในสายทางบริเวณ กิโลเมตรที่.....ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.).....การกระทำดังกล่าวได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔๘ “ผู้ใดมีความจำเป็นต้องปักเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงเสียก่อน

ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ และผู้ได้รับอนุญาตต้องชำระค่าใช้เขตทางหลวงตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตหรือกระทำผิดเงื่อนไขให้ตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๗ วรรคสาม “ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอนหรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงรื้อถอนหรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียกค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

โดยหนังสือ ...

โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาต ต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลย กำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย อปท. จำเป็นต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

หนังสือแจ้งเตือน ต.๔๘-๒

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเตือนครั้งสุดท้ายขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท.....ที่..... ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ปกเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง ในสายทางบริเวณ กิโลเมตรที่..... ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.).....การกระทำดังกล่าว ได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย จากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้แจ้ง ให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาตต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ ได้ล่วงเลยระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้แล้ว ท่านยังคงกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาต ต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลย กำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย อปท. เป็นต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

คำสั่งทางปกครอง ค.๔๘
(ปีกเสา พาดสาย วางท่อ)

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ให้รื้อถอน ทำลาย เสา สาย หรือท่อที่ดำเนินการในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

๒. ประมาณราคาค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย เสา สายหรือท่อ จำนวน ๑ ชุด

.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ทำการ (ระบุข้อเท็จจริงของกรกระทำ

ว่าเป็นการปีกเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด ๆ) ในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต ในเขตทางหลวง

ที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ(อปท.).....สาย.....ช่วงกิโลเมตร ที่

ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....จังหวัด

ตั้งปรากฏตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ซึ่งการสร้างปีกเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด ๆ ในเขต

ทางหลวงในบริเวณดังกล่าว โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับ

มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔๘ “ผู้ใดมีความจำเป็นต้องปีกเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง เสียก่อน

ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก ผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ และผู้ได้รับอนุญาตต้องชำระค่าใช้จ่ายในเขตทางหลวงตามอัตรา ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือกระทำผิดเงื่อนไขให้นำ มาตรา ๓๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๗ วรรคสาม “ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจ สั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอนหรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้อำนวยการ ทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหาย ไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ ทางหลวง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ วรรค ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ดังนั้น...

ดังนั้น (ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง) ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น จึงอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ให้ท่านรื้อถอน ทำลายเสา สาย หรือท่อดังกล่าว ที่ได้ปัก พาด วาง หรือกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต ภายใน..... วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด (อุปท.) จะเข้ารื้อถอน ทำลายเสา สาย หรือท่อดังกล่าว นั้นเอง โดยท่านจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย จำนวน.....บาท (จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ทั้งนี้ หากท่านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ หรือขัดขวางการรื้อถอนทำลายเสา สาย หรือท่อดังกล่าว (อุปท.) เป็นต้องแจ้งความร้องทุกข์ ดำเนินคดีตามกฎหมายดังกล่าวกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว อนึ่ง หากท่านประสงค์ จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนี้ ให้ทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงยื่นต่อ (ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง) ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

..... (ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง)

ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ในฐานะผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ชำระค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย เสา สาย หรือท่อที่ดำเนินการในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท.....ที่..... ลงวันที่

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด
- ๒. รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง.....(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ได้แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ท่านดำเนินการรื้อถอน ทำลาย เสา สาย หรือท่อที่ดำเนินการในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต ออกจากพื้นที่เขตทางหลวงของกรม บริเวณเขตทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.).....สาย..... ช่วงกิโลเมตร ที่.....ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่..... ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด..... ภายใน.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ หากท่านไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท. จะเข้าดำเนินการเอง โดยท่านจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายจำนวน.....บาท (.....) ซึ่งท่านมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

.....(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการรื้อถอน ทำลายอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างในเขตทางหลวง หรือรุกล้ำเข้าไปในเขตทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาตดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่.....รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ จึงขอให้ท่านนำค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน.....บาท (จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ไปชำระที่.....(อปท.).....ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท. จำเป็นต้องดำเนินคดีตามกฎหมายกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเงินมาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง)

ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....ขัดขวางการรื้อถอน หรือทำลายเสา สาย ท่อ หรือสิ่งอื่นใดที่มีอยู่ในเขตทางหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต.....

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๘ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๓๗ วรรคสาม และมาตรา ๗๑.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้

๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชื้อ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์

(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บันทึกการจับกุม
 ๒.
 ๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....ขัดขวางการรื้อถอนหรือทำลายเสา สาย ท่อ หรือสิ่งอื่นใดที่มีอยู่
ในเขตทางหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๘ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๓๗ วรรคสาม และมาตรา ๗๑.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง

(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

หนังสือแจ้งเตือน ต.๕๙-๑

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเตือนขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ด้วย(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้กีดกันหรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำที่ติดต่อกับเขตทางหลวงหรือทางน้ำที่ไหลผ่านทางหลวงในเขตที่ดินภายในระยะห้าร้อยเมตรจากแนวกลางทางหลวง ในสายทาง.....บริเวณ กิโลเมตรที่ ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ(อปท.).....การกระทำดังกล่าวได้กระทำโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๕๙ “ห้ามมิให้ผู้ใดกีดกันหรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำที่ติดต่อกับเขตทางหลวงหรือทางน้ำที่ไหลผ่านทางหลวงในเขตที่ดินภายในระยะห้าร้อยเมตรจากแนวกลางทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ฝ่าฝืนรื้อถอนสิ่งกีดกันหรือแก้ไขทางน้ำภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจเข้ารื้อถอนหรือจัดการแก้ไข โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๓/๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

โดยหนังสือ...

โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่านหยุดกระทำการ และดำเนินการยื่นคำขออนุญาต ต่อ.....(อปท.).....ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลย กำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย อปท. จำเป็นต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง.....

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

คำสั่งทางปกครอง ค.๕๙
(กีดกัน เปลี่ยนแปลงทางน้ำ)

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ให้รื้อถอนสิ่งกีดกันหรือแก้ไขทางน้ำที่กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาต

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

๒. ประมาณราคาค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนหรือจัดการแก้ไขทางน้ำ จำนวน ๑ ชุด

.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า ท่านได้ทำการ (ระบุข้อเท็จจริงของการกระทำว่าเป็นการกีดกันหรือเปลี่ยนแปลง) ทางน้ำ (ให้ระบุว่าเป็นกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณีดังนี้ ๑. ที่ติดต่อกับเขตทางหลวง ๒. ที่ไหลผ่านทางหลวงในเขตที่ดินภายในระยะห้าร้อยเมตรจากแนวกลางทางหลวง) อันมีผลต่อเขตทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ(อปท.).....สาย..... ช่วงกิโลเมตร ที่ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... ดังปรากฏตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๕๙ “ห้ามมิให้ผู้ใดกีดกันหรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำที่ติดต่อกับเขตทางหลวงหรือทางน้ำที่ไหลผ่านทางหลวงในเขตที่ดินภายในระยะห้าร้อยเมตรจากแนวกลางทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ฝ่าฝืนรื้อถอนสิ่งกีดกันหรือแก้ไขทางน้ำภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจเข้ารื้อถอนหรือจัดการแก้ไข โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๓/๒ “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ดังนั้น...

ดังนั้น(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง)..... ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น จึงอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ให้ท่าน รื้อถอน ทำลายสิ่งกีดกั้นทางน้ำ หรือแก้ไขทางน้ำให้เป็นดังเดิม ภายใน วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท.จะเข้ารื้อถอน ทำลายสิ่งกีดกั้นทางน้ำ หรือแก้ไขทางน้ำให้เป็นดังเดิมเอง โดยท่านจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลายสิ่งกีดกั้นทางน้ำ หรือแก้ไขทางน้ำ จำนวน.....บาท (จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ทั้งนี้ หากท่านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ หรือขัดขวางการรื้อถอน ทำลายสิ่งกีดกั้นทางน้ำ หรือแก้ไขทางน้ำดังกล่าว(อปท.).....จำเป็นต้องแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีตามกฎหมายดังกล่าวกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว อนึ่ง หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนี้ ให้ทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและขอเท็จจริงยื่นต่อ(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง).....ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

.....(ตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง).....

ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ในฐานะผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ชำระค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนสิ่งกีดกั้นหรือแก้ไขทางน้ำที่กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาต

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท.....ที่..... ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด

๒. รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น ได้แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ท่าน
ดำเนินการรื้อถอนสิ่งกีดกั้นหรือแก้ไขทางน้ำที่กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาต บริเวณเขตทางหลวงที่อยู่ในความ
รับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.).....สาย.....ชวงกิโลเมตร ที่.....
ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่..... ตำบล.....อำเภอ จังหวัด.....
ภายใน.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ หากท่านไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท. จะเข้า
ดำเนินการเอง โดยท่านจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย จำนวน.....บาท (.....)
ซึ่งท่านมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

.....(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการรื้อถอนสิ่งกีดกั้นหรือ
แก้ไขทางน้ำที่กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาตดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่รายละเอียด
ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ จึงขอให้ท่านนำค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน.....บาท
(จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) **รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒** ไปชำระที่.....(อปท.).....
ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระภายในระยะเวลา
ที่กำหนด อปท. จำเป็นต้องดำเนินคดีตามกฎหมายกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเงินมาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง)

ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ชัดขวางการรื้อถอน หรือจัดการแก้ไขทางน้ำที่มีการกีดกันหรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำ.....

โดยไม่ได้รับอนุญาต..... มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง
ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕๙ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๗๑.....

.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บันทึกการจับกุม
 ๒.
 ๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....ขัดขวางการรื้อถอน หรือจัดการแก้ไขทางน้ำที่มีการกีดกัน หรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำ โดยไม่ได้รับอนุญาต.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา.....๕๙ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๗๑.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน ตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง

(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ค.

แบบฟอร์มสำหรับดำเนินการตามประเภทความผิด กลุ่มที่ ๒

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ปิดกั้นทางหลวง หรือวางวัตถุที่แหลมหรือมีคม หรือนำสิ่งใดมาขวางหรือวางบนทางหลวง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ บนทางหลวงในลักษณะที่อาจเกิดอันตรายหรือเสียหายแก่ยานพาหนะหรือบุคคล..... มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนน/ทางหลวง อปท.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวงถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๘ ประกอบมาตรา ๗๒.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกการจับกุม

๒.

๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ปิดกั้นทางหลวง หรือวางวัตถุที่แหลมหรือมีคม หรือนำสิ่งใดมาขวาง หรือวางบนทางหลวง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ บนทางหลวงในลักษณะที่อาจเกิดอันตรายหรือเสียหายแก่ ยานพาหนะหรือบุคคล.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา..... ๓๙ ประกอบมาตรา ๗๒.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน ตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง

(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เปลี่ยนแปลง ซีดเขียน เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเครื่องหมายจราจร ป้ายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องหมายสัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก รั้ว หลักสำรวจ หลักเขต หรือหลักระยะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ติดตั้งหรือทำให้ปรากฏในเขตทางหลวง..... มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวงถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๐ ประกอบมาตรา ๗๓.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกการจับกุม

๒.

๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เปลี่ยนแปลง ซีดเขียน เคลื่อนย้าย
 รื้อถอน หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเครื่องหมายจราจร ป้ายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องหมาย
 สัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก รั้ว หลักสำรวจ หลักเขต หรือหลักระยะ
 ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ติดตั้งหรือทำให้ปรากฏในเขตทางหลวง.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา.....๔๐ ประกอบมาตรา ๗๓.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องที่.....

ระหว่างกิโลเมตรที่.....ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
 ดำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง

(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ขูด ขน ทำลายหรือทำให้เสียหายแก่ทางหลวง หรือวัตถุสำหรับใช้งานทาง โดย
ไม่ได้รับอนุญาต..... มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง
ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๗๒.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกการจับกุม

๒.

๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ขูด ขน ทำลายหรือทำให้เสียหายแก่ทางหลวง หรือวัตถุสำหรับ
ใช้งานทาง โดยไม่ได้รับอนุญาต.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา..... ๔๓ ประกอบมาตรา ๗๒.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง

(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ชื่อ นาย แจกจ่าย หรือเรียไ้บนทางจราจรและไหล่ทาง.....

มีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง
ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๔ ประกอบมาตรา ๗๓/๑.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกการจับกุม
 ๒.
 ๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....ชื่อ ชาย/แจกจ่าย หรือเรียไรบนทางจราจรและไหล่ทาง.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา.....๔๔ ประกอบมาตรา ๗๓/๑.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่.....ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
 ดำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง

(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.....

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ingsขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย น้ำโสโครก เศษหิน ดิน ทราย หรือสิ่งอื่นใดในเขต
ทางหลวง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เป็นเหตุให้ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล เศษหิน ดิน ทราย ตกหล่นบนทาง
จราจรหรือไหล่ทาง..... มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนน/ทางหลวง อปท.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง
ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ ประกอบมาตรา ๗๒.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกการจับกุม

๒.

๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ทั้งขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย น้ำโสโครก เศษหิน ดิน ทราาย หรือ
 สิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เป็นเหตุให้ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล เศษหิน ดิน ทราาย
 ตกหล่นบนทางจราจรหรือไหล่ทาง.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา..... ๔๕ ประกอบมาตรา ๗๒.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
 ดำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง

(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ใช้นยานพาหนะบนทางหลวงซึ่งยังมิได้เปิดอนุญาตให้ใช้เป็นทางสาธารณะโดยไม่ได้รับ

อนุญาต..... มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนน/ทางหลวง อปท.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง
ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖๐ ประกอบมาตรา ๗๓/๑.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์

(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกการจับกุม

๒.

๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....ใช้ยานพาหนะบนทางหลวงซึ่งยังมิได้เปิดอนุญาตให้ใช้เป็นทาง
สาธารณะโดยมิได้รับอนุญาต.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา.....๖๐ ประกอบมาตรา ๗๓/๑.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่.....ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง

(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ง.

แบบฟอร์มสำหรับดำเนินการตามประเภทความผิด กลุ่มที่ ๓

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ใช้ยานพาหนะบนทางหลวงโดยที่ยานพาหนะนั้นมีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย.....

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวงถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๗๓/๒

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกการจับกุม

๒.

๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....ใช้ยานพาหนะบนทางหลวงโดยที่ยานพาหนะนั้นมีน้ำหนัก น้ำหนัก
บรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา..... ๖๑ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๗๓/๒.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่.....ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง

(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานทางหลวง.....

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง
ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๓(๒) ประกอบมาตรา ๗๐.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกการจับกุม

๒.

๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานทางหลวง.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา..... ๒๓(๒) ประกอบมาตรา ๗๐.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำเสนอ

(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด ๑. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานทางหลวง ๒. ใช้นยานพาหนะที่ไม่เป็นไปตาม
ประกาศอปท..... มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง
ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๓ (๒) ประกอบมาตรา ๗๐ และมาตรา
๖๑.วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๗๓/๒.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บันทึกการจับกุม
 ๒.
 ๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....๑. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานทางหลวง ๒. ใช้ยานพาหนะ
ที่ไม่เป็นไปตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวง

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา.....๒๓.(๒) ประกอบมาตรา ๗๐ และมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง
ประกอบมาตรา ๗๓/๒.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนนทางหลวงท้องถิ่น.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง
(.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก จ.

แบบฟอร์มสำหรับดำเนินการตามประเภทความผิด กลุ่มที่ ๔

ตัวอย่างหนังสือแจ้งเตือน

ต.๖๒-๑

ชื่อหน่วยงาน

ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน.....เดือน.....ปี.....

เรื่อง แจ้งเตือนขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่าย (ต้นไม้ เหมืองฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง) ที่กีดขวางหรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า (ต้นไม้ เหมืองฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง) ที่อยู่ในอสังหาริมทรัพย์ของท่าน อาจกีดขวางหรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ในสายทาง.....บริเวณ กิโลเมตรที่..... ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.)..... ซึ่งท่านมีหน้าที่ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จะต้องรักษา รักษาต้นไม้ เหมือง ฝาย หรืออาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่อยู่ในความครอบครองของตน ไม่ให้กีดขวางทางจราจรหรือเกิดความเสียหายแก่ทางหลวง

มาตรา ๖๒ “เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ริมทางหลวงต้องรักษาต้นไม้ เหมืองฝาย หรืออาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่อยู่ในความครอบครองของตน ไม่ให้กีดขวางทางจราจรหรือเกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้น จัดการแก้ไขอุปสรรคดังกล่าวภายในกำหนดเวลาอันสมควร

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ได้รับแจ้งแล้วไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงมีอำนาจเข้ารื้อถอนทำลาย หรือตัดฟัน โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง ตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗๑ “ผู้ใดขัดขวางการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง ตามมาตรา ๖๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

โดยหนังสือ...

โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้งให้ท่าน รื้อถอน ทำลาย หรือตัดฟัน (ต้นไม้ เหมืองฝาย อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้าง) ที่อาจกีดขวางทางจราจรหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลยกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย ข้าพเจ้า จำต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง.....

(หน่วยงานต้นสังกัด)

หน่วยงาน.....

โทรศัพท์.....

ตัวอย่างหนังสือแจ้งเตือน

ต.๖๒-๒

ชื่อหน่วยงาน

ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน.....เดือน.....ปี.....

เรื่อง แจ้งเตือนครั้งสุดท้ายขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท.ที่..... ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายการกระทำความผิด จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง อปท. ได้ตรวจสอบพบว่า **(ต้นไม้ เหมืองฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง)** ที่อยู่ในอสังหาริมทรัพย์ของท่าน อาจกีดขวางหรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ในสายทาง บริเวณ กิโลเมตรที่..... ด้าน ขวาทาง ซ้ายทาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ(อปท.)..... ซึ่งท่านมีหน้าที่ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จะต้องรักษา รักษาต้นไม้ เหมืองฝาย หรืออาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่อยู่ในความครอบครองของตนไม่ให้ กีดขวางทางจราจรหรือเกิดความเสียหายแก่ทางหลวง และได้แจ้งให้ท่าน รื้อถอน ทำลาย หรือตัดฟัน **(ต้นไม้ เหมืองฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง)** ที่อาจกีดขวางทางจราจรหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ ได้ล่วงเลยระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้แล้วท่านยังคงเพิกเฉย โดยหนังสือฉบับนี้ จึงขอแจ้ง ให้ท่าน รื้อถอน ทำลาย หรือตัดฟัน **(ต้นไม้ เหมืองฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง)** ที่อาจกีดขวางทางจราจร หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลย กำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วท่านยังคงเพิกเฉย ข้าพเจ้าจำต้องดำเนินการบังคับตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง.....

(หน่วยงานต้นสังกัด)

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

คำสั่งทางปกครอง ค.๖๒
(ให้จัดการแก้ไขต้นไม้ เหมืองฝาย อาคาร)

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ให้ดำเนินการแก้ไขต้นไม้ เหมืองฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ไม่ให้เกิดขวางทางจราจรหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายแสดงต้นไม้ เหมืองฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่อาจกีดขวางทางจราจรหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง จำนวน ๑ ชุด
๒. ประมาณราคาค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย.....(อปท.).....ได้ตรวจสอบพบว่า (ให้ระบุว่าเป็นต้นไม้ หรือเหมืองฝาย หรืออาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างอื่น) ที่อยู่ในความครอบครองของท่าน ซึ่งตั้งอยู่ใกล้เขตทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....(อปท.).....สาย..... ช่วงกิโลเมตร ที่.....ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... ดังปรากฏตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ มีลักษณะที่อาจกีดขวางทางจราจรหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ซึ่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้ว่า

มาตรา ๖๒ “เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ริมทางหลวงต้องรักษาต้นไม้ เหมืองฝาย หรืออาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่อยู่ในความครอบครองของตน ไม่ให้เกิดขวางทางจราจรหรือเกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้น จัดการแก้ไขอุปสรรคดังกล่าวภายในกำหนดเวลาอันสมควร

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ได้รับแจ้งแล้วไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง มีอำนาจเข้ารื้อถอน ทำลาย หรือตัดฟัน โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในกรณีนั้น”

มาตรา ๗๐ “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง ตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดขัดขวางการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวง ตามมาตรา ๖๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ดังนั้น.....(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น จึงอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวให้ท่านรื้อถอน ทำลายต้นไม้ เหมืองฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นดังกล่าว ที่อาจกีดขวางทางจราจรหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง ภายใน.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด.....(อปท.).....จะเข้ารื้อถอน ทำลายสิ่งของดังกล่าวนี้เอง โดยท่านจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย จำนวน.....บาท

จำนวนเงิน...

...(จำนวนเงินเป็นตัวอักษร)... รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ทั้งนี้ หากท่านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ หรือขัดขวางการรื้อถอน ทำลายสิ่งของดังกล่าว(อปท.)..... จำเป็นต้องแจ้งความร้องทุกข์ ดำเนินคดีตามกฎหมายดังกล่าวกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว อนึ่ง หากท่านประสงค์ จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนี้ ให้ทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงยื่นต่อ (ตำแหน่ง)(ผู้ลงนามในคำสั่งนี้)..... ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง

ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/เจ้าพนักงาน

ซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น แต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอให้ชำระค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ทำลาย หรือตัดฟันต้นไม้ เหมือง ฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น
เรียน

อ้างถึง หนังสือ อปท. ที่ ลงวันที่.....

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด
๒. รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น ได้แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ท่าน
ดำเนินการแก้ไขต้นไม้ เหมืองฝาย อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ไม่ให้เกิดขวางทางจราจรหรือก่อให้เกิดความ
เสียหายแก่ทางหลวง บริเวณเขตทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ อปท. สาย..... ช่วงกิโลเมตร
ที่..... ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด.....
ภายใน วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ หากท่านไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท.
จะเข้าดำเนินการเอง โดยท่านจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย จำนวน.....บาท (.....)
ซึ่งท่านมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

.....(ตำแหน่ง).....ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการ
ทางหลวงแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการแก้ไขต้นไม้ เหมืองฝาย
อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ไม่ให้เกิดขวางทางจราจรหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงเรียบร้อยแล้ว
เมื่อวันที่ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ จึงขอให้ท่านนำค่าใช้จ่ายในการ
ดำเนินการ จำนวน.....บาท (จำนวนเงินเป็นตัวอักษร) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒
ไปชำระที่.....(อปท.).....ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากท่านไม่นำเงิน
จำนวนดังกล่าวมาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด อปท. จำเป็นต้องดำเนินคดีตามกฎหมายกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเงินมาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง)

ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น

เจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลาประมาณ.....เจ้าพนักงานทางหลวง อปท.

ได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ข้อหาหรือฐานความผิด..... ขัดขวางการดำเนินการแก้ไขต้นไม้ เหมือง ฝาย อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ไม่ให้

กีดขวางทางจราจรหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง.....

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....

.....
.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนน/ทางหลวง อปท.....

ระหว่างกิโลเมตรที่..... ถึง.....

ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานะเป็นลูกจ้างของ.....

การที่ผู้ต้องหาได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในบันทึกการจับกุมนั้น เจ้าพนักงานทางหลวง
ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖๒ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๗๑...

.....

ในการจับกุมครั้งนี้ เจ้าพนักงานทางหลวงผู้ทำการจับกุมได้แจ้งให้แก่ผู้ต้องหาว่าเขาต้องถูกจับ และได้แจ้งสิทธิตามกฎหมายดังนี้

๑. แจ้งว่า ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
๒. แจ้งว่า ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. แจ้งว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้จับกุมมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา จูงใจ ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ ทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา หรือกระทำโดยมิชอบประการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม มิได้เรียกรับ หรือยอมรับ ททรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ และมีได้ทำให้สูญหายหรือเสียหายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นพยานหลักฐานประกอบการจับกุม

การชูด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไข เปลี่ยนแปลง อย่างอื่น ซึ่งบันทึกการจับกุมนั้นย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้ทำการจับกุมผู้หนึ่งผู้ใดจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ เพื่อการนี้ผู้ทำการจับกุมได้อ่านบันทึกการจับกุมให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้ว ผู้ต้องหายอมรับว่าถูกต้อง จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำการจับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

บัญชีของกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ผู้ครอบครองขณะจับกุม	วัน/เดือน/ปี ที่ยึด	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจยึด
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/พิมพ์
(.....)

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งมอบตัวผู้ต้องหา

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกการจับกุม
 ๒.
 ๓.

เจ้าพนักงานทางหลวงได้จับกุม.....

ผู้ต้องหา

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อหาหรือฐานความผิด.....ขัดขวางการดำเนินการแก้ไขต้นไม้ เหมือง ฝาย อควาร หรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ไม่ให้กีดขวางทางจราจรหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง.....

ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา..... ๖๒ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๗๑.....

เหตุเกิดที่ ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ในถนน/ทางหลวง อปท..... ระหว่าง

กิโลเมตรที่..... ถึง.....

ฉะนั้น จึงขอส่งมอบตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้นำส่ง
 (.....)

เจ้าพนักงานทางหลวง

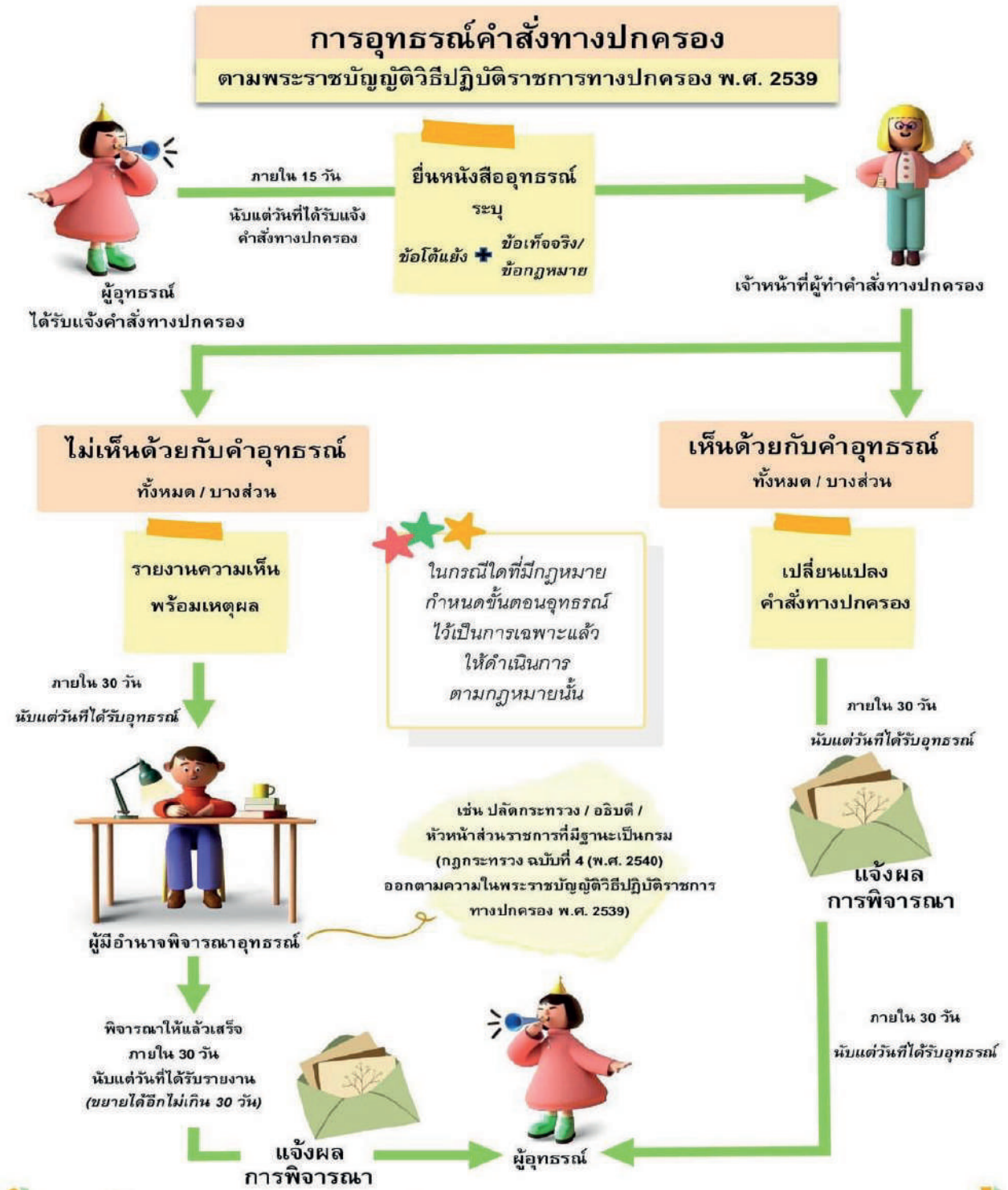
หนังสือรับตัวผู้ต้องหา

ข้าพเจ้า.....ได้รับตัว.....
.....ผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ตามหนังสือนำส่งที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เวลา.....น.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก จ.

เอกสารเกี่ยวกับการอุทธรณ์

รูป ฉ-๑ กระบวนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพรบ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒๕๖๒)

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

เรียน

อ้างถึง ๑. หนังสือ อปท. ที่ ลงวันที่

๒. หนังสืออุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของท่าน ฉบับลงวันที่

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ (ตำแหน่ง) ในฐานะ ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้
ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี) ได้แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ท่านดำเนินการ (ระบุนการกระทำที่แจ้งไว้ใน
คำสั่งทางปกครองให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการ) บริเวณเขตทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ.....อปท.....
สาย ช่วงกิโลเมตร ที่ ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่ ตำบล
อำเภอ จังหวัด ภายใน วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ ต่อมาท่านได้มีหนังสือ
ตามที่อ้างถึง ๒ อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าวต่อ (ตำแหน่ง) ในฐานะ ผู้อำนวยการทางหลวง
ท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น
แต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

(ตำแหน่ง) ในฐานะ ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้
ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า (ให้ระบุข้อเท็จจริงและเหตุผลที่ใช้ประกอบการ
พิจารณา) คำอุทธรณ์ฟังขึ้น จึงเพิกถอน/เปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งเป็น (ระบุคำสั่งที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิม)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ในฐานะ ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี)

เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี)

ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

หนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์
กรณีไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์

ที่

ชื่อหน่วยงาน
ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

เรียน

อ้างถึง ๑. หนังสือ อปท. ที่ ลงวันที่

๒. หนังสืออุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของท่าน ฉบับลงวันที่

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ (ตำแหน่ง)..... ในฐานะ ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้
ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี) ได้แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ท่านดำเนินการ (ระบุนการกระทำที่แจ้งไว้ใน
คำสั่งทางปกครองให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการ) บริเวณเขตทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ..... อปท.....
สาย ช่วงกิโลเมตร ที่ ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่ ตำบล.....
อำเภอ จังหวัด ภายใน วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ ต่อมาท่านได้มีหนังสือ
ตามที่อ้างถึง ๒ อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าวต่อ (ตำแหน่ง) ในฐานะ ผู้อำนวยการทางหลวง
ท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น
แต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

(ตำแหน่ง) ในฐานะ ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น
(แล้วแต่กรณี) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า (ให้ระบุนข้อเท็จจริงและเหตุผลที่ใช้ประกอบการพิจารณา) คำอุทธรณ์ฟัง
ไม่ขึ้นไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำสั่ง ทั้งนี้ อำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีนี้เป็นของ
(พิจารณาตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๔) อปท. จะรวบรวมข้อเท็จจริงและความเห็นเสนอ.....
เพื่อพิจารณาอุทธรณ์ของท่าน แล้วจะแจ้งผลการพิจารณาให้ท่านทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง)

ในฐานะ ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/

ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/

เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี)

ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๔๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้ คำสั่งทางปกครองไม่รวมถึง

(๑) คำสั่งทางปกครองอันเป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๒

(๒) คำสั่งทางปกครองอันเป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามขั้นตอนที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๒ การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของส่วนราชการประจำจังหวัดหรือส่วนราชการประจำอำเภอของ กระทรวง ทบวง กรม เดียวกัน

(๒) เลขาธิการรัฐมนตรี เลขาธิการกรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกองหรือเทียบเท่า หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำเขต แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของส่วนราชการนั้น

(๓) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเลขานุการกรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกองหรือส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำเขต หรือผู้อยู่ได้บังคับบัญชาของอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมซึ่งดำรงตำแหน่งสูงกว่านั้น

(๔) ปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวง แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า

(๕) นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวง

(๖) ประธานวุฒิสภา ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการวุฒิสภา

(๗) ประธานสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๘) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการของจังหวัด เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการของอำเภอ หรือเจ้าหน้าที่ของสภาตำบล เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้แล้วใน (๑) หรือ (๓)

(๙) ผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

(๑๐) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น

(๑๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือในฐานะราชการในส่วนภูมิภาค

(๑๒) ผู้แทนของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๑๓) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสั่งการหรือมอบหมายให้เอกชนปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเอกชนซึ่งได้รับคำสั่งหรือได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ดังกล่าว

(๑๔) ผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง แล้วแต่กรณีในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่อื่นนอกจากที่กำหนดไว้ข้างต้น

(๑๕) เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองนั่นเอง ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ซึ่งไม่มีผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่หลักการของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประสงค์ให้มีการอุทธรณ์ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ได้เพียงหนึ่งชั้น ก่อนที่จะนำคดีขึ้นวินิจฉัยยังองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดีปกครอง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาแก้ไขหรือทบทวนคำสั่งทางปกครองให้ถูกต้อง และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรม ก่อนที่จะนำคดีขึ้นวินิจฉัยยังองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดีปกครองดังกล่าวด้วย และโดยที่ มาตรา ๕๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

หนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของ
ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เหนือชั้นขึ้นไป

ที่

ชื่อหน่วยงาน

ที่ตั้งหน่วยงาน

วัน เดือน ปี

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

เรียน

อ้างถึง ๑. หนังสือ อปท. ที่ ลงวันที่

๒. หนังสืออุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของท่าน ฉบับลงวันที่

๓. หนังสือ อปท. ที่ ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ..... ที่ ลงวันที่ (ผลการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้ามี)

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ (ตำแหน่ง) ในฐานะ ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี) ได้แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ท่านดำเนินการ (ระงับการกระทำที่แจ้งไว้ในคำสั่งทางปกครองให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการ) บริเวณเขตทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ..... (อปท.) สาย ช่วงกิโลเมตร ที่ ด้าน (ซ้ายทาง/ขวาทาง) หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ภายใน วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือ ต่อมาท่านได้มีหนังสือตามที่อ้างถึง ๒ อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าวต่อ (ตำแหน่ง) ในฐานะ ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น/เจ้าพนักงานซึ่งผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี) และ อปท. ได้มีหนังสือตามที่อ้างถึง ๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งให้ท่านทราบ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ (ตำแหน่ง) ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของท่านแล้วมีความเห็นว่า (ให้ระงับคำวินิจฉัยและเหตุผลประกอบ) (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ถ้ามี)

อนึ่ง หากท่านไม่พอใจในผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว ท่านมีสิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองที่มีเขตอำนาจได้ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ โดยยื่นคำฟ้องด้วยตนเอง หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ หรือยื่นฟ้องผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยสามารถสอบถามขั้นตอนวิธีการยื่นคำฟ้องได้ที่สำนักงานศาลปกครอง หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๑๑๑๑ หรือ ๑๓๕๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ผู้บริหาร อปท.)

ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง

โทร.

โทรสาร

คณะกรรมการจัดทำคู่มือแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง
สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่ปรึกษา

๑. นายสำราญ	สวัสดิ์พูน	วิศวกรใหญ่ (ด้านบำรุงรักษาทางและสะพาน)
๒. นายณรงค์	คู่บารมี	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการพัฒนาทางหลวงท้องถิ่น
๓. นางสาวฉัตรนภา	รักชาติเจริญ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
๔. นายสันติภาพ	ศิริยงค์	วิศวกรโยธาเชี่ยวชาญ (สสท.)
๕. นางสาวจิรนุช	โหนดแจ่ม	ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย (สกม.)
๖. นายเอกพงศ์	สุรพันธ์พิชิต	ผู้อำนวยการกลุ่มสอบสวน (สกม.)

คณะจัดทำเนื้อหา

๑. นายทวีศักดิ์	ปานจันทร์	วิศวกรโยธาชำนาญการ (สสท.)
๒. นายเพทาย	อุตราช	วิศวกรโยธาปฏิบัติการ (สสท.)
๓. นายพรหมนรินทร์	เงาสุมาตย์	วิศวกรโยธาปฏิบัติการ (สสท.)
๔. นายพัฒนพงศ์	กิจหนองสรวง	วิศวกรโยธาปฏิบัติการ (สสท.)
๕. นายอลงกรณ์	อรุณรุ่ง	วิศวกรโยธาปฏิบัติการ (สสท.)
๖. นายวสันต์	สุวรรณกรมการ	วิศวกรโยธาปฏิบัติการ (สสท.)
๗. นางสาวยุติวดี	ภิญโญโชติวงศ์	วิศวกรโยธาปฏิบัติการ (สสท.)
๘. นายเดชวิทย์	ชูประยูร	วิศวกรโยธา (พร.) (สสท.)
๙. นายพัฒนศักดิ์	การนัง	นายช่างโยธา (พร.) (สสท.)

คณะออกแบบจัดทำรูปเล่ม

๑. นางวันทิพย์	วันแก้ว	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ (สสท.)
๒. นางสาวพิมพ์พิชชา	พรหมจรรย์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (พร.) (สสท.)
๓. นางสาวศิรินันท์	แนนสินธุ์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (พร.) (สสท.)

